Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (velkého senátu)

10. září 2025 *

„Životní prostředí – Nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2022/1214 – Taxonomie – Hospodářské činnosti související s fosilním plynem a jadernou energií – Zahrnutí do udržitelných hospodářských činností – Investice – Přínos k přechodu na uhlíkově neutrální hospodářství v souladu s cílem 1,5 °C Pařížské dohody – Dosažení nulových čistých emisí do roku 2050 – Významný přínos ke zmírňování změny klimatu a k přizpůsobování se změně klimatu – Články 10 a 11 nařízení (EU) 2020/852 – Pojem ‚nízkouhlíková činnost' – Významné poškozování environmentálních cílů – Rizika spojená s vážnými haváriemi reaktoru – Rizika spojená s vysoce radioaktivním odpadem – Rizika spojená se suchem a změnou klimatu – Zásada předběžné opatrnosti – Technická screeningová kritéria – Snížení emisí skleníkových plynů – Článek 290 SFEU – Pojem ‚podstatné prvky' legislativního aktu – Vědecké důkazy – Prostor pro uvážení Komise – Zjevně nesprávné posouzení"

Ve věci T-625/22,

Rakouská republika, zástupci: M. Klamert a F. Koppensteiner, jako zmocněnci, ve spolupráci s: S. Lünenbürger, K. Reiter a M. Kottmann, advokáti,

žalobkyně,

podporovaná:

Lucemburským velkovévodstvím, zástupci: A. Germeaux a T. Schell, jako zmocněnci,

vedlejším účastníkem řízení,

proti

Evropské komisi, zástupci: C. Ladenburger, R. Tricot, G. von Rintelen, C. Auvret a B. De Meester, jako zmocněnci,

žalované,

podporované:

Bulharskou republikou, zástupci: T. Mitova a S. Ognianova Ruseva, jako zmocněnkyně,

dále

* Jednací jazyk: němčina.

Českou republikou, zástupci: J. Vláčil a L. Dvořáková, jako zmocněnci,

dále

Francouzskou republikou, zástupci: T. Stéhelin, B. Fodda a M. de Lisi, jako zmocněnci,

dále

Maďarskem, zástupci: M. Fehér a K. Szíjjártó, jako zmocněnci,

dále

Polskou republikou, zástupci: B. Majczyna, M. Rzotkiewicz a K. Rudzińska, jako zmocněnci,

dále

Rumunskem, zástupci: E. Gane, M. Chicu a O.-C. Ichim, jako zmocněnkyně,

dále

Republikou Slovinsko, zástupci: A. Grum a B. Jovin Hrastnik, jako zmocněnkyně,

dále

Slovenskou republikou, zástupci: E. Larišová, jako zmocněnkyně,

jakož i

Finskou republikou, zástupci: H. Leppo, jako zmocněnkyně,

vedlejšími účastníky řízení,

TRIBUNÁL (velký senát),

ve složení: M. van der Woude, předseda, S. Papasavvas, A. Marcoulli, J. Costeira, O. Porchia, M. Kančeva, U. Öberg, G. De Baere, T. Pynnä, J. Laitenberger, G. Steinfatt, D. Petrlík, P. Zilgalvis (zpravodaj), E. Tichy-Fisslberger, L. Spangsberg Grønfeldt, soudci,

za soudní kancelář: S. Jund, radová,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s přihlédnutím k organizačnímu procesnímu opatření ze dne 10. září 2024 a odpovědi Komise došlé kanceláři Tribunálu dne 30. září 2024,

po jednání konaném ve dnech 21. a 22. října 2024, na němž Rakouská republika předložila k této odpovědi vyjádření,

vydává tento

Rozsudek

1 Žalobou podanou na základě článku 263 SFEU se Rakouská republika domáhá zrušení nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2022/1214 ze dne 9. března 2022, kterým se mění nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2021/2139, pokud jde o hospodářské činnosti v některých odvětvích energetiky, a nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2021/2178, pokud jde o specifické zveřejňování informací v souvislosti s těmito hospodářskými činnostmi (Úř. věst. 2022, L 188, s. 1, dále jen „napadené nařízení“).

Skutečnosti předcházející sporu

2 Dne 18. června 2020 přijaly Evropský parlament a Rada Evropské unie nařízení (EU) 2020/852 o zřízení rámce pro usnadnění udržitelných investic a o změně nařízení (EU) 2019/2088 (Úř. věst. 2020, L 198, s. 13, dále jen „nařízení o taxonomii“).

3 Nařízení o taxonomii podle čl. 1 odst. 1 stanoví kritéria pro určení toho, zda se hospodářská činnost kvalifikuje jako environmentálně udržitelná, a to pro účely stanovení míry, do jaké je investice environmentálně udržitelná. Toto nařízení podle bodu 3 odůvodnění představuje klíčový krok k nasměrování finančních toků směrem k udržitelným činnostem pro dosažení klimaticky neutrální Evropské unie do roku 2050.

4 Za tímto účelem nařízení o taxonomii zavádí, jak vyplývá z bodů 6 a 12 jeho odůvodnění, jednotný klasifikační systém pro udržitelné činnosti, který na úrovni Unie harmonizuje kritéria pro určení toho, zda se daná hospodářská činnost kvalifikuje jako environmentálně udržitelná, což dává investorům a dalším hospodářským subjektům společnou představu o tom, které hospodářské činnosti jsou environmentálně udržitelné.

5 Dne 4. června 2021 přijala Evropská komise nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2021/2139, kterým se doplňuje nařízení o taxonomii, pokud jde o stanovení technických screeningových kritérií pro určení toho, za jakých podmínek se hospodářská činnost kvalifikuje jako významně přispívající ke zmírňování změny klimatu nebo k přizpůsobování se změně klimatu, a toho, zda tato hospodářská činnost významně nepoškozuje některý z dalších environmentálních cílů (Úř. věst. 2021, L 442, s. 1).

6 Dne 9. března 2022 přijala Komise napadené nařízení, jehož cílem je zejména stanovit technická screeningová kritéria pro zahrnutí některých činností v odvětvích jaderné energie a fosilního plynu do kategorie činností, které se kvalifikují jako významně přispívající ke zmírňování změny klimatu na základě čl. 10 odst. 3 nařízení o taxonomii, a do kategorie činností, které se kvalifikují jako významně přispívající k přizpůsobování se změně klimatu na základě čl. 11 odst. 3 tohoto nařízení (dále jen „technická screeningová kritéria“).

Návrhová žádání účastníků řízení

7 Rakouská republika, podporovaná Lucemburským velkovévodstvím, navrhuje, aby Tribunál:

– zrušil napadené nařízení;

– uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

8 Komise, podporovaná Bulharskou republikou, Českou republikou, Francouzskou republikou, Maďarskem, Polskou republikou, Rumunskem, Republikou Slovinsko, Slovenskou republikou a Finskou republikou, navrhuje, aby Tribunál:

– žalobu zamítl;

– uložil Rakouské republice náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

9 Na podporu žaloby uplatňuje Rakouská republika šestnáct žalobních důvodů.

10 Prvních osm žalobních důvodů se týká hospodářských činností souvisejících s odvětvím jaderné energie.

11 První žalobní důvod vychází zejména z porušení procesních pravidel nařízení o taxonomii a čl. 6 odst. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1119 ze dne 30. června 2021, kterým se stanoví rámec pro dosažení klimatické neutrality a mění nařízení (ES) č. 401/2009 a nařízení (EU) 2018/1999 („evropský právní rámec pro klima“) (Úř. věst. 2021, L 243, s. 1; dále jen „evropský právní rámec pro klima“).

12 Druhý žalobní důvod vychází z porušení čl. 10 odst. 2 a čl. 19 odst. 1 písm. f) a g) nařízení o taxonomii, jakož i zásady předběžné opatrnosti.

13 Třetí žalobní důvod vychází z porušení článku 17 a čl. 19 odst. 1 písm. f) a g) nařízení o taxonomii, jakož i zásady předběžné opatrnosti.

14 Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení článku 17 nařízení o taxonomii s ohledem na různá technická screeningová kritéria, čl. 19 odst. 1 písm. f) tohoto nařízení, jakož i zásady předběžné opatrnosti.

15 Pátý žalobní důvod vychází z porušení článku 11 a čl. 19 odst. 1 písm. f) nařízení o taxonomii, jakož i zásady předběžné opatrnosti.

16 Šestý žalobní důvod vychází z porušení čl. 19 odst. 1 písm. k) nařízení o taxonomii.

17 Sedmý žalobní důvod vychází z porušení účelu a užitečného účinku nařízení o taxonomii z důvodu rizika fragmentace trhu.

18 Osmý žalobní důvod vychází z porušení článku 290 SFEU.

19 Dalších osm žalobních důvodů se týká hospodářských činností souvisejících s odvětvím fosilního plynu.

20 Zejména devátý žalobní důvod vychází z porušení procesních ustanovení nařízení o taxonomii a čl. 6 odst. 4 evropského právního rámce pro klima.

21 Desátý žalobní důvod vychází z porušení čl. 10 odst. 2 a čl. 19 odst. 1 písm. f) a g) nařízení o taxonomii, jakož i zásady předběžné opatrnosti.

22 Jedenáctý žalobní důvod vychází z porušení zásady technologické neutrality stanovené v čl. 19 odst. 1 písm. a) a j) nařízení o taxonomii a zákazu diskriminace.

23 Dvanáctý žalobní důvod vychází z porušení článku 17 a čl. 19 odst. 1 písm. f) nařízení o taxonomii, jakož i zásady předběžné opatrnosti.

24 Třináctý žalobní důvod vychází z porušení článku 11 a čl. 19 odst. 1 písm. f) nařízení o taxonomii, jakož i zásady předběžné opatrnosti.

25 Čtrnáctý žalobní důvod vychází z porušení čl. 19 odst. 1 písm. i) nařízení o taxonomii, jelikož zahrnutí činností souvisejících s fosilním plynem do taxonomie s sebou nese riziko vytvoření uvízlých aktiv.

26 Patnáctý žalobní důvod vychází z porušení čl. 19 odst. 1 písm. k) nařízení o taxonomii.

27 Šestnáctý žalobní důvod vychází z porušení účelu a užitečného účinku nařízení o taxonomii z důvodu rizika fragmentace trhu.

28 Tribunál považuje za vhodné nejprve společně přezkoumat první a devátý žalobní důvod. Pokud jde o hospodářské činnosti související s jadernou energií, Tribunál přezkoumá společně osmý a druhý žalobní důvod, poté společně třetí a čtvrtý žalobní důvod a nakonec pátý, šestý a sedmý žalobní důvod.

29 Pokud jde o hospodářské činnosti související s odvětvím fosilního plynu, Tribunál považuje za vhodné nejprve přezkoumat desátý žalobní důvod a poté jedenáctý až šestnáctý žalobní důvod.

Úvodní poznámky k rozsahu soudního přezkumu

30 Rakouská republika v podstatě tvrdí, že žalobní důvody vycházejí z nesprávného právního posouzení při uplatňování a výkladu nařízení o taxonomii, takže by měl Tribunál provést úplný soudní přezkum.

31 Komise tuto argumentaci zpochybňuje.

32 Je třeba připomenout, že pokud unijní orgán disponuje širokou posuzovací pravomocí, zejména v rámci komplexního posouzení, nemůže soudní přezkum, který má unijní soud provádět ve vztahu k opodstatněnosti aktu přijatého při výkonu takové pravomoci, vést uvedený soud k tomu, že nahradí posouzení dotčeného orgánu svým posouzením, ale má za cíl ověřit, že tento akt není založen na věcně nesprávných skutkových zjištěních a není stižen zjevně nesprávným posouzením nebo zneužitím pravomoci (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 4. května 2023, ECB v. Crédit lyonnais, C-389/21 P, EU:C:2023:368, bod 55 a citovaná judikatura).

33 Kromě toho v kontextu přenesené pravomoci ve smyslu článku 290 SFEU má Komise v rámci výkonu pravomocí, které jsou jí svěřeny, širokou posuzovací pravomoc, zejména pokud má provést komplexní posouzení a hodnocení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 11. května 2017, Dyson v. Komise, C-44/16 P, EU:C:2017:357, bod 53 a citovaná judikatura).

34 V tomto ohledu z ustálené judikatury vyplývá, že unijní soud musí zejména ověřit nejen věcnou správnost dovolávaných důkazních materiálů, jejich věrohodnost a soudržnost, ale musí rovněž přezkoumat, zda tyto důkazy představují veškeré relevantní údaje, jež musí být při posuzování

komplexní situace vzaty v úvahu, a zda o ně lze opřít závěry, které z nich byly vyvozeny (viz rozsudek ze dne 4. května 2023, ECB v. Crédit lyonnais, C-389/21 P, EU:C:2023:368, bod 56 a citovaná judikatura).

35 Pokud totiž orgán disponuje širokou posuzovací pravomocí, má zásadní význam dodržování procesních záruk, mezi něž patří povinnost orgánu pečlivě a nestranně zkoumat všechny relevantní skutečnosti dotčené situace (viz rozsudek ze dne 4. května 2023, ECB v. Crédit lyonnais, C-389/21 P, EU:C:2023:368, bod 57 a citovaná judikatura).

36 Pokud jde naproti tomu o právní otázky, u nichž Tribunál provádí úplný přezkum, patří mezi ně výklad ustanovení právních předpisů na základě objektivních skutečností a ověření toho, zda jsou splněny podmínky uplatnění takového ustanovení (viz rozsudek ze dne 11. září 2024, Sveza Verchnjaja Sinjačicha a další v. Komise, T-2/22, nezveřejněný, EU:T:2024:615, bod 27 a citovaná judikatura).

37 Pokud jde mimoto o přezkum existence zjevně nesprávného posouzení, kterým je stižen akt orgánu, ze strany unijního soudu, je třeba upřesnit, že pro účely prokázání, že se tento orgán dopustil zjevně nesprávného posouzení komplexního skutkového stavu, které může odůvodnit zrušení uvedeného aktu, musí být důkazy předložené žalobcem dostatečné k tomu, aby posouzení skutkových okolností obsažená v dotčeném aktu zbavily věrohodnosti (obdobně viz rozsudky ze dne 14. června 2018, Lubrizol France v. Rada, C-223/17 P, nezveřejněný, EU:C:2018:442, bod 39; ze dne 7. května 2020, BTB Holding Investments a Duferco Participations Holding v. Komise, C-148/19 P, EU:C:2020:354, bod 72, a ze dne 17. května 2018, Bayer CropScience a další v. Komise, T-429/13 a T-451/13, EU:T:2018:280, bod 145).

38 Žalobní důvody vznesené Rakouskou republikou je třeba přezkoumat s ohledem na tyto úvahy.

K prvnímu a devátému žalobnímu důvodu, vycházejícím z porušení procesních ustanovení obsažených v nařízení o taxonomii a čl. 6 odst. 4 evropského právního rámce pro klima

39 Rakouská republika, podporovaná Lucemburským velkovévodstvím, v podstatě tvrdí, že napadené nařízení bylo přijato v rozporu s procesními ustanoveními, která nařízení o taxonomii stanoví pro přijetí aktu v přenesené pravomoci a týkají se zejména stanovování technických screeningových kritérií, a procesními ustanoveními interinstitucionální dohody mezi Evropským parlamentem, Radou Evropské unie a Evropskou komisí o zdokonalení tvorby právních předpisů (Úř. věst. 2016, L 123, s. 1, dále jen „interinstitucionální dohoda“), jakož i v rozporu s požadavky čl. 6 odst. 4 evropského právního rámce pro klima.

40 Komise, podporovaná Bulharskou republikou, Českou republikou, Francouzskou republikou, Maďarskem, Polskou republikou a Rumunskem, tuto argumentaci zpochybňuje.

41 Je třeba připomenout, že podle čl. 23 odst. 4 nařízení o taxonomii Komise před přijetím aktů v přenesené pravomoci a během jejich vypracovávání shromáždí všechny potřebné odborné znalosti, mimo jiné i prostřednictvím konzultací se skupinou odborníků členských států pro udržitelné financování (dále jen „skupina odborníků členských států“) uvedenou v článku 24 nařízení o taxonomii.

42 Kromě toho podle tohoto ustanovení Komise před přijetím aktu v přenesené pravomoci jedná v souladu se zásadami a postupy stanovenými v interinstitucionální dohodě.

43 Je třeba rovněž poznamenat, že podle čl. 10 odst. 4 a čl. 11 odst. 4 nařízení o taxonomii Komise před přijetím aktu v přenesené pravomoci vede konzultace s platformou pro udržitelné financování (dále jen „platforma“) uvedenou v článku 20 nařízení o taxonomii o technických screeningových kritériích.

44 Kromě toho podle čl. 24 odst. 1 nařízení o taxonomii skupina odborníků členských států poskytuje Komisi poradenství o vhodnosti technických screeningových kritérií a přístupu platformy k vypracování kritérií.

45 V projednávané věci je třeba připomenout, že za účelem přijetí nařízení v přenesené pravomoci 2021/2139 technická expertní skupina pro udržitelné financování (dále jen „skupina TEG“), kterou zřídila Komise, aby jí byla nápomocna při vypracování taxonomie, vydala doporučení týkající se technických screeningových kritérií pro hospodářské činnosti významně přispívající ke dvěma environmentálním cílům stanoveným v čl. 9 písm. a) a b) nařízení o taxonomii. Skupina TEG zveřejnila dvě předběžné verze svých doporučení ve zprávách z prosince 2018 a června 2019. Každá z těchto dvou zpráv byla předmětem konzultací s veřejností. Závěrečná zpráva skupiny TEG byla zveřejněna v březnu 2020 spolu s technickou přílohou.

46 Kromě toho Komise v březnu 2020 zveřejnila posouzení dopadů pro přijetí nařízení v přenesené pravomoci 2021/2139, k němuž bylo možné vznést připomínky do konce dubna 2020. Dále byl návrh nařízení v přenesené pravomoci 2021/2139 po dobu čtyř týdnů určenou pro připomínkování (od 20. listopadu do 18. prosince 2020) zveřejněn na portálu pro zdokonalení tvorby právních předpisů, v prosinci 2020 byl zhodnocen platformou a v období od prosince 2020 do března 2021 byl předložen odborníkům z členských států na několika zasedáních skupiny odborníků členských států. Komise vydala posouzení dopadů pro přijetí nařízení v přenesené pravomoci 2021/2139 [SWD(2021) 152 final] dne 4. června 2021.

47 Kromě toho za účelem přijetí napadeného nařízení Generální ředitelství Komise pro finanční stabilitu, finanční služby a unii kapitálových trhů (FISMA) v létě 2020 požádalo Společné výzkumné středisko (dále jen „středisko JRC“) o provedení důkladnější technické analýzy kritéria uvedeného v článku 17 nařízení o taxonomii, podle něhož aby mohla být hospodářská činnost kvalifikována jako environmentálně udržitelná, nesmí „významně poškoz[ovat]“ některý z environmentálních cílů stanovených v článku 9 tohoto nařízení (dále jen „kritérium ‚významně nepoškozovat‘ “) pro jadernou energii, jak doporučila skupina TEG. Středisko JRC přezkoumalo posouzení výroby jaderné energie z hlediska kritéria „významně nepoškozovat“, přičemž zohlednilo vliv celého životního cyklu jaderné energie na skutečné i potenciální environmentální dopady pro všechny cíle. Dne 19. března 2021 středisko JRC vypracovalo zprávu o výsledcích úplného přezkumu (dále jen „zpráva střediska JRC“), jejíž závěry shrnuje důvodová zpráva k návrhu napadeného nařízení.

48 V návaznosti na zprávu střediska JRC vydala skupina odborníků uvedená v článku 31 Smlouvy o Euratomu dne 28. června 2021 stanovisko, v němž se k této zprávě vyjádřila kladně, jak je uvedeno v důvodové zprávě k návrhu napadeného nařízení. Dne 29. června 2021 vydal stanovisko k závěrům a doporučením zprávy střediska JRC rovněž Vědecký výbor pro zdravotní, environmentální a vznikající rizika (dále jen „výbor SCHEER“).

49 V první řadě byl podle Rakouské republiky návrh napadeného nařízení v rozporu s požadavky interinstitucionální dohody, zejména s bodem 4 a následujícími její přílohy, předložen opožděně v nevhodnou dobu (dne 31. prosince 2021 večer) a s příliš krátkou lhůtou pro vyjádření (původně do 12. ledna 2022 a poté po krátkém prodloužení do 21. ledna 2022). Členské státy tedy neměly k dispozici dostatečnou lhůtu k přípravě vyjádření.

50 V tomto ohledu je třeba uvést, že podle bodu 4 přílohy interinstitucionální dohody jsou odborníci z členských států včas konzultováni o každém návrhu aktu v přenesené pravomoci, který útvary Komise připravily.

51 Kromě toho Komise dne 31. prosince 2021 zaslala návrh napadeného nařízení platformě a skupině odborníků členských států.

52 Platforma zveřejnila konečné stanovisko na svých internetových stránkách dne 24. ledna 2022.

53 Dne 10. ledna 2022 se konalo zasedání skupiny odborníků členských států, na němž se členské státy mohly k návrhu napadeného nařízení vyjádřit.

54 Skupině odborníků členských států byla dána lhůta pro vyjádření ke konečnému stanovisku platformy do 26. ledna 2022.

55 Jelikož činnosti související s jadernou energií a činnosti související s fosilním plynem již byly předmětem předběžného posouzení pro přijetí nařízení v přenesené pravomoci 2021/2139 a otázka dopadu těchto činností na životní prostředí, která je předmětem řady stávajících odborných posouzení, jako je zpráva střediska JRC a stanovisko skupiny odborníků ze dne 28. června 2021 přijaté podle článku 31 Smlouvy o Euratomu, není zcela nová, je třeba konstatovat, že lhůta 12 dnů prodloužená na 21 dnů, kterou měla skupina odborníků členských států a platforma pro vydání svého stanoviska k návrhu aktu v přenesené pravomoci k dispozici, představovala dostatečnou lhůtu pro vyjádření.

56 To platí tím spíše, že odborníci měli předchozí znalost věci, neboť již na zasedání v květnu 2020 předkládali připomínky k doporučením skupiny TEG uvedeným v bodě 45 výše, a platforma, ani skupina odborníků členských států nepovažovaly prodlouženou lhůtu za nedostatečnou.

57 V této souvislosti nelze Komisi vytýkat, že návrh napadeného nařízení předložila dne 31. prosince 2021, a to tím spíše, že lhůta poskytnutá skupině odborníků členských států a platformě pro účely vydání stanoviska k návrhu aktu v přenesené pravomoci byla prodloužena do 21. ledna 2022.

58 Na rozdíl od toho, co tvrdí Rakouská republika, je tedy třeba konstatovat, že členské státy byly o návrhu napadeného nařízení konzultovány včas v souladu s bodem 4 přílohy interinstitucionální dohody.

59 Kromě toho nelze Komisi vytýkat ani to, že návrh napadeného nařízení předložila současně skupině odborníků členských států i platformě, jelikož Komise poskytla skupině odborníků členských států možnost se ke stanovisku platformy vyjádřit. V tomto ohledu byla skupině odborníků členských států poskytnuta lhůta do 26. ledna 2022 k vyjádření se ke stanovisku platformy, které bylo zveřejněno na jejích internetových stránkách dne 24. ledna 2022, tj. o dva dny dříve.

60 Ve druhé řadě Rakouská republika tvrdí, že k setkání s odborníky z členských států nedošlo, jelikož nebyly splněny podmínky pro použití písemného stanoviska, neboť napadené nařízení neobsahovalo změnu nařízení v přenesené pravomoci 2021/2139, nýbrž „doplnění“, jež se týkalo dosud neřešených otázek, zejména vymezení hospodářských činností, jakož i stanovení zcela nových kritérií a prahových hodnot vyžadujících novou konzultaci s členskými státy.

61 Je však třeba konstatovat, že dne 10. ledna 2022 se uskutečnilo virtuální zasedání, takže k setkání s odborníky z členských států týkajícímu se činností, na které se vztahuje napadené nařízení, skutečně došlo. Interinstitucionální dohoda ostatně nebrání tomu, aby byli odborníci konzultováni písemně.

62 Ve třetí řadě Rakouská republika Komisi v podstatě vytýká, že definovala technická screeningová kritéria, aniž po doplňujícím posouzení provedeném ve zprávě střediska JRC zajistila novou konzultaci s veřejností a nové posouzení dopadů.

63 V této souvislosti je třeba připomenout, že podle bodu 13 interinstitucionální dohody bude Komise provádět posouzení dopadů aktů v přenesené pravomoci, u nichž se očekávají významné hospodářské, environmentální nebo sociální dopady, a provede co nejrozsáhlejší konzultace.

64 Z judikatury nicméně vyplývá, že ze znění bodů 12 až 15 interinstitucionální dohody nevyplývá povinnost provést za všech okolností posouzení dopadů nařízení v přenesené pravomoci (v tomto smyslu a obdobně viz rozsudky ze dne 3. prosince 2019, Česká republika v. Parlament a Rada, C-482/17, EU:C:2019:1035, body 82 až 85, a ze dne 5. července 2023, TIB Chemicals v. Komise, T-639/20, nezveřejněný, EU:T:2023:374, bod 206).

65 Kromě toho se Komise podle bodu 28 interinstitucionální dohody zavazuje zjišťovat před přijímáním aktů v přenesené pravomoci všechna nezbytná odborná fakta, a to mimo jiné prostřednictvím konzultací s odborníky z členských států a prostřednictvím veřejných konzultací.

66 Bod 6 přílohy interinstitucionální dohody uvádí, že součástí přípravy a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci mohou být rovněž konzultace se zúčastněnými stranami, takže Komise není v žádném případě povinna provádět veřejné konzultace.

67 V projednávané věci, jak vyplývá z bodů 45 a 46 výše, Komise provedla posouzení dopadů pro přijetí nařízení v přenesené pravomoci 2021/2139 a skupina TEG přijala dvě zprávy o technických screeningových kritériích pro hospodářské činnosti významně přispívající ke dvěma environmentálním cílům stanoveným v čl. 9 písm. a) a b) nařízení o taxonomii. Toto posouzení dopadů a tyto zprávy byly předmětem konzultací s veřejností. Uvedené posouzení dopadů a tyto konzultace s veřejností byly navíc provedeny v době, kdy se již počítalo se stanovením technických screeningových kritérií pro hospodářské činnosti související s jadernou energií.

68 Posouzení dopadů pro přijetí nařízení v přenesené pravomoci 2021/2139 [SWD(2021)152 final] ostatně na straně 23 uvádělo, že pokud jde o činnosti související s jadernou energií, bylo zvoleno pokračovat v technické analýze kritéria „významně nepoškozovat“.

69 Jak vyplývá z bodu 3 odůvodnění napadeného nařízení, stanovení technických screeningových kritérií pro tyto činnosti bylo následně odloženo do doby provedení dalšího odborného posouzení.

70 Odborná posouzení a konzultace s veřejností provedené za účelem přijetí nařízení v přenesené pravomoci 2021/2139 přitom již činnosti související s jadernou energií zahrnovaly, takže napadené nařízení na uvedené nařízení navazuje. Komisi mimoto vedly k tomu, aby za účelem přijetí napadeného nařízení provedla doplňující posouzení.

71 Činnosti související s jadernou energií byly rovněž posuzovány v technické příloze závěrečné zprávy skupiny TEG, která sloužila jako základ pro vypracování nařízení v přenesené pravomoci 2021/2139 a napadeného nařízení.

72 S ohledem na skutečnosti připomenuté v bodech 45 až 48 výše z jednotlivých procesních etap, které vedly k přijetí nařízení v přenesené pravomoci 2021/2139 a poté napadeného nařízení, vyplývá, že toto napadené nařízení navazuje na nařízení v přenesené pravomoci 2021/2139. Konkrétně v rámci postupu vedoucího k přijetí nařízení v přenesené pravomoci 2021/2139 skupina TEG zohlednila hospodářské činnosti související s jadernou energií a doporučila vypracování dalších studií, které byly provedeny v rámci postupu vedoucího k přijetí napadeného nařízení.

73 Komise se proto mohla při přijímání napadeného nařízení platně opírat o odborná posouzení provedená za účelem přijetí nařízení v přenesené pravomoci 2021/2139, jelikož nejenže obě nařízení v přenesené pravomoci mají doplňovat nařízení o taxonomii, ale vzájemně se doplňují i postupy, které vedly k jejich přijetí, pokud jde o přezkum hospodářských činností souvisejících s jadernou energií. Na rozdíl od toho, co tvrdí Rakouská republika, se tedy Komise mohla při přijímání napadeného nařízení zejména opírat o posouzení dopadů a konzultaci s veřejností, které byly provedeny za účelem přijetí nařízení v přenesené pravomoci 2021/2139, aniž byla po doplňujícím posouzení provedeném ve zprávě střediska JRC povinna provést dodatečné a zvláštní posouzení dopadů a konzultaci s veřejností, jelikož činnosti související s jadernou energií již byly posouzení dopadů a konzultaci s veřejností podrobeny.

74 Z toho vyplývá, že se Komise nedopustila pochybení, když měla za to, že po doplňujícím posouzení plnění kritéria „významně nepoškozovat“ u činností souvisejících s jadernou energií, které bylo provedeno ve zprávě střediska JRC, není nezbytné provádět dodatečné a zvláštní posouzení dopadů a konzultaci s veřejností.

75 Ve čtvrté řadě, pokud jde o argument uvedený v bodě 30 spisu Lucemburského velkovévodství jako vedlejšího účastníka, podle kterého neprovedení nové konzultace s veřejností představuje porušení článku 8 Úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí (Úř. věst. 2005, L 124, s. 4), je třeba připomenout, že podle čl. 40 čtvrtého pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie, který se na řízení před Tribunálem použije na základě článku 53 téhož statutu, se návrhová žádání obsažená v návrhu na vstup do řízení omezí na podporu návrhového žádání jednoho z hlavních účastníků řízení. Mimoto podle čl. 142 odst. 3 jednacího řádu Tribunálu musí vedlejší účastník přijmout stav řízení, který je tu v době jeho vstupu do něj.

76 Ačkoliv tato ustanovení nebrání tomu, aby vedlejší účastník předložil argumenty, které jsou nové nebo se liší od argumentů účastníka řízení, jehož podporuje, neboť jinak by se jeho vedlejší účastenství omezovalo na opakování argumentů uvedených v žalobě, nelze připustit, aby mu tato ustanovení umožňovala vznesením nových žalobních důvodů změnit nebo zkreslit rámec sporu vymezený žalobou (rozsudky ze dne 10. listopadu 2021, Google a Alphabet v. Komise (Google Shopping), T-612/17, EU:T:2021:763, bod 192, a ze dne 2. října 2024, ACE v. Rada, T-828/22, nezveřejněný, napadený kasačním opravným prostředkem, EU:T:2024:672, bod 44).

77 Vzhledem k tomu, že Rakouská republika neuplatnila žalobní důvod, který by vycházel z porušení článku 8 Úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí, je tedy tento argument nepřípustný.

78 V páté řadě Rakouská republika, podporovaná Lucemburským velkovévodstvím, tvrdí, že prahové hodnoty 270 gramů (g) ekvivalentu CO_2 na kilowatthodinu (kWh) a ročního průměru 550 kilogramů (kg) ekvivalentu CO_2 na kilowatt (kW) za 20 let stanovené pro kvalifikaci fosilního plynu jako přechodné činnosti ve smyslu čl. 10 odst. 2 nařízení o taxonomii nebyly předmětem žádného posouzení dopadů ani žádné veřejné konzultace.

79 Je však třeba připomenout, že jak vyplývá z bodu 46 výše, Komise provedla posouzení dopadů pro přijetí nařízení v přenesené pravomoci 2021/2139 a skupina TEG přijala dvě zprávy. Toto posouzení dopadů a uvedené zprávy byly předmětem konzultací s veřejností a byly provedeny v době, kdy se již počítalo se stanovením technických screeningových kritérií pro hospodářské činnosti související s fosilním plynem.

80 Odborná posouzení a konzultace s veřejností provedené za účelem přijetí nařízení v přenesené pravomoci 2021/2139 přitom již hospodářské činnosti související s fosilním plynem zahrnovaly. Komisi mimoto vedly k tomu, aby za účelem přijetí napadeného nařízení provedla doplňující posouzení. Posouzení dopadů pro přijetí nařízení v přenesené pravomoci 2021/2139 [SWD(2021) 152 final] ostatně na straně 146 uvádělo potřebu dalších prací na činnostech souvisejících s fosilním plynem.

81 Hospodářské činnosti související s fosilním plynem byly mimoto posouzeny v technické příloze závěrečné zprávy skupiny TEG.

82 Vzhledem k tomu, že odvětví fosilního plynu bylo předmětem přípravné fáze nařízení v přenesené pravomoci 2021/2139, a z důvodu kontinuity mezi tímto nařízením a napadeným nařízením, připomenuté v bodě 72 výše, nelze Komisi vytýkat, že ve vztahu k tomu odvětví neprovedla nové posouzení dopadů ani novou veřejnou konzultaci.

83 Komise se tudíž nedopustila pochybení, když měla za to, že není nezbytné provádět dodatečné a zvláštní posouzení dopadů a konzultaci s veřejností týkající se prahových hodnot 270 g ekvivalentu CO_2/kWh a 550 kg ekvivalentu CO_2/kW.

84 V šesté řadě Rakouská republika tvrdí, že napadené nařízení bylo přijato v rozporu s čl. 6 odst. 4 evropského právního rámce pro klima, jelikož Komise před jeho přijetím neprovedla posouzení jeho slučitelnosti s cílem klimatické neutrality uvedeným v čl. 2 odst. 1 tohoto právního rámce a s cíli Unie v oblasti klimatu stanovenými do roku 2030 a 2040, ani nezveřejnila výsledky tohoto posouzení a neuvedla jeho odůvodnění.

85 Je třeba připomenout, že podle čl. 6 odst. 4 evropského právního rámce pro klima Komise před přijetím každého návrhu opatření nebo legislativního návrhu, včetně rozpočtových návrhů, posoudí, zda je návrh v souladu s cílem klimatické neutrality stanoveným v čl. 2 odst. 1 tohoto právního rámce a s cíli Unie v oblasti klimatu stanovenými do roku 2030 a 2040, zahrne toto posouzení do posouzení dopadů připojeného k těmto opatřením nebo návrhům a zveřejní výsledek uvedeného posouzení při jejich přijetí. Komise rovněž posoudí, zda jsou tyto návrhy opatření nebo legislativní návrhy, včetně rozpočtových návrhů, v souladu se zajištěním pokroku v oblasti adaptace podle článku 5 uvedeného právního rámce.

86 Článek 6 odst. 4 evropského právního rámce pro klima neuvádí pro posuzování, které stanoví, konkrétní formu, kterou by bylo třeba dodržet. Základním cílem tohoto ustanovení je tedy zajistit, aby Komise přijala informované rozhodnutí o souladu návrhu opatření s cíli uvedeného právního rámce.

87 Dodržování tohoto základního cíle lze přitom zajistit ověřením Komise, zda byly zohledněny zvláštní požadavky nařízení o taxonomii, zejména článku 10, který upravuje významný přínos ke zmírňování změny klimatu.

88 Článek 2 odst. 1 evropského právního rámce pro klima, který definuje cíl klimatické neutrality, totiž zní:

„Celounijní emise a pohlcování skleníkových plynů, jež jsou upraveny právem Unie, musí být v Unii nejpozději do roku 2050 vyrovnané, čímž se do uvedeného data emise sníží na čistou nulu, přičemž po tomto datu bude Unie usilovat o dosažení negativních emisí.“

89 Bod 24 odůvodnění nařízení o taxonomii stanoví, že hospodářská činnost, která sleduje environmentální cíl zmírňování změny klimatu, by měla významně přispívat ke stabilizaci emisí skleníkových plynů tím, že těmto emisím zamezuje nebo je snižuje nebo tím, že zlepšuje pohlcování skleníkových plynů.

90 Ustanovení čl. 10 odst. 2 nařízení o taxonomii rovněž upřesňuje, že se určitá činnost kvalifikuje jako významně přispívající ke zmírňování změny klimatu za podmínky, že podporuje přechod ke klimaticky neutrálnímu hospodářství, a to i postupným ukončením produkce emisí skleníkových plynů.

91 Z toho vyplývá, že cíl klimatické neutrality sledovaný evropským právním rámcem pro klima je podobný cíli zmírňování změny klimatu zavedenému nařízením o taxonomii, neboť oba ty akty směřují ke snížení nebo ukončení produkce emisí skleníkových plynů.

92 Posouzení dopadů nařízení v přenesené pravomoci 2021/2139 a vědecká posouzení přínosu hospodářských činností souvisejících s jadernou energií a fosilním plynem ke zmírňování změny klimatu a k přizpůsobování se změně klimatu, jakož i vědecké posouzení dodržování kritéria „významně nepoškozovat“ těmito činnostmi, která byla provedena při přijímání napadeného nařízení za účelem změření potenciálního přínosu těchto činností k cíli snížení nebo ukončení produkce skleníkových plynů, umožnila Komisi posoudit slučitelnost napadeného nařízení s cíli Unie v oblasti klimatu stanovenými do roku 2030 a 2040 podle čl. 6 odst. 4 evropského právního rámce pro klima, aniž by bylo nutné jakékoli další posouzení.

93 V důsledku toho musí být první a devátý žalobní důvod zamítnuty.

Ke druhému až osmému žalobnímu důvodu, které se týkají hospodářských činností souvisejících s odvětvím jaderné energie

94 Předně je třeba uvést, že se napadené nařízení týká tří druhů hospodářských činností v jaderném odvětví:

– předobchodní fáze pokročilých technologií pro výrobu energie z jaderných procesů s minimálním odpadem z palivového cyklu (nové oddíly 4.26 příloh I a II nařízení v přenesené pravomoci 2021/2139, které byly do těchto příloh vloženy napadeným nařízením);

– výstavba a bezpečný provoz nových jaderných elektráren na výrobu elektřiny a/nebo tepla, včetně výroby vodíku, s využitím nejlepších dostupných technologií (nové oddíly 4.27 příloh I a II nařízení v přenesené pravomoci 2021/2139, které byly do těchto příloh vloženy napadeným nařízením);

– výroba elektřiny z jaderné energie ve stávajících zařízeních (nové oddíly 4.28 příloh I a II nařízení v přenesené pravomoci 2021/2139, které byly do těchto příloh vloženy napadeným nařízením) (dále společně jen „hospodářské činnosti související s jadernou energií“).

95 Příloha I napadeného nařízení stanoví pro každou z těchto činností, která se kvalifikuje jako udržitelná investice, technická screeningová kritéria pro určení toho, za jakých podmínek se hospodářská činnost kvalifikuje jako významně přispívající ke zmírňování změny klimatu, a toho, zda tato hospodářská činnost významně nepoškozuje některý z dalších environmentálních cílů stanovených v článku 9 nařízení o taxonomii. Příloha II napadeného nařízení stanoví technická screeningová kritéria pro určení toho, za jakých podmínek se hospodářská činnost kvalifikuje jako významně přispívající k přizpůsobování se změně klimatu, a toho, zda tato hospodářská činnost významně nepoškozuje některý z dalších environmentálních cílů stanovených v článku 9 nařízení o taxonomii.

K osmému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení článku 290 SFEU

96 Rakouská republika v podstatě tvrdí, že napadené nařízení porušuje podmínku přenesení pravomoci týkající se „podstatných prvků“ ve smyslu článku 290 SFEU, jelikož nařízení o taxonomii vykládá v tom smyslu, že unijní normotvůrce ponechal kvalifikaci hospodářských činností souvisejících s jadernou energií jako udržitelných činností otevřenou a v tomto ohledu ji ponechal v posuzovací pravomoci Komise.

97 Podle Rakouské republiky předmět napadeného nařízení v podstatě spadá mezi podstatné prvky nařízení o taxonomii z důvodu politické a kontroverzní povahy zahrnutí jaderné energie do taxonomie, znění čl. 10 odst. 1 nařízení o taxonomii, který vylučuje jadernou energii z hospodářských činností, jež mohou být kvalifikovány jako významně přispívající ke zmírňování změny klimatu, právního základu nařízení o taxonomii, který se týká vnitřního trhu, a nikoli Smlouvy o Euratomu, jakož i zásahu napadeného nařízení do práva na vlastnictví, práva svobodné volby povolání a svobody podnikání.

98 Komise, podporovaná Bulharskou republikou, Českou republikou, Francouzskou republikou, Maďarskem, Rumunskem a Finskou republikou, tuto argumentaci zpochybňuje.

99 Předně je třeba uvést, že Rakouská republika nevznesla námitku protiprávnosti vycházející z porušení článku 290 SFEU nařízením o taxonomii, jak potvrdila na jednání. Rakouská republika tedy nezpochybňuje legalitu přenesení pravomoci svěřené Komisi zejména čl. 1 odst. 3 a čl. 10 odst. 3 uvedeného nařízení.

100 Dále je třeba připomenout, že podle čl. 290 odst. 1 SFEU lze legislativním aktem na Komisi přenést pravomoc přijímat nelegislativní akty s obecnou působností, kterými se doplňují nebo mění některé prvky legislativního aktu, které nejsou podstatné.

101 Možnost přenést pravomoc stanovenou v článku 290 SFEU má unijnímu normotvůrci umožnit soustředit se na podstatné prvky právní úpravy, jakož i na prvky, které nejsou podstatné, ale jejichž právní úpravu považuje za vhodnou, a svěřit Komisi úkol „doplnit“ určité prvky přijatého

legislativního aktu, které nejsou podstatné, nebo „změnit“ takové prvky v rámci jí svěřené pravomoci (viz rozsudek ze dne 11. května 2017, Dyson v. Komise, C-44/16 P, EU:C:2017:357, bod 58 a citovaná judikatura).

102 Z toho plyne, že podstatná pravidla v dotčené oblasti musí být přijata v základním právním předpisu a nemohou být předmětem přenesení pravomoci (viz rozsudek ze dne 11. května 2017, Dyson v. Komise, C-44/16 P, EU:C:2017:357, bod 59 a citovaná judikatura).

103 V projednávané věci je třeba určit, zda jak tvrdí Rakouská republika, otázka, jestli hospodářské činnosti související s jadernou energií splňují podmínky nařízení o taxonomii, a lze je tudíž kvalifikovat jako činnosti spadající pod jeho čl. 10 odst. 2, představuje podstatný prvek tohoto nařízení, který tedy nemohl být předmětem aktu v přenesené pravomoci.

104 Podstatnými prvky základního právního předpisu jsou ty prvky, jejichž přijetí vyžaduje uskutečnění politických rozhodnutí, za která je odpovědný unijní normotvůrce (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 5. září 2012, Parlament v. Rada, C-355/10, EU:C:2012:516, bod 65), jelikož zahrnuje vážení dotčených rozdílných zájmů na základě četných posouzení, nebo ty prvky, jejichž přijetí umožňuje tak významné zásahy do základních práv dotyčných osob, že je nutný zásah unijního normotvůrce (viz rozsudek ze dne 26. července 2017, Česká republika v. Komise, C-696/15 P, EU:C:2017:595, bod 78 a citovaná judikatura).

105 Určení prvků určité upravované oblasti, které je třeba kvalifikovat jako podstatné, musí vycházet z objektivních skutečností, které mohou být předmětem soudního přezkumu, a vyžaduje, aby byly zohledněny charakteristiky a zvláštnosti dané oblasti (viz rozsudek ze dne 22. června 2016, DK Recycling und Roheisen v. Komise, C-540/14 P, EU:C:2016:469, bod 48 a citovaná judikatura).

106 V tomto ohledu zaprvé z článku 1 nařízení o taxonomii vyplývá, že cílem tohoto nařízení je stanovit kritéria pro určení, zda se hospodářská činnost kvalifikuje jako environmentálně udržitelná, a to pro účely stanovení míry, do jaké je investice environmentálně udržitelná.

107 Podle článku 3 nařízení o taxonomii se hospodářská činnost kvalifikuje jako environmentálně udržitelná, pokud splňuje „kritéria environmentální udržitelnosti“ stanovená v písmenech a) až d) tohoto ustanovení, a sice pokud tato hospodářská činnost významně přispívá k jednomu nebo více environmentálním cílům stanoveným v článku 9 tohoto nařízení, významně nepoškozuje žádný z těchto cílů, je vykonávána v souladu s minimálními zárukami stanovenými v článku 18 uvedeného nařízení a splňuje technická screeningová kritéria, která Komise stanovila zejména v souladu s čl. 10 odst. 3 a čl. 11 odst. 3 téhož nařízení.

108 Zadruhé z čl. 10 odst. 3 písm. a) a čl. 11 odst. 3 písm. a) nařízení o taxonomii vyplývá, že tato ustanovení svěřují Komisi pravomoc doplnit odstavce 1 a 2 těchto článků tím, že stanoví technická screeningová kritéria pro určení, za jakých podmínek se konkrétní hospodářská činnost kvalifikuje jako významně přispívající ke zmírňování změny klimatu a k přizpůsobování se změně klimatu.

109 Z článku 10 odst. 3 písm. b) a čl. 11 odst. 3 písm. b) nařízení o taxonomii rovněž vyplývá, že tato ustanovení svěřují Komisi pravomoc doplnit článek 17 tohoto nařízení tím, že pro každý příslušný environmentální cíl stanoví technická screeningová kritéria pro určení, zda hospodářská činnost, pro kterou byla výše uvedená technická screeningová kritéria stanovena, významně poškozuje jeden nebo více uvedených environmentálních cílů.

110 Kromě toho čl. 10 odst. 5 a čl. 11 odst. 5 nařízení o taxonomii ukládají Komisi, aby při výkonu této přenesené pravomoci zohlednila požadavky podle článku 19 tohoto nařízení.

111 Mezi těmito požadavky čl. 19 odst. 1 písm. a) nařízení o taxonomii uvádí, že technická screeningová kritéria určují nejvíce relevantní potenciální přínosy k danému environmentálnímu cíli při současném dodržení zásady technologické neutrality s ohledem na krátkodobé i na dlouhodobé dopady dané hospodářské činnosti.

112 Kromě toho podle čl. 19 odst. 3 nařízení o taxonomii technická screeningová kritéria uvedená v odstavci 1 tohoto článku zajistí, aby činnosti spojené s výrobou elektřiny, při nichž se využívají pevná fosilní paliva, nebyly kvalifikovány jako environmentálně udržitelné hospodářské činnosti.

113 Zásada technologické neutrality navíc v judikatuře znamená, že dotyčná právní úprava musí uvádět práva a povinnosti osob obecně, aby nezvýhodňovala použití jedné technologie na úkor jiné (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 24. března 2022, Austro-Mechana, C-433/20, EU:C:2022:217, bod 27 a citovaná judikatura).

114 Z výše uvedeného vyplývá, že unijní normotvůrce definoval v článku 3 nařízení o taxonomii kritéria environmentální udržitelnosti pro určení, zda se hospodářská činnost kvalifikuje jako environmentálně udržitelná, a to pro účely stanovení míry, do jaké je investice environmentálně udržitelná, aniž upřednostnil jednu technologii na úkor jiné a vyloučil pouze činnosti spojené s výrobou elektřiny, při nichž se využívají tuhá fosilní paliva. Unijní normotvůrce tak ponechal Komisi možnost doplnit nařízení o taxonomii tím, že zavede technická screeningová kritéria pro přizpůsobování se budoucím inovacím, čímž umožnil, aby regulační rámec nebyl neměnný a mohl zohledňovat environmentální a hospodářský pokrok. Je třeba rovněž poznamenat, že nařízení o taxonomii se nezaměřuje na druhy činností, ale na environmentální cíle a obecná kritéria pro určení, zda má být daná hospodářská činnost kvalifikována jako udržitelná, takže s výjimkou fosilních paliv, která jsou výslovně vyloučena, se toto nařízení může v souladu se zásadou technologické neutrality potenciálně vztahovat na jakoukoli činnost (čl. 19 odst. 3 nařízení o taxonomii).

115 Z toho vyplývá, že kritéria pro environmentálně udržitelné hospodářské činnosti byla unijním normotvůrcem definována v článku 3 nařízení o taxonomii a tento normotvůrce ponechal otevřenou možnost definovat všechny druhy činností, které splňují tato kritéria, jako udržitelné, s výjimkou fosilních paliv, která jsou výslovně vyloučena.

116 S ohledem na cíl a obsah nařízení o taxonomii totiž podstatné prvky tohoto nařízení spočívají zejména v definování environmentálních cílů, kritérií environmentální udržitelnosti stanovených v článku 3 nařízení o taxonomii a požadavků na technická screeningová kritéria. Komise přitom napadeným nařízením stanovila technická screeningová kritéria, která sama o sobě mezi takové prvky nařízení o taxonomii nespadají.

117 Stejně tak unijní normotvůrce tím, že ponechal Komisi možnost stanovit technická screeningová kritéria pro všechny druhy činností, které splňují kritéria udržitelnosti, s výjimkou činností spojených s výrobou elektřiny, při nichž se využívají pevná fosilní paliva, učinil politická rozhodnutí, která v souvislosti s podstatnými prvky nařízení o taxonomii spadají do jeho výlučné odpovědnosti.

118 Z toho vyplývá, že určení samotných hospodářských činností, jakož i stanovení technických screeningových kritérií pro každou hospodářskou činnost uplatňující kritéria udržitelnosti nespadají na rozdíl od toho, co tvrdí Rakouská republika, mezi podstatné prvky nařízení o taxonomii.

119 Z toho lze dovodit, že Komise tím, že napadeným nařízením stanovila technická screeningová kritéria, nezasáhla do podstatných prvků nařízení o taxonomii.

120 Ostatně tento přístup zvolený unijním normotvůrcem má navíc tu výhodu, že Komisi umožňuje přizpůsobit technická screeningová kritéria technologickému vývoji. Kromě toho nelze po normotvůrci požadovat, aby vyjmenoval všechny stávající nebo zamýšlené technologie, jelikož tak by legislativa postrádala dlouhodobou udržitelnost a stala by se technologicky zastaralou, protože by nedokázala zohlednit nevyhnutelnou a žádoucí povahu technologických inovací.

121 Okolnost uváděná Rakouskou republikou, že zahrnutí hospodářských činností souvisejících s jadernou energií je politickou záležitostí, která je mezi členskými státy sporná, nemůže tento závěr zpochybnit, jelikož unijní normotvůrce se nerozhodl tuto činnost vyloučit na rozdíl od výroby elektřiny, při níž se využívají pevná fosilní paliva. Politický ani sporný aspekt zahrnutí hospodářských činností souvisejících s jadernou energií každopádně není relevantní s ohledem na článek 290 SFEU, který legislativním aktům vyhrazuje podstatné prvky upravované oblasti, a nikoli její politické a sporné prvky.

122 Totéž platí pro argument, podle kterého unijní normotvůrce v čl. 10 odst. 1 nařízení o taxonomii provedl taxativní výčet, jelikož vychází z nesprávného výkladu tohoto nařízení. Uvedené ustanovení totiž neobsahuje taxativní výčet hospodářských činností, které významně přispívají ke zmírňování změny klimatu, ale situací, kdy hospodářská činnost „významně přispívá ke stabilizaci koncentrací skleníkových plynů v atmosféře na úrovni, která […] zamezuje nebezpečnému antropogennímu narušování klimatického systému“, a je tak možné tuto činnost kvalifikovat jako významně přispívající ke zmírňování změny klimatu. Článek 10 odst. 2 téhož nařízení upravuje rovněž další situace, kdy lze hospodářskou činnost kvalifikovat jako významně přispívající ke zmírňování změny klimatu.

123 Pokud jde o argument, podle kterého rozhodl-li unijní normotvůrce, že jaderná energie musí být zahrnuta do taxonomie, měl být právním základem nařízení o taxonomii článek 203 Smlouvy o Euratomu, je třeba uvést, že Rakouská republika nevznáší námitku protiprávnosti tohoto nařízení, která by se mimo jiné zakládala na nesprávném právním základu. Skutečnost, že se nařízení o taxonomii nezakládá na Smlouvě o Euratomu, je vysvětlena předmětem tohoto nařízení, který se týká nejen jaderné energie, ale i jiných hospodářských činností. Tento argument mimoto v žádném případě neprokazuje, že určení hospodářských činností souvisejících s jadernou energií jako činností přispívajících ke zmírňování změny klimatu nebo k přizpůsobování se změně klimatu spadá mezi podstatné prvky nařízení o taxonomii.

124 Pokud jde konečně o argument, že zahrnutí jaderné energie napadeným nařízením do taxonomie představuje zásah do práva na vlastnictví (článek 17 Listiny základních práv Evropské unie), práva svobodné volby povolání (článek 15 Listiny základních práv) a svobody podnikání (článek 16 Listiny základních práv) (finančních) podniků, takže spadá do pravomoci unijního normotvůrce, je třeba připomenout, že podle judikatury je zásah normotvůrce zajisté nezbytný, pokud přijatý akt umožňuje zásahy do základních práv zvláštního významu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 5. září 2012, Parlament v. Rada, C-355/10, EU:C:2012:516, bod 77).

125 Je však třeba připomenout, že Rakouská republika nevznesla námitku protiprávnosti nařízení o taxonomii, která by se mimo jiné zakládala na nevyloučení činností souvisejících s jadernou energií. Rakouská republika ostatně nemůže tvrdit, že pouhé vymezení technických screeningových kritérií pro hospodářské činnosti související s jadernou energií samo o sobě postačuje k tomu, aby se jednalo o zvlášť významné zásahy do základních práv, jelikož toliko uvádí významné dopady, které má definování zmíněných kritérií na základní práva zakotvená v článcích 15, 16 a 17 Listiny, aniž předkládá důkazy, které by mohly takový zásah prokázat.

126 S ohledem na výše uvedené nelze mít za to, že čl. 10 odst. 3 a čl. 11 odst. 3 nařízení o taxonomii byly přijaty v rozporu s článkem 290 SFEU v rozsahu, v němž svěřují Komisi pravomoc přijmout nařízení v přenesené pravomoci k doplnění čl. 10 odst. 1 a 2 a článku 17 tohoto nařízení.

127 Z toho vyplývá, že se osmý žalobní důvod zamítá.

K druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 10 odst. 2 a čl. 19 odst. 1 písm. f) a g) nařízení o taxonomii, jakož i zásady předběžné opatrnosti

128 V rámci druhého žalobního důvodu Rakouská republika tvrdí, že napadené nařízení bylo přijato v rozporu s čl. 10 odst. 2 nařízení o taxonomii, neboť se toto ustanovení nepoužije na hospodářské činnosti související s jadernou energií, a podpůrně nejsou splněny podmínky pro použití uvedeného ustanovení.

129 Druhý žalobní důvod se dělí na tři části, z nichž první vychází z nepoužitelnosti čl. 10 odst. 2 nařízení o taxonomii na hospodářské činnosti související s jadernou energií, druhá z nedodržení podmínek stanovených v čl. 10 odst. 2 tohoto nařízení a třetí z porušení čl. 19 odst. 1 písm. f) uvedeného nařízení, jakož i zásady předběžné opatrnosti.

– K první části druhého žalobního důvodu, vycházející z nepoužitelnosti čl. 10 odst. 2 nařízení o taxonomii na hospodářské činnosti související s jadernou energií

130 Rakouská republika, podporovaná Lucemburským velkovévodstvím, v podstatě tvrdí, že čl. 10 odst. 2 nařízení o taxonomii se nepoužije na nízkouhlíkové hospodářské činnosti, jako jsou hospodářské činnosti související s jadernou energií, neboť se týká pouze tzv. „přechodných“ hospodářských činností s vysokými emisemi uhlíku.

131 Komise, podporovaná Bulharskou republikou, Českou republikou, Francouzskou republikou, Maďarskem, Rumunskem, Republikou Slovinsko, Slovenskou republikou a Finskou republikou, tuto argumentaci zpochybňuje.

132 Je třeba připomenout, že Komise v napadeném nařízení dospěla k závěru, že některé hospodářské činnosti související s jadernou energií významně přispívají ke zmírňování změny klimatu, a lze je tedy kvalifikovat jako „přechodné“ činnosti podle čl. 10 odst. 2 nařízení o taxonomii.

133 Je třeba rovněž připomenout, že podle čl. 10 odst. 2 nařízení o taxonomii:

„Pro účely odstavce 1 [tohoto článku] se hospodářská činnost kvalifikuje jako významně přispívající ke zmírnění změny klimatu taková činnost, pro niž neexistuje žádná technologicky a ekonomicky dostupná [proveditelná] nízkouhlíková alternativa, která zároveň významně přispívá ke zmírňování změny klimatu za podmínky, že podporuje přechod ke klimaticky

neutrálnímu hospodářství v souladu se scénářem umožňujícím omezit nárůst teploty na 1,5 °C ve srovnání s úrovní před průmyslovou revolucí, a to i postupným ukončením produkce emisí skleníkových plynů, zejména emisí z tuhých fosilních paliv, a zároveň pokud tato činnost:

a) vykazuje úrovně emisí skleníkových plynů, které odpovídají nejlepším výsledkům v daném odvětví nebo průmyslu;

b) nebrání rozvoji a zavádění nízkouhlíkových alternativ; a

c) nevede k tomu, že aktiva s vysokými emisemi skleníkových plynů budou s ohledem na svou ekonomickou životnost zakonzervována a budou tak vytěsňovat nízkouhlíkové alternativy.

Pro účely tohoto odstavce a stanovení technických screeningových kritérií podle článku 19 Komise posoudí potenciální přínos a proveditelnost všech stávajících relevantních technologií.“

134 Kromě toho je v bodě 24 odůvodnění nařízení o taxonomii upřesněno, že hospodářská činnost, která sleduje environmentální cíl zmírňování změny klimatu, by měla významně přispívat ke stabilizaci emisí skleníkových plynů tím, že těmto emisím zamezuje nebo je snižuje nebo tím, že zlepšuje pohlcování skleníkových plynů.

135 V bodě 41 odůvodnění nařízení o taxonomii se rovněž uvádí:

„Při stanovování a aktualizaci technických screeningových kritérií pro environmentální cíl zmírňování změny klimatu by Komise měla zohlednit probíhající a nezbytný proces přechodu ke klimaticky neutrálnímu hospodářství v souladu s čl. 10 odst. 2 tohoto nařízení a poskytnout k němu příslušné pobídky. Kromě využívání klimaticky neutrální energie a vyššího objemu investic do stávajících nízkouhlíkových hospodářských činností a odvětví si tento přechod vyžádá podstatné snížení produkce emisí skleníkových plynů v rámci dalších hospodářských činností a odvětví, pro něž neexistují žádné technologicky a ekonomicky proveditelné nízkouhlíkové alternativy. Tyto přechodné hospodářské činnosti by měly být kvalifikovány jako činnosti významně přispívající ke zmírňování změny klimatu, jestliže jsou jejich emise skleníkových plynů výrazně nižší, než je průměr u daného odvětví či průmyslu, jestliže nebrání rozvoji a zavádění nízkouhlíkových alternativ a nevedou k tomu, že dojde k zakonzervování aktiv neslučitelných s cílem klimatické neutrality s ohledem na jejich vysoké emise skleníkových plynů a s ohledem na jejich ekonomickou životnost (‚carbon lock-in‘ efekt). Technická screeningová kritéria pro tyto přechodné hospodářské činnosti by měla zajistit, aby tyto přechodné činnosti důvěryhodným způsobem směřovaly ke klimatické neutralitě, a měla by být tudíž pravidelně upravována.“

136 Rakouská republika ve své argumentaci tvrdí, že čl. 10 odst. 2 nařízení o taxonomii se použije pouze na činnosti s vysokými emisemi uhlíku, a nikoli na stávající nízkouhlíkové činnosti, jako jsou hospodářské činnosti související s jadernou energií. Taková argumentace vyžaduje provést výklad dotčeného ustanovení.

137 Podle ustálené judikatury platí, že výklad ustanovení unijního práva vyžaduje, aby bylo zohledněno nejen znění takového ustanovení, ale i jeho kontext, jakož i cíle a účel, které sleduje akt, jehož je součástí. Historie vzniku ustanovení unijního práva může rovněž poskytnout informace relevantní pro jeho výklad (viz rozsudek ze dne 3. září 2024, Illumina a Grail v. Komise, C-611/22 P a C-625/22 P, EU:C:2024:677, bod 116 a citovaná judikatura).

138 V první řadě se Rakouská republika opírá o doslovný výklad čl. 10 odst. 2 nařízení o taxonomii. Zaprvé tvrdí, že se toto ustanovení vztahuje pouze na hospodářské činnosti, pro něž „neexistuje žádná technologicky […] [proveditelná] nízkouhlíková alternativa“ a které „podporuj[í] přechod ke klimaticky neutrálnímu hospodářství“. Dochází k závěru, že se toto ustanovení vztahuje pouze na činnosti, které nejsou samy o sobě nízkouhlíkové, ale přesto mohou být po omezenou přechodnou dobu využívány, pokud neexistují jiné životaschopné nízkouhlíkové alternativy.

139 V tomto ohledu je zajisté třeba konstatovat, že odkaz na hospodářskou činnost, pro niž neexistuje technologicky a ekonomicky proveditelná nízkouhlíková alternativa, který je uveden v čl. 10 odst. 2 nařízení o taxonomii, lze vykládat tak, že zahrnuje činnosti, které nejsou nízkouhlíkové.

140 Článek 10 odst. 2 nařízení o taxonomii se však nevztahuje na „činnosti, které nejsou nízkouhlíkové“, jak zřejmě tvrdí Rakouská republika, nýbrž na „činnosti, pro něž neexistuje žádná technologicky a ekonomicky [proveditelná] nízkouhlíková alternativa“, takže lze tento odkaz vykládat i tak, že zahrnuje činnosti, které jsou nízkouhlíkové. Doslovný výklad, kterého se Rakouská republika dovolává, tedy není zněním tohoto ustanovení podpořen.

141 Zadruhé podle Rakouské republiky čl. 10 odst. 2 písm. a) až c) nařízení o taxonomii potvrzuje její výklad, jelikož stanoví, že k tomu, aby hospodářská činnost spadala pod čl. 10 odst. 2 tohoto nařízení, musí vykazovat úrovně emisí skleníkových plynů, které odpovídají nejlepším výsledkům v daném odvětví nebo průmyslu. Toto ustanovení uplatňuje tzv. kritérium „první v dané třídě“ v tom smyslu, že umožňuje kvalifikovat hospodářské činnosti, které jsou při současném technologickém vývoji sice spojeny s vysokými emisemi uhlíku, ale odpovídají nejlepším výsledkům v daném odvětví nebo průmyslu, pokud neexistuje žádná technologicky a ekonomicky použitelná nízkouhlíková alternativa, jako činnosti významně přispívající ke zmírňování změny klimatu.

142 Je třeba připomenout, že čl. 10 odst. 2 písm. a) nařízení o taxonomii odkazuje na hospodářskou činnost, která „vykazuje úrovně emisí skleníkových plynů, které odpovídají nejlepším výsledkům v daném odvětví nebo průmyslu“.

143 Požadavek stanovený v čl. 10 odst. 2 písm. a) nařízení o taxonomii však nepředpokládá, že by dotčená hospodářská činnost byla spojena s vysokými emisemi uhlíku a nemohla být splněna nízkouhlíkovými činnostmi.

144 Nízkouhlíková hospodářská činnost v daném odvětví nebo průmyslu totiž z podstaty věci může vykazovat úrovně emisí skleníkových plynů, které odpovídají nejlepším výsledkům v daném odvětví nebo průmyslu.

145 Totéž platí pro požadavek, aby dotčená hospodářská činnost „nebrán[ila] rozvoji a zavádění nízkouhlíkových alternativ“, stanovený v čl. 10 odst. 2 písm. b) nařízení o taxonomii, a požadavek, aby dotčená činnost „neved[la] k tomu, že aktiva s vysokými emisemi skleníkových plynů budou s ohledem na svou ekonomickou životnost zakonzervována a budou tak vytěsňovat nízkouhlíkové alternativy“, stanovený v čl. 10 odst. 2 písm. c) tohoto nařízení.

146 Investice do nízkouhlíkové hospodářské činnosti totiž nebrání rozvoji ani zavádění nízkouhlíkových alternativ, ale naopak může jejich rozvoj a zavádění podpořit. Kromě toho investice do takové činnosti nevede k tomu, že aktiva s vysokými emisemi skleníkových plynů budou zakonzervována, jelikož se tato investice týká nízkouhlíkových aktiv.

147 Tyto dva požadavky tedy mohou být stejnou měrou splněny jak pro hospodářské činnosti s vysokými emisemi uhlíku, tak pro nízkouhlíkové činnosti.

148 Z podmínek stanovených v čl. 10 odst. 2 písm. a) až c) nařízení o taxonomii tedy nelze vyvodit, že se toto ustanovení nepoužije na nízkouhlíkové činnosti a týká se pouze činností s vysokými emisemi uhlíku.

149 Ve druhé řadě se Rakouská republika opírá o systematický výklad nařízení o taxonomii. Má za to, že vzhledem k tomu, že hospodářské činnosti související s jadernou energií nejsou ve výčtu obsaženém v čl. 10 odst. 1 tohoto nařízení uvedeny, nelze je kvalifikovat jako nízkouhlíkové činnosti, které mají být zahrnuty do taxonomie. Kromě toho by měl být čl. 10 odst. 2 tohoto nařízení považován za výjimku z restriktivního výkladu výčtu stanoveného v čl. 10 odst. 1 uvedeného nařízení, která se týká pouze činností s vysokými emisemi uhlíku.

150 Je však třeba uvést, že skutečnost, že daná činnost nesplňuje podmínky čl. 10 odst. 1 nařízení o taxonomii, nemůže bránit tomu, aby tato činnost splňovala podmínky čl. 10 odst. 2 tohoto nařízení. Naopak, jak vyplývá ze slovního spojení „[p]ro účely odstavce 1“, které je uvedeno na začátku odstavce 2, odstavec 2 stanoví právě alternativní podmínky k podmínkám odstavce 1 pro činnosti, které nesplňují podmínky tohoto odstavce.

151 Rakouská republika má dále za to, že bod 41 odůvodnění nařízení o taxonomii potvrzuje jeho výklad tím, že v podstatě stanoví, že technická screeningová kritéria pro přechodné hospodářské činnosti by měla zajistit, aby tyto přechodné činnosti „důvěryhodným způsobem směřovaly ke klimatické neutralitě“. Podle Rakouské republiky je takový vývoj možný pouze u činností, které již nejsou nízkouhlíkové.

152 Požadavek, že by technická screeningová kritéria pro přechodné hospodářské činnosti měla zajistit, aby tyto přechodné činnosti důvěryhodným způsobem směřovaly ke klimatické neutralitě, se však může týkat i nízkouhlíkových činností tím, že se pro dotčené činnosti stanoví, aby směřovaly ke snížení produkce emisí skleníkových plynů.

153 Z toho vyplývá, že systematický výklad, kterého se Rakouská republika dovolává, nebrání tomu, aby byla jaderná energie kvalifikována jako nízkouhlíková činnost spadající pod čl. 10 odst. 2 nařízení o taxonomii. Cílem dotčeného ustanovení je ostatně právě zohlednit hospodářské činnosti, které podporují přechod ke klimaticky neutrálnímu hospodářství, i když nesplňují podmínky stanovené v čl. 10 odst. 1 tohoto nařízení, za předpokladu, že jsou splněny zvláštní podmínky čl. 10 odst. 2 uvedeného nařízení.

154 Z bodu 41 odůvodnění nařízení o taxonomii mimoto vyplývá, že cílem čl. 10 odst. 2 tohoto nařízení je usnadnit přechod ke klimaticky neutrálnímu hospodářství, a to při současném využívání zdrojů klimaticky neutrální energie a jiných přechodných hospodářských činnosti. Nelze tedy mít za to, že klimaticky neutrálními energiemi, které mají usnadnit přechod ke klimaticky neutrálnímu hospodářství, jsou pouze energie uvedené v čl. 10 odst. 1 uvedeného nařízení.

155 Ve třetí řadě Rakouská republika v podstatě tvrdí, že z přípravných prací k nařízení o taxonomii vyplývá, že unijní normotvůrce se tím, že z čl. 10 odst. 1 písm. a) tohoto nařízení odstranil zmínku o klimaticky neutrálních energiích, aby toto ustanovení omezil toliko na energie z obnovitelných zdrojů, rozhodl, že jaderná energie nebude zahrnuta do taxonomie mezi způsoby výroby energie, které významně přispívají ke zmírňování změny klimatu.

156 V tomto ohledu je však třeba uvést, že neuvedení klimaticky neutrálních energií v čl. 10 odst. 1 nařízení o taxonomii neprokazuje, že by záměrem unijního normotvůrce bylo vyloučit zdroje klimaticky neutrální energie z nařízení o taxonomii, nýbrž toliko vyloučit tento druh činností z působnosti tohoto ustanovení, takže jeho záměrem není dotčena možnost, že takové činnosti mohou spadat do působnosti odstavce 2 tohoto článku.

157 Jak ostatně zdůrazňuje Komise, hospodářské činnosti, pro které Komise nemůže stanovit technická screeningová kritéria, jsou výslovně uvedeny v čl. 19 odst. 3 nařízení o taxonomii. Pokud by přitom unijní normotvůrce chtěl hospodářské činnosti související s jadernou energií z působnosti čl. 10 odst. 2 nařízení o taxonomii vyloučit, uvedl by tyto činnosti v čl. 19 odst. 3 tohoto nařízení. Naopak absence jakékoli zmínky o hospodářských činnostech souvisejících s jadernou energií v tomto ustanovení svědčí o tom, že záměrem normotvůrce nebylo vyloučit tyto činnosti z kategorie environmentálně udržitelných činností.

158 Ve čtvrté řadě se Rakouská republika opírá o teleologický výklad čl. 10 odst. 1 a 2 nařízení o taxonomii. Tvrdí, že cílem čl. 10 odst. 2 tohoto nařízení je při úplné neexistenci technologicky a ekonomicky proveditelných bezuhlíkových nebo nízkouhlíkových alternativ přesměrovat finanční toky na hospodářské činnosti s co nejnižšími emisemi uhlíku a podpořit tak technologie s vysokými emisemi uhlíku, které jsou „první v dané třídě“. Vzhledem k tomu, že nízkouhlíková jaderná energie takovou činnost nepředstavuje, považovat ji za přechodnou činnost ve smyslu čl. 10 odst. 2 nařízení o taxonomii by zbavilo ustanovení tohoto nařízení, jejichž cílem je podpora technologií s vysokými emisemi uhlíku, užitečného účinku.

159 Nicméně na rozdíl od toho, co tvrdí Rakouská republika, z teleologického a systematického výkladu čl. 10 odst. 2 nařízení o taxonomii ve spojení s čl. 10 odst. 1 a s body 24 a 41 odůvodnění tohoto nařízení vyplývá, že tzv. „přechodnými“ činnostmi ve smyslu čl. 19 odst. 1 písm. h) bodu ii) uvedeného nařízení se rozumí činnosti, které nesplňují kritéria čl. 10 odst. 1 téhož nařízení, nicméně zamezují emisím skleníkových plynů nebo je snižují a tím přechodně sledují environmentální cíl zmírňování změny klimatu. S ohledem na tento cíl mohou přechodné činnosti zahrnovat činnosti, které nejsou nízkouhlíkové a neexistují pro ně technologicky a ekonomicky proveditelné nízkouhlíkové alternativy, ale tím spíše také nízkouhlíkové činnosti, které nesplňují podmínky pro použití čl. 10 odst. 1 nařízení o taxonomii. Vykládat čl. 10 odst. 2 tohoto nařízení tak, že se může týkat pouze činností s vysokými emisemi uhlíku, by bylo v rozporu se zmíněným cílem uvedeného nařízení.

160 Z toho vyplývá, že teleologický výklad čl. 10 odst. 2 nařízení o taxonomii potvrzuje, že toto ustanovení lze použít na nízkouhlíkové činnosti, jako jsou hospodářské činnosti související s jadernou energií.

161 V páté řadě podle Rakouské republiky Komise tím, že v napadeném nařízení konstatovala, že „v dostatečném rozsahu“ neexistuje nízkouhlíková alternativa k jaderné energii, „která by trvale a spolehlivě pokryla poptávku po energii“, rozšířila působnost čl. 10 odst. 2 nařízení o taxonomii, neboť cílem tohoto nařízení není zabezpečení dodávek energie, ale kvalifikace hospodářských činností jako environmentálně udržitelných pro účely stanovení míry, do jaké je investice environmentálně udržitelná.

162 V tomto ohledu je třeba uvést, že z bodu 6 odůvodnění napadeného nařízení vyplývá, že činnosti související s jadernou energií jsou nízkouhlíkové činnosti, které však nepředstavují energii z obnovitelných zdrojů ve smyslu čl. 10 odst. 1 písm. a) nařízení o taxonomii a nespadají ani do jiných kategorií hospodářských činností uvedených v ustanoveních čl. 10 odst. 1 písm. b) až i) uvedeného nařízení.

163 Komise se v bodě 6 odůvodnění napadeného nařízení rovněž domnívala, že vzhledem k tomu, že výroba jaderné energie má téměř nulové emise skleníkových plynů a v dostatečném rozsahu neexistuje technologicky a ekonomicky proveditelná nízkouhlíková alternativa, která by trvale a spolehlivě pokryla poptávku po energii, přispívají činnosti související s jadernou energií k cílům zmírňování změny klimatu a musí být kvalifikovány jako „přechodné“ činnosti podle čl. 10 odst. 2 nařízení o taxonomii.

164 Je přitom třeba zaprvé připomenout, že čl. 194 odst. 1 SFEU stanoví, že v rámci vytváření a fungování vnitřního trhu a s přihlédnutím k potřebě chránit a zlepšovat životní prostředí má politika Unie v oblasti energetiky v duchu solidarity mezi členskými státy za cíl zajistit fungování trhu s energií, zajistit bezpečnost dodávek energie v Unii, podporovat energetickou účinnost a úspory energie, jakož i rozvoj nových a obnovitelných energií a podporovat propojení energetických sítí.

165 Soudní dvůr kromě toho rozhodl, že unijní orgány i členské státy musí v rámci vytváření a fungování vnitřního trhu brát zásadu energetické solidarity uvedenou v článku 194 SFEU do úvahy tím, že zajistí bezpečnost dodávek energie v Unii, což znamená nejen, že musí v případě výskytu nouzových situací tyto situace řešit, ale také že musí přijímat opatření k jejich předcházení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. července 2021, Německo v. Polsko, C-848/19 P, EU:C:2021:598, bod 69).

166 Z toho vyplývá, že přijme-li Komise opatření určená k vytváření nebo zajišťování fungování vnitřního trhu, jako je napadené nařízení, kterým se provádí nařízení o taxonomii, jehož právním základem je článek 114 SFEU, musí zajistit bezpečnost dodávek energie v Unii.

167 Zadruhé, nařízení o taxonomii má za cíl podpořit přechod na bezpečné, klimaticky neutrální a oběhové hospodářství, které je odolné vůči změně klimatu a účinněji využívá zdroje, jak vyplývá zejména z bodu 4 odůvodnění tohoto nařízení.

168 Tento cíl by však byl ohrožen, kdyby využívání zdrojů energie kvalifikovaných jako zdroje energie významně přispívající ke zmírňování změny klimatu neumožňovalo takové dodávky energie, které by dostatečně pokrývaly poptávku po energii.

169 Zatřetí je třeba připomenout, že čl. 10 odst. 2 nařízení o taxonomii odkazuje na skutečnost, že neexistuje žádná „technologicky a ekonomicky [proveditelná]“ nízkouhlíková alternativa. Unijní normotvůrce přitom tím, že podmínil existenci alternativ jejich technologickou a ekonomickou proveditelností, zdůraznil použitelnost a dostupnost těchto alternativ, což je základem požadavku bezpečnosti dodávek energie a uspokojování energetických potřeb Unie. Toto ustanovení je tedy třeba vykládat tak, že se vztahuje na přechodné činnosti, pro které neexistují skutečné a použitelné alternativy umožňující Unii nadále pokrývat energetické potřeby.

170 S ohledem na výše uvedené argumenty Rakouské republiky neumožňují prokázat, že Komise porušila čl. 10 odst. 2 nařízení o taxonomii tím, že toto ustanovení použila na hospodářské činnosti související s jadernou energií.

171 První část druhého žalobního důvodu tedy není opodstatněná.

– Ke druhé části druhého žalobního důvodu, vycházející podpůrně z nedodržení podmínek stanovených v čl. 10 odst. 2 nařízení o taxonomii

172 Rakouská republika, podporovaná Lucemburským velkovévodstvím, v podstatě tvrdí, že napadené nařízení bylo přijato v rozporu s čl. 10 odst. 2 nařízení o taxonomii, jelikož hospodářské činnosti související s jadernou energií nesplňovaly podmínky stanovené tímto ustanovením.

173 Komise, podporovaná Bulharskou republikou, Českou republikou, Francouzskou republikou, Maďarskem, Rumunskem, Slovenskou republikou a Finskou republikou, tuto argumentaci zpochybňuje.

174 V první řadě Rakouská republika tvrdí, že zahrnutí jaderné energie do taxonomie je v rozporu s podmínkou neexistence technologicky a ekonomicky proveditelné nízkouhlíkové alternativy, neboť takové alternativy k jaderné energii v podobě energie z obnovitelných zdrojů již existují a jsou oproti jaderné energii výhodnější.

175 Rakouská republika rovněž tvrdí, že Komise porušila čl. 10 odst. 2 nařízení o taxonomii, když měla za to, že nízkouhlíkové alternativy k jaderné energii zatím nejsou dostatečně dostupné, jelikož toto ustanovení není omezeno na dostatečně dostupné alternativy.

176 Na podporu tohoto tvrzení se Rakouská republika opírá o odpověď platformy, v níž se poukazuje na „zřejmou existenci“ jiných dostupných a proveditelných způsobů výroby energie, jakož i o skutečnost, že většina členských států jadernou energii nevyužívá, což svědčí o existenci nízkouhlíkových alternativ, jak konstatoval Bundesamt für Sicherheit in der nuklearen Entsorgung (Spolkový úřad pro bezpečnost při likvidaci jaderného odpadu, Německo, dále jen „BASE“) v technickém stanovisku, ve kterém považoval energie z obnovitelných zdrojů za technologicky dostupné a ekonomicky výhodnější.

177 V tomto ohledu je třeba připomenout, že jak vyplývá z bodů 164 až 169 výše, podmínka neexistence technologicky a ekonomicky proveditelné nízkouhlíkové alternativy musí být posuzována s ohledem na požadavek bezpečnosti dodávek.

178 Obecná tvrzení platformy a BASE, na která Rakouská republika odkazuje, mimoto nepostačují k tomu, aby zjištění Komise, podle kterého je třeba během přechodného období zohlednit hospodářské činnosti související s jadernou energií, pokud v dostatečném rozsahu neexistuje technologicky a ekonomicky proveditelná nízkouhlíková alternativa, která by trvale a spolehlivě pokryla poptávku po energii, zbavila věrohodnosti (viz bod 6 odůvodnění napadeného nařízení). Rakouská republika totiž neprokázala, že by alternativy využívající energie z obnovitelných zdrojů byly technologicky a ekonomicky proveditelné, a zejména že by bylo možné pokrýt poptávku po energii pouze obnovitelnými zdroji energie.

179 Tento argument Rakouské republiky tedy neumožňuje prokázat, že se Komise tímto konstatováním dopustila zjevně nesprávného posouzení.

180 Ve druhé řadě má Rakouská republika za to, že napadené nařízení nesplňuje podmínky čl. 10 odst. 2 nařízení o taxonomii, neboť toto ustanovení předpokládá, že hospodářská činnost může být kvalifikována jako významně přispívající ke zmírňování změny klimatu pouze za podmínky,

že podporuje přechod ke klimaticky neutrálnímu hospodářství v souladu se scénářem umožňujícím omezit nárůst teploty na 1,5 °C ve srovnání s úrovní před průmyslovou revolucí v souladu s cíli Pařížské dohody (Úř. věst. 2016, L 282, s. 4).

181 Podle Rakouské republiky napadené nařízení porušuje cíle Pařížské dohody v oblasti klimatu, neboť technická screeningová kritéria kvalifikují činnosti v odvětví jaderné energie jako činnosti, které významně přispívají ke zmírňování změny klimatu, zatímco mohou vést ke snížení produkce emisí skleníkových plynů až ve vzdálené budoucnosti a nemohou přispívat k dosažení cíle klimatické neutrality do roku 2030 nebo 2050. Uvedená kritéria by zejména umožnila uvést do souladu s taxonomií nové elektrárny, které obdrží stavební povolení do roku 2045, a stávající elektrárny, které budou upraveny do roku 2040, kdy už bude příliš pozdě na to, aby přispěly k dosažení cíle klimatické neutrality.

182 Nejprve je třeba připomenout, že podle čl. 10 odst. 2 nařízení o taxonomii „se hospodářská činnost kvalifikuje jako významně přispívající ke zmírnění změny klimatu […] za podmínky, že podporuje přechod ke klimaticky neutrálnímu hospodářství v souladu se scénářem umožňujícím omezit nárůst teploty na 1,5 °C ve srovnání s úrovní před průmyslovou revolucí […]“.

183 Článek 2 bod 5 nařízení o taxonomii definuje „zmírňování změny klimatu“ jako „udržení nárůstu průměrné globální teploty výrazně pod hranicí 2 °C a úsilí o to, aby nárůst teploty nepřekročil hranici 1,5 °C oproti hodnotám před průmyslovou revolucí, jak je stanoveno v Pařížské dohodě“.

184 Bod 3 odůvodnění nařízení o taxonomii, rovněž s odkazem na Pařížskou dohodu, uvádí, že toto nařízení „představuje […] klíčový krok k naplnění cíle dosáhnout klimaticky neutrální Unie do roku 2050“.

185 Cílem nařízení o taxonomii je tedy, jak uvádí jeho bod 3 odůvodnění a čl. 10 odst. 2, zajistit dosažení cílů Pařížské dohody, které jsou začleněny do jeho ustanovení.

186 Kromě toho evropský právní rámec pro klima v čl. 1 druhém pododstavci stanoví „závazný cíl klimatické neutrality v Unii do roku 2050 v zájmu dodržení dlouhodobého teplotního cíle uvedeného v čl. 2 odst. 1 písm. a) Pařížské dohody“, na který je odkazováno v bodě 6 odůvodnění napadeného nařízení.

187 Pařížská dohoda je navíc pro Unii závazná, jelikož byla schválena jménem Unie rozhodnutím Rady (EU) 2016/1841 ze dne 5. října 2016 o uzavření Pařížské dohody přijaté v rámci Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu jménem Evropské unie (Úř. věst. 2016, L 282, s. 1). Tato dohoda má tudíž přednost před akty unijního sekundárního práva a tyto akty musí být vykládány v co největším možném rozsahu v souladu s jejími ustanoveními. Z toho vyplývá, že nařízení o taxonomii musí být vykládáno v co největším možném rozsahu v souladu s Pařížskou dohodou (obdobně viz rozsudky ze dne 27. února 2024, EUIPO v. The KaiKai Company Jaeger Wichmann, C-382/21 P, EU:C:2024:172, bod 70 a citovaná judikatura, a ze dne 17. října 2024, PT Pelita Agung Agrindustri a PT Permata Hijau Palm Oleo v. Komise, C-112/23 P, EU:C:2024:899, bod 38).

188 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle čl. 31 odst. 3 písm. a) a b) Vídeňské úmluvy o smluvním právu ze dne 23. května 1969 je třeba pro účely výkladu smlouvy a současně její celkové souvislosti brát zřetel zejména na každou pozdější dohodu týkající se výkladu smlouvy nebo provádění jejích ustanovení, k níž došlo mezi stranami, a na jakoukoliv pozdější praxi při provádění smlouvy, která založila dohodu stran týkající se jejího výkladu. V tomto ohledu již měl

Soudní dvůr příležitost uvést, že v mezinárodním právu není zakázáno ani není neobvyklé upravit možnost stran mezinárodní dohody, aby podle toho, jak se bude vyvíjet jejich společná vůle, pokud jde o působnost této dohody, zpřesňovaly její výklad. Taková upřesnění mohou učinit samotné strany, nebo orgán, který strany zřídí a kterému svěří rozhodovací pravomoc, jíž budou vázány. Takové výkladové akty mají v tomto případě právní účinky, jež vyplývají z čl. 31 odst. 3 písm. a) Vídeňské úmluvy o smluvním právu [rozsudek ze dne 21. prosince 2023, Scuola europea di Varese, C-431/22, EU:C:2023:1021, bod 76; v tomto smyslu viz rovněž posudek 1/17 (Dohoda CETA EU-Kanada) ze dne 30. dubna 2019, EU:C:2019:341, body 233 a 234].

189 Pokud jde o Pařížskou dohodu, na 28. konferenci smluvních stran Rámcové úmluvy OSN o změně klimatu (COP28) smluvní strany Pařížské dohody zdůraznily v části II odst. 28 písm. e) rozhodnutí 1/CMA.5 nazvané „Výsledky prvního globálního hodnocení“, že „je zapotřebí dosáhnout výrazného, rychlého a trvalého snížení emisí skleníkových plynů v souladu s trajektoriemi umožňujícími omezit nárůst teploty na 1,5 °C“, a zavázaly se „přispívat k celosvětovému úsilí“, jako je „urychlení rozvoje technologií s nulovými a nízkými emisemi, mimo jiné včetně […] jaderných technologií“.

190 Výklad čl. 10 odst. 2 nařízení o taxonomii v souladu s Pařížskou dohodou, jak jí strany uvedené dohody vyložily na COP 28 v souladu s čl. 31 odst. 3 písm. a) a b) Vídeňské úmluvy o smluvním právu, tedy spíše potvrzuje, že hospodářské činnosti související s jadernou energií mohou představovat činnosti, které významně přispívají ke zmírňování změny klimatu tím, že podporují přechod ke klimaticky neutrálnímu hospodářství v souladu se scénářem umožňujícím omezit nárůst teploty na 1,5 °C ve srovnání s úrovní před průmyslovou revolucí.

191 Je třeba upřesnit, že účastníci řízení měli na jednání v rámci odpovědi na otázky položené Tribunálem příležitost vyjádřit se k závěrům, které lze z tohoto výkladu v souladu s Pařížskou dohodou vyvodit.

192 Kromě toho je třeba uvést, že z čl. 10 odst. 2 nařízení o taxonomii, jehož legalita není zpochybňována, vyplývá, že tyto cíle v oblasti klimatu jsou splněny za podmínky, že dotčená hospodářská činnost podporuje přechod ke klimaticky neutrálnímu hospodářství, zejména ukončením produkce emisí skleníkových plynů. Je třeba rovněž připomenout, že Komise v bodě 6 odůvodnění napadeného nařízení na základě stanovisek shromážděných v průběhu postupu přijímání tohoto nařízení uvedla, že hospodářské činnosti související s jadernou energií jsou nízkouhlíkové, že výroba jaderné energie má téměř nulové emise skleníkových plynů a důkazy o možném podstatném přínosu jaderné energie k cílům zmírňování změny klimatu jsou rozsáhlé a jasné.

193 Konečně Rakouská republika nepředkládá důkazy na podporu svých tvrzení, podle kterých výstavba a provoz nových jaderných elektráren na základě stavebních povolení vydaných v letech 2023 až 2045 nemohou přispívat k dosažení cíle uhlíkové neutrality v roce 2050, ale až ve vzdálené budoucnosti. Omezuje se totiž na citaci tvrzení platformy, že nové jaderné elektrárny, které získají stavební povolení do roku 2045, mohou být uvedeny do souladu s taxonomií, i když budou uvedeny do provozu příliš pozdě na to, aby přispěly ke zmírňování změny klimatu.

194 Jaderná energie však vykazuje velmi nízké hodnoty emisí skleníkových plynů, takže může významně přispívat ke zmírňování změny klimatu tím, že omezí využívání zdrojů energie s vysokými emisemi uhlíku.

195 I kdyby se ostatně potvrdilo tvrzení, že tyto činnosti mohou vést ke snížení produkce emisí skleníkových plynů až ve vzdálené budoucnosti, a nikoli do roku 2050, neumožňuje prokázat, že napadené nařízení je stiženo zjevně nesprávným posouzením, neboť údajná neúčinnost aktu nemůže způsobit jeho protiprávnost (v tomto smyslu a obdobně viz rozsudek ze dne 12. července 2001, Jippes a další, C-189/01, EU:C:2001:420, bod 84 a citovaná judikatura).

196 Rakouská republika dodává, že napadené nařízení porušuje čl. 1 odst. 2 a bod 16 odůvodnění rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/591 ze dne 6. dubna 2022 o všeobecném akčním programu Unie pro životní prostředí na období do roku 2030 (Úř. věst. 2022, L 114, s. 22), podle nichž musí Unie usilovat o dosažení zelené transformace a založit své hospodářství na energii z obnovitelných zdrojů, jelikož dlouhodobá podpora zařízení pro jadernou energii vyplývající z napadeného nařízení je s tímto cílem v přímém rozporu.

197 V tomto ohledu stačí uvést, že jaderná energie je přechodnou činností ve smyslu čl. 10 odst. 2 nařízení o taxonomii.

198 Technická screeningová kritéria stanovená v souladu s čl. 10 odst. 2 nařízení o taxonomii proto doplňují opatření Unie na podporu energie z obnovitelných zdrojů.

199 Nelze tedy mít za to, že je napadené nařízení v rozporu s rozhodnutím 2022/591, aniž by bylo nezbytné zkoumat působnost ustanovení uvedeného rozhodnutí.

200 Argumenty Rakouské republiky týkající se chybějící podpory přechodu ke klimaticky neutrálnímu hospodářství v souladu s cílem 1,5 °C tedy musí být odmítnuty.

201 Ve třetí řadě Rakouská republika v podstatě tvrdí, že zahrnutí hospodářských činností souvisejících s jadernou energií do taxonomie je v rozporu s čl. 10 odst. 2 písm. a) nařízení o taxonomii, jelikož jaderná energie zejména ve srovnání s vodní a větrnou energií nevykazuje úrovně emisí skleníkových plynů, které odpovídají nejlepším výsledkům v daném odvětví nebo průmyslu ve smyslu tohoto ustanovení, tedy v odvětví výroby energie.

202 V tomto ohledu je třeba uvést, že Rakouská republika nesprávně vykládá nařízení o taxonomii, neboť podmínka, podle které musí činnost vykazovat úrovně emisí skleníkových plynů, které odpovídají nejlepším výsledkům v daném odvětví nebo průmyslu, nemůže být vykládána v tom smyslu, že by se mělo jednat o činnost s co nejnižšími emisemi uhlíku v dotyčném odvětví nebo průmyslu.

203 Z bodu 41 odůvodnění nařízení o taxonomii totiž vyplývá, že přechodné hospodářské činnosti by měly být kvalifikovány jako činnosti významně přispívající ke zmírňování změny klimatu, zejména jestliže jsou jejich emise skleníkových plynů výrazně nižší, než je průměr u daného odvětví či průmyslu.

204 Argumenty Rakouské republiky tedy neumožňují prokázat, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení, když měla za to, že hospodářské činnosti související s jadernou energií mohou být za určitých podmínek kvalifikovány jako činnosti odpovídající nejlepším výsledkům v daném odvětví nebo průmyslu ve smyslu čl. 10 odst. 2 písm. a) nařízení o taxonomii.

205 Ve čtvrté řadě Rakouská republika v podstatě namítá, že je napadené nařízení neslučitelné s čl. 10 odst. 2 písm. b) nařízení o taxonomii, neboť investice do jaderné energie brání rozvoji nízkouhlíkových alternativ.

206 Rakouská republika v podstatě tvrdí, že četné studie prokazují, že jaderná energie a obnovitelné zdroje energie se vzájemně nedoplňují, nýbrž si škodí a napadené nařízení finanční zdroje odvádí od zavádění energie z obnovitelných zdrojů v dohledné době.

207 V tomto ohledu je třeba připomenout, že v bodě 6 odůvodnění napadeného nařízení měla Komise za to, že jaderná energie tím, že zajišťuje stabilní základní dodávky energie, usnadňuje zavádění nestálých obnovitelných zdrojů a nebrání jejich rozvoji.

208 Je třeba rovněž uvést, že nařízení v přenesené pravomoci 2021/2139 stanoví technická screeningová kritéria, která se vztahují na několik odvětví a hospodářských činností, které mají potenciál přispět k cílům v oblasti zmírňování změny klimatu a přizpůsobování se změně klimatu, včetně činností souvisejících s energií z obnovitelných zdrojů.

209 Nelze tedy mít za to, že podle napadeného nařízení, které nelze posuzovat nezávisle na ostatních nařízeních v přenesené pravomoci přijatých na základě nařízení o taxonomii, mají přednost investice do hospodářských činností souvisejících s jadernou energií před investicemi spojenými s energií z obnovitelných zdrojů.

210 Tento výklad napadeného nařízení je v souladu s čl. 194 odst. 2 druhým pododstavcem SFEU, podle něhož má každý členský stát právo stanovit podmínky pro využívání svých energetických zdrojů, učinit volbu mezi různými energetickými zdroji a utvářet základní skladbu svého zásobování energií (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 22. září 2020, Rakousko v. Komise, C-594/18 P, EU:C:2020:742, body 48 a 80).

211 Kromě toho Rakouská republika ve své argumentaci v podstatě tvrdí, že jaderná energie postrádá flexibilitu, takže zvýšení podílu energie z obnovitelných zdrojů by zhoršilo hospodářský model jaderných elektráren zkrácením doby jejich využívání. Je přitom nutno konstatovat, že se jedná o obecné tvrzení, jehož relevance se může lišit jak v závislosti na volbě každého členského státu připomenuté v bodě 210 výše, tak v závislosti na možnosti jaderných elektráren přizpůsobit provoz změnám nabídky a poptávky, jak uvedly Komise a Francouzská republika.

212 Komise každopádně předložila též studii, která zpochybňuje zjištění učiněné ve studiích předložených Rakouskou republikou. Podle ustálené judikatury je přitom třeba Komisi přiznat široký prostor pro uvážení při hodnocení vědeckých studií, jakož i při rozhodování, kterým z nich má být dána přednost, a to nezávisle na jejich chronologickém pořadí (rozsudky ze dne 24. října 2018, Deza v. Komise, T-400/17, nezveřejněný, EU:T:2018:712, bod 95, a ze dne 5. července 2023, TIB Chemicals v. Komise, T-639/20, nezveřejněný, EU:T:2023:374, bod 34).

213 Důkazy předložené Rakouskou republikou tedy nepostačují k tomu, aby posouzení Komise, podle kterého hospodářské činnosti související s jadernou energií usnadňují zavádění nestálých obnovitelných zdrojů a nebrání jejich rozvoji, zbavily věrohodnosti.

214 Tyto důkazy tudíž neprokazují, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení, když měla za to, že hospodářské činnosti související s jadernou energií usnadňují zavádění nestálých obnovitelných zdrojů a nebrání jejich rozvoji.

215 Rakouská republika Komisi rovněž vytýká, že v tomto ohledu neprovedla přezkum, takže je napadené nařízení nedostatečně odůvodněno.

216 Podle ustálené judikatury Soudního dvora v tomto ohledu platí, že odůvodnění požadované článkem 296 SFEU musí být přizpůsobeno povaze dotčeného aktu a musí z něj jasně a jednoznačně vyplývat úvahy orgánu, jenž akt vydal, tak aby se zúčastněné osoby mohly seznámit s důvody, které vedly k přijetí opatření, a příslušný soud mohl provést přezkum. Není požadováno, aby odůvodnění vylíčilo všechny relevantní skutkové a právní okolnosti, jelikož otázka, zda odůvodnění aktu splňuje požadavky článku 296 SFEU, musí být posuzována nejen s ohledem na jeho znění, ale také s ohledem na jeho kontext, jakož i s ohledem na všechna právní pravidla upravující dotčenou oblast (viz rozsudek ze dne 8. května 2019, Landeskreditbank Baden-Württemberg v. ECB, C-450/17 P, EU:C:2019:372, body 85 a 87 a citovaná judikatura).

217 Jak přitom vyplývá z bodu 6 odůvodnění napadeného nařízení, Komise právně dostačujícím způsobem odůvodnila své posouzení, podle kterého hospodářské činnosti související s jadernou energií usnadňují zavádění nestálých obnovitelných zdrojů a nebrání jejich rozvoji. Z tohoto bodu odůvodnění totiž vyplývá, že jaderná energie tím, že zajišťuje stabilní základní dodávky energie, usnadňuje zavádění nestálých obnovitelných zdrojů, a nebrání tedy jejich rozvoji.

218 Komisi nelze vytýkat, ani že v tomto ohledu neprovedla přezkum, neboť posouzení uvedené v bodě 6 odůvodnění napadeného nařízení prokazuje, že tuto otázku přezkoumala.

219 V páté řadě Rakouská republika tvrdí, že zahrnutí jaderné energie do taxonomie porušuje zákaz účinků zakonzervování podle čl. 10 odst. 2 písm. c) nařízení o taxonomii. Vzhledem k vysokým investičním nákladům, dlouhé době výstavby a délce provozu elektráren má jaderná energie značné účinky zakonzervování a brání rozvoji výhodnější energie z obnovitelných zdrojů a zvyšuje pravděpodobnost, že technologie s vysokými emisemi uhlíku budou využívány až do uvedení nových jaderných elektráren do provozu.

220 Na podporu tohoto tvrzení se Rakouská republika opírá o odpověď platformy, v níž se uvádí, že k zakonzervování aktiv v činnostech s vysokými emisemi uhlíku by mohlo dojít („may occur“), pokud by očekávané snížení produkce emisí skleníkových plynů bylo příliš pomalé nebo příliš opožděné, že riziko zakonzervování existuje i z důvodu časového harmonogramu potřebného pro výstavbu jaderných elektráren a délky jejich provozu.

221 Je třeba připomenout, že čl. 10 odst. 2 písm. c) nařízení o taxonomii vyžaduje, aby hospodářská činnost nevedla k tomu, že aktiva s vysokými emisemi uhlíku budou s ohledem na ekonomickou životnost zakonzervována.

222 Z toho vyplývá, že čl. 10 odst. 2 písm. c) nařízení o taxonomii má zabránit zakonzervování, tedy zachování aktiv s vysokými emisemi uhlíku, a podle bodu 41 odůvodnění uvedeného nařízení zajistit, aby hospodářské činnosti nevedly k zakonzervování aktiv, které je neslučitelné s cílem klimatické neutrality.

223 Rakouská republika však nevysvětluje, v čem jsou aktiva hospodářských činností souvisejících s jadernou energií významným zdrojem emisí skleníkových plynů, takže její argument není podložen.

224 Kromě toho jsou tvrzení obsažená v odpovědi platformy, která Rakouská republika předkládá, formulována podmiňovacím způsobem nebo nejsou podložena, takže nepostačují k tomu, aby posouzení provedené Komisí zbavila věrohodnosti.

225 Argumenty Rakouské republiky tedy neumožňují prokázat, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení, když měla za to, že hospodářské činnosti související s jadernou energií splňují podmínku stanovenou v čl. 10 odst. 2 písm. c) nařízení o taxonomii.

226 Rakouská republika Komisi v podstatě také vytýká, že nepřezkoumala účinky zakonzervování hospodářských činností souvisejících s jadernou energií, které jsou značné a brání rozvoji energie z obnovitelných zdrojů a současně vyžadují výrobu energie z uhlí a plynu, takže je napadené nařízení nedostatečně odůvodněno.

227 Nicméně vzhledem k tomu, že riziko účinku zakonzervování aktiv s vysokými emisemi uhlíku nehrozí u hospodářských činností souvisejících s jadernou energií, které aktiva s vysokými emisemi uhlíku nezahrnují, nelze Komisi vytýkat, že nepřezkoumala účinky zakonzervování těchto aktiv nebo že v tomto ohledu porušila povinnost uvést odůvodnění.

228 V šesté řadě Rakouská republika tvrdí, že porušení čl. 10 odst. 2 nařízení o taxonomii vede rovněž k porušení čl. 19 odst. 1 písm. g) tohoto nařízení, který stanoví povinnost zohlednit životní cyklus, včetně důkazů vyplývajících ze stávajících posouzení životního cyklu. Komise totiž nevzala v potaz dlouhá období plánování, povolování a provozu jaderných elektráren, a tudíž ani celý životní cyklus, zejména s přihlédnutím k překážce pro nízkouhlíkové alternativy a účinkům zakonzervování.

229 Stačí však konstatovat, že v rámci tohoto žalobního důvodu Rakouská republika pouze odkázala na argumenty vycházející z porušení čl. 10 odst. 2 nařízení o taxonomii. Za těchto podmínek a vzhledem k tomu, že posledně uvedené argumenty byly odmítnuty, musí být rovněž odmítnut argument, že porušení tohoto ustanovení má za následek rovněž porušení čl. 19 odst. 1 písm. g) tohoto nařízení.

230 S ohledem na výše uvedené je třeba dospět k závěru, že Rakouská republika neprokázala, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení, když měla za to, že hospodářské činnosti související s jadernou energií splňují podmínky stanovené v čl. 10 odst. 2 nařízení o taxonomii.

231 Druhá část druhého žalobního důvodu tedy není opodstatněná.

– Ke třetí části druhého žalobního důvodu, vycházející podpůrně z porušení čl. 19 odst. 1 písm. f) nařízení o taxonomii a zásady předběžné opatrnosti

232 Rakouská republika v podstatě tvrdí, že technická screeningová kritéria stanovená napadeným nařízením jsou stižena porušením čl. 19 odst. 1 písm. f) nařízení o taxonomii, neboť nejsou založena na přesvědčivých vědeckých důkazech ani na zásadě předběžné opatrnosti a neumožňují ověřit, zda hospodářské činnosti související s jadernou energií splňují podmínky čl. 10 odst. 2 nařízení o taxonomii.

233 Komise, podporovaná Bulharskou republikou, Českou republikou, Maďarskem, Rumunskem a Finskou republikou, tuto argumentaci zpochybňuje.

234 Je třeba připomenout, že podle čl. 19 odst. 1 písm. f) nařízení o taxonomii musí být technická screeningová kritéria stanovená podle čl. 10 odst. 3 tohoto nařízení založena na přesvědčivých vědeckých důkazech a na zásadě předběžné opatrnosti zakotvené v článku 191 SFEU.

235 V projednávané věci zaprvé z bodu 6 odůvodnění napadeného nařízení vyplývá, že Komise vycházela z vědeckého hodnocení skupiny TEG a z vědeckého hodnocení obsaženého ve zprávě střediska JRC. Kromě toho, jak bylo připomenuto v bodě 48 výše, Komise rovněž vycházela ze stanoviska skupiny odborníků uvedeného v článku 31 Smlouvy o Euratomu a stanoviska výboru SCHEER. Skupina TEG v technické příloze své závěrečné zprávy ze dne 9. března 2020 mimo jiné uvedla, že „údaje o možném podstatném přínosu jaderné energie ke zmírňování změny klimatu jsou rozsáhlé a jednoznačné“, přičemž odkázala na několik vědeckých studií.

236 Na podporu své argumentace se Rakouská republika omezuje na citaci tří studií, které se zabývají skutečností, že jaderná energie a obnovitelné zdroje energie si vzájemně škodí a nedoplňují se, aniž vysvětluje, v čem technická screeningová kritéria definovaná pro činnosti související s jadernou energií vedou k zakonzervování aktiv s vysokými emisemi uhlíku.

237 Za těchto podmínek a s ohledem na široký prostor pro uvážení přiznaný Komisi při výběru a hodnocení vědeckých studií, připomenutý v bodě 212 výše, Rakouská republika právně dostačujícím způsobem neprokázala, že Komise porušila povinnost vycházet z přesvědčivých vědeckých důkazů.

238 Každopádně s ohledem na uvedený široký prostor pro uvážení pouhá okolnost, že vůči posouzení Komise byly vysloveny výhrady ve vědecké literatuře, nepostačuje k jeho zpochybnění.

239 Zadruhé na rozdíl od toho, co tvrdí Rakouská republika, nelze mít ani za to, že je napadené nařízení stiženo „nedostatky v posouzení a odůvodnění“, pokud jde o otázku, zda tři relevantní hospodářská odvětví související s jadernou energií splňují podmínky čl. 10 odst. 2 nařízení o taxonomii.

240 V této souvislosti je třeba připomenout, že povinnost odůvodnit rozhodnutí představuje podstatnou formální náležitost, kterou je třeba odlišovat od opodstatněnosti odůvodnění, jež je otázkou legality sporného aktu po meritorní stránce (viz rozsudek ze dne 18. dubna 2024, Dumitrescu a další v. Komise a Soudní dvůr, C-567/22 P až C-570/22 P, EU:C:2024:336, bod 46 a citovaná judikatura). Je přitom nutno konstatovat, že Rakouská republika argumentací týkající se „nedostatků v posouzení a odůvodnění“ zpochybňuje především odůvodnění napadeného nařízení, a nikoli jeho opodstatněnost, jak je tomu i v případě ostatních výtek uplatněných na podporu žaloby, které se týkají těchto nedostatků.

241 Mimoto je třeba v souladu s judikaturou citovanou v bodě 216 výše uvést, že splnění podmínek stanovených v čl. 10 odst. 2 nařízení o taxonomii je právně dostačujícím způsobem odůvodněno v bodě 6 odůvodnění napadeného nařízení, jakož i v důvodové zprávě k nařízení v přenesené pravomoci 2021/2139, která odkazuje na stanoviska odborníků, které Komise konzultovala.

242 Zatřetí vzhledem k tomu, že Rakouská republika v rámci této části druhého žalobního důvodu výtku vycházející z porušení zásady předběžné opatrnosti neodůvodňuje konkrétními argumenty a pouze na tuto zásadu odkazuje, je třeba mít za to, že tato výtka je na základě čl. 76 písm. d) jednacího řádu nepřípustná (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 7. listopadu 2019, ADDE v. Parlament, T-48/17, EU:T:2019:780, bod 22 a citovaná judikatura).

243 S ohledem na výše uvedené se třetí část druhého žalobního důvodu zamítá, a tudíž i druhý žalobní důvod v plném rozsahu.

Ke třetímu a čtvrtému žalobnímu důvodu, vycházejícím z porušení článku 17 a čl. 19 odst. 1 písm. f) a g) nařízení o taxonomii, jakož i zásady předběžné opatrnosti

244 Na podporu třetího a čtvrtého žalobního důvodu Rakouská republika, podporovaná Lucemburským velkovévodstvím, v podstatě tvrdí, že napadené nařízení tím, že zahrnulo hospodářské činnosti související s jadernou energií do přechodných činností a stanovilo pro tyto činnosti technická screeningová kritéria, porušilo kritérium „významně nepoškozovat“, a sice kritérium, podle něhož dotyčná hospodářská činnost nesmí významně poškozovat některý z environmentálních cílů sledovaných nařízením o taxonomii, stanovené v článku 17 a čl. 19 odst. 1 písm. f) a g) tohoto nařízení, jakož i zásadu předběžné opatrnosti.

245 Článek 17 odst. 1 nařízení o taxonomii zní:

„Pro účely čl. 3 písm. b) se při zohlednění životního cyklu výrobků a služeb poskytovaných v rámci hospodářské činnosti, včetně důkazů vyplývajících ze stávajících posouzení životního cyklu, hospodářská činnost považuje za činnost, která významně poškozuje:

a) zmírňování změny klimatu, pokud tato činnost vede ke značným emisím skleníkových plynů;

b) přizpůsobování se změně klimatu, pokud tato činnost vede k nárůstu nepříznivého dopadu stávajícího a očekávaného budoucího klimatu na tuto činnost samotnou nebo na osoby, přírodu nebo aktiva;

c) udržitelné využívání a ochranu vodních a mořských zdrojů, pokud tato činnost poškozuje:
   i) dobrý stav nebo dobrý ekologický potenciál vodních útvarů, včetně povrchových a podzemních vod, nebo
   ii) dobrý stav prostředí mořských vod;

d) oběhové hospodářství včetně předcházení vzniku odpadů a recyklace, pokud:
   i) tato činnost vede k významné nehospodárnosti v používání materiálů nebo v přímém nebo nepřímém využívání přírodních zdrojů, jako jsou neobnovitelné zdroje energie, suroviny, voda a krajina, v jedné nebo více fázích životního cyklu výrobků, mimo jiné i z hlediska trvanlivosti, opravitelnosti, modernizovatelnosti, opětovné použitelnosti či recyklovatelnosti výrobků;
   ii) tato činnost vede k významnému zvýšení vzniku, spalování nebo odstraňování odpadu, s výjimkou spalování nerecyklovatelného nebezpečného odpadu, nebo
   iii) může dlouhodobé odstraňování odpadu způsobit významné a dlouhodobé škody na životním prostředí;

e) prevenci a omezování znečištění, pokud tato činnost vede k významnému zvýšení emisí znečišťujících látek do ovzduší, vody nebo krajiny ve srovnání se situací před zahájením této činnosti; nebo

f) ochranu a obnovu biologické rozmanitosti a ekosystémů, pokud tato činnost:
   i) ve významné míře poškozuje dobrý stav a odolnost ekosystémů nebo
   ii) pokud tato činnost poškozuje stav stanovišť a druhů, včetně stanovišť a druhů v zájmu Unie, z hlediska jejich ochrany.“

246 Na základě čl. 19 odst. 1 nařízení o taxonomii technická screeningová kritéria stanovená zejména podle čl. 10 odst. 3 a čl. 11 odst. 3 tohoto nařízení:

„a) určují nejrelevantnější potenciální přínosy k danému environmentálnímu cíli, při současném dodržení zásady technologické neutrality, s ohledem na krátkodobé i na dlouhodobé dopady dané hospodářské činnosti;

b) vymezují minimální požadavky, které musí být splněny pro to, aby se předešlo významnému poškození některého příslušného environmentálního cíle, s ohledem na krátkodobé i na dlouhodobé dopady dané hospodářské činnosti;

c) jsou kvantitativní a obsahují v maximální možné míře prahové hodnoty, a v ostatních případech jsou kvalitativní;

d) v příslušných případech vycházejí z unijních systémů označování a certifikace, metodik Unie pro posuzování environmentální stopy a statistických klasifikačních systémů Unie a zohledňují všechny příslušné stávající právní předpisy Unie;

e) pokud je to možné, využívají ukazatele udržitelnosti uvedené v čl. 4 odst. 6 nařízení […] 2019/2088;

f) jsou založena na přesvědčivých vědeckých důkazech a na zásadě předběžné opatrnosti zakotvené v článku 191 [SFEU];

g) berou v potaz životní cyklus, včetně důkazů vyplývajících ze stávajících posouzení životního cyklu, zohledněním environmentálních dopadů hospodářské činnosti samotné, jakož i výrobků a služeb poskytovaných v rámci této hospodářské činnosti, zejména zohledněním výroby, používání a skončení životnosti těchto výrobků a služeb;

h) zohledňují povahu a rozsah hospodářské činnosti, včetně toho, zda se jedná o:

i) podpůrnou činnost podle článku 16; nebo

ii) přechodnou činnost podle čl. 10 odst. 2;

i) zohledňují potenciální dopad na trh způsobený přechodem na udržitelnější hospodářství, včetně rizika, že se některá aktiva v důsledku tohoto přechodu stanou ‚uvíznutými aktivy' (*stranded assets*), stejně jako rizika vytváření nejednotných pobídek k udržitelnému investování;

j) obsáhnou všechny relevantní hospodářské činnosti v konkrétním odvětví a zajišťují, aby bylo s uvedenými činnostmi zacházeno stejně, pokud přispívají stejnou měrou k environmentálním cílům stanoveným v článku 9 tohoto nařízení, aby se předešlo narušení hospodářské soutěže na trhu; a

k) jsou snadno použitelná a jsou stanovována způsobem, který usnadňuje ověřování jejich plnění […]“

247 Úvodem je třeba připomenout, že zásada obezřetnosti je obecnou zásadou unijního práva vyplývající z článku 11, čl. 168 odst. 1, čl. 169 odst. 1 a 2 a čl. 191 odst. 1 a 2 SFEU, která ukládá dotčeným orgánům, aby v přesně vymezeném rámci výkonu pravomocí, které jsou jim přiznány relevantními právními předpisy, přijaly vhodná opatření za účelem předejití určitým potenciálním rizikům pro veřejné zdraví, bezpečnost a životní prostředí a přitom upřednostnily požadavky spojené s ochranou těchto zájmů před hospodářskými zájmy (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 17. května 2018, BASF Agro a další v. Komise, T-584/13, EU:T:2018:279, bod 58 a citovaná judikatura).

248 Přetrvává-li vědecká nejistota ohledně existence nebo rozsahu rizik pro lidské zdraví nebo životní prostředí, umožňuje zásada obezřetnosti orgánům přijmout ochranná opatření, aniž musí čekat na úplné prokázání skutečné existence a závažnosti těchto rizik nebo až se projeví nežádoucí účinky na zdraví (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 17. května 2018, BASF Agro a další v. Komise, T-584/13, EU:T:2018:279, bod 59 a citovaná judikatura).

249 Navíc se uplatnění zásady obezřetnosti neomezuje na situace, kdy je existence rizika nejistá, ale může se také uplatnit, pokud je existence rizika prokázána a pokud musí Komise posoudit, zda je toto riziko přijatelné či nikoli, nebo dokonce posoudit, jakým způsobem je třeba se s ním vypořádat v rámci řízení rizik (rozsudek ze dne 17. května 2018, Bayer CropScience a další v. Komise, T-429/13 a T-451/13, EU:T:2018:280, bod 340).

250 V rámci postupu, jenž je ukončen tím, že orgán přijme v souladu se zásadou obezřetnosti vhodná opatření za účelem předejití určitým potenciálním rizikům pro veřejné zdraví, bezpečnost a životní prostředí, lze rozlišit tři po sobě jdoucí etapy: zaprvé určení potenciálních negativních účinků, které z daného jevu vyplývají, zadruhé posouzení rizik pro veřejné zdraví, bezpečnost a životní prostředí, která s tímto jevem souvisí, a zatřetí řízení rizika přijetím vhodných ochranných opatření, překročí-li tato potenciální identifikovaná rizika míru toho, co je pro společnost přijatelné (rozsudky ze dne 17. května 2018, BASF Agro a další v. Komise, T-584/13, EU:T:2018:279, bod 60, a ze dne 21. února 2024, PAN Europe v. Komise, T-536/22, napadený kasačním opravným prostředkem, EU:T:2024:98, bod 74).

251 Hodnocení rizik pro veřejné zdraví, bezpečnost a životní prostředí orgánem, který se musí vypořádat s potenciálně negativními účinky, které z daného jevu vyplývají, spočívá v tom, že uvedená rizika vědecky zhodnotí a určí, zda překračují míru rizika považovanou pro společnost za přijatelnou. Aby tedy orgány mohly k hodnocení rizik přistoupit, musí mít k dispozici vědecké hodnocení rizik a dále musí určit míru rizika, která je pro společnost považována za nepřijatelnou (viz rozsudek ze dne 17. května 2018, BASF Agro a další v. Komise, T-584/13, EU:T:2018:279, bod 61 a citovaná judikatura).

252 Vzhledem k tomu, že se jedná o vědecký postup, orgán musí svěřit vědecké hodnocení rizik vědeckým odborníkům (viz rozsudek ze dne 17. května 2018, BASF Agro a další v. Komise, T-584/13, EU:T:2018:279, bod 64 a citovaná judikatura).

253 Určení míry rizika považovaného pro společnost za nepřijatelné přísluší za podmínky dodržení použitelných norem, orgánům odpovědným za politickou volbu, kterou představuje stanovení úrovně vhodné ochrany pro uvedenou společnost (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 17. května 2018, BASF Agro a další v. Komise, T-584/13, EU:T:2018:279, bod 71 a citovaná judikatura).

254 Při určování míry rizika považovaného pro společnost za nepřijatelné jsou orgány vázány povinností zajistit vysokou úroveň ochrany veřejného zdraví, bezpečnosti a životního prostředí. Tato vysoká úroveň ochrany nemusí být nutně tou nejvyšší možnou úrovní ochrany. Tyto orgány rovněž nemohou přistoupit k čistě hypotetickému pojetí rizika a směřovat svá rozhodnutí k nulové míře rizika (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 17. května 2018, BASF Agro a další v. Komise, T-584/13, EU:T:2018:279, bod 72 a citovaná judikatura).

255 Co se týče soudního přezkumu dodržení těchto zásad, Soudní dvůr již rozhodl, že je třeba přiznat Komisi při přijímání opatření k řízení rizik širokou posuzovací pravomoc. Tato oblast totiž z její strany obnáší zejména politická rozhodnutí, jakož i komplexní posouzení. Legalita takového opatření může být dotčena pouze jeho zjevnou nepřiměřeností (rozsudek ze dne 9. června 2016, Pesce a další, C-78/16 a C-79/16, EU:C:2016:428, bod 49).

256 Z judikatury vyplývá, že přetrvává-li vědecká nejistota ohledně existence nebo rozsahu rizik pro lidské zdraví nebo životní prostředí, uplatní se zásada předběžné opatrnosti, aby orgány mohly přijmout ochranná opatření, aniž by musely čekat na úplné prokázání skutečné existence a závažnosti těchto rizik nebo až se projeví nežádoucí účinky na zdraví a životní prostředí.

257 Z judikatury rovněž vyplývá, že uplatnění zásady předběžné opatrnosti předpokládá vědecké hodnocení rizik, určení míry rizika považovaného za přijatelné a případné přijetí vhodných ochranných opatření.

258 Na argumenty Rakouské republiky je třeba odpovědět ve světle těchto úvah.

– K první části třetího žalobního důvodu, první části čtvrtého žalobního důvodu a páté výtce třetí části třetího žalobního důvodu, vycházejícím z nedodržení úrovně ochrany

259 Rakouská republika, podporovaná Lucemburským velkovévodstvím, v podstatě tvrdí, že cíl environmentální udržitelnosti sledovaný nařízením o taxonomii a zásada předběžné opatrnosti hovoří ve prospěch nižší míry přijatelného rizika podle článku 17 tohoto nařízení, a tedy ve srovnání s ustanoveními tradičních právních předpisů v oblasti jaderné energie ve prospěch vyšší úrovně ochrany. Rakouská republika, podporovaná Lucemburským velkovévodstvím, z toho vyvozuje, že technická screeningová kritéria nejsou dostatečná, neboť tato kritéria nejčastěji odkazují na právní předpisy přijaté na základě Smlouvy o Euratomu nebo na obecně závazné právní akty Unie.

260 Komise, podporovaná Bulharskou republikou, Českou republikou, Francouzskou republikou, Maďarskem, Polskou republikou, Slovenskou republikou a Finskou republikou, tuto argumentaci zpochybňuje.

261 Je třeba připomenout, že při definování technických screeningových kritérií, zejména těch, které se týkají kritéria „významně nepoškozovat“, musí Komise zohlednit zásadu předběžné opatrnosti podle čl. 19 odst. 1 písm. f) nařízení o taxonomii.

262 Zásada předběžné opatrnosti však sama o sobě nedefinuje konkrétní úroveň ochrany, ale představuje metodu umožňující příslušným orgánům přijmout ochranná opatření navzdory vědecké nejistotě ohledně existence nebo rozsahu rizika (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 17. května 2018, BASF Agro a další v. Komise, T-584/13, EU:T:2018:279, bod 59 a citovaná judikatura).

263 Pokud jde dále o argument, že cíl environmentální udržitelnosti nařízení o taxonomii hovoří ve prospěch restriktivního výkladu článku 17 tohoto nařízení, je třeba připomenout, že podle bodu 40 odůvodnění uvedeného nařízení by „[h]ospodářská činnost […] neměla být kvalifikována jako environmentálně udržitelná, pokud namísto přínosů životní prostředí spíše poškozuje“, a „[t]echnická screeningová kritéria by měla určit minimální požadavky nezbytné k tomu, aby se zabránilo významnému poškození dalších cílů, a to i tím, že se bude vycházet z případných minimálních požadavků stanovených podle práva Unie“.

264 Je nutno konstatovat, že tato část bodu 40 odůvodnění nařízení o taxonomii potvrzuje, že unijní normotvůrce měl za to, že technická screeningová kritéria mohou dosáhnout cíle environmentální udržitelnosti a být slučitelná se zásadou předběžné opatrnosti tím, že odkazují na dodržování minimálních požadavků stanovených v příslušných právních předpisech.

265 Tento záměr unijního normotvůrce je navíc potvrzen čl. 19 odst. 1 písm. d) nařízení o taxonomii, který vyžaduje, aby Komise při stanovení technických screeningových kritérií zohlednila „všechny příslušné stávající právní předpisy Unie“, a body 43 a 44 odůvodnění tohoto nařízení.

266 Ostatně ačkoli to nařízení o taxonomii neukládá, nebrání Komisi, aby stanovila kritéria s vyšší úrovní ochrany nad rámec minimálních požadavků vyplývajících z jiných norem unijního práva.

267 Rakouská republika však neprokázala, že pokud jde o kritérium „významně nepoškozovat“, napadené nařízení pouze opakuje požadavky vyplývající z jiných pravidel unijního práva. V bodě 145 žaloby dokonce připouští, že byla zavedena dodatečná kritéria.

268 Za těchto podmínek nelze mít za to, že Komise v napadeném nařízení porušila cíl environmentální udržitelnosti, článek 17 nařízení o taxonomii, čl. 19 odst. 1 písm. f) uvedeného nařízení nebo zásadu předběžné opatrnosti tím, že odkázala na dodržování příslušných pravidel unijního práva.

269 První část třetího žalobního důvodu, první část čtvrtého žalobního důvodu a pátá výtka třetí části třetího žalobního důvodu proto nejsou opodstatněné.

– Ke druhé části třetího žalobního důvodu, vycházející z porušení čl. 19 odst. 1 písm. f) nařízení o taxonomii

270 Rakouská republika, podporovaná Lucemburským velkovévodstvím, v podstatě tvrdí, že zahrnutí hospodářských činností souvisejících s jadernou energií do napadeného nařízení svědčí o nedodržení požadavků na dokazování vyplývajících z článku 17 a čl. 19 odst. 1 písm. f) nařízení o taxonomii, vykládaných ve světle zásady předběžné opatrnosti. Zaprvé Rakouská republika konkrétně uvádí, že konstatování souladu jaderné energie s kritériem „významně nepoškozovat“ se zakládá na zjištění střediska JRC, že „posouzení neodhalila žádné vědecké důkazy o tom, že by jaderná energie byla pro lidské zdraví nebo životní prostředí škodlivější než jiné technologie výroby elektřiny, které již byly jakožto činnosti podporující zmírňování změny klimatu zahrnuty do taxonomie“. V tomto případě existuje srovnávací přístup k jaderné energii s jinými energiemi, který není ve zmíněném článku 17 stanoven. Zadruhé při ověřování, zda byla dodržena zásada předběžné opatrnosti, není relevantním kritériem absence vědeckého důkazu o významném poškozování, důležitá je pouze odpověď na otázku, zda lze vyloučit jakoukoli důvodnou pochybnost o takovém poškození. Zatřetí Rakouská republika zpochybňuje důkazní sílu zprávy střediska JRC z důvodu, že je nedostatečná, neúplná a vykazuje zásadní rozpory s jinými vědeckými studiemi a že je středisko JRC interním orgánem Komise. Zprávu střediska JRC zpochybňuje rovněž na základě kritiky obsažené ve stanovisku výboru SCHEER.

271 Komise, podporovaná Polskou republikou, tuto argumentaci zpochybňuje.

272 V první řadě je třeba uvést, že přístup střediska JRC kritizovaný Rakouskou republikou spočíval v zohlednění výsledku výzkumů provedených již před přijetím nařízení v přenesené pravomoci 2021/2139 v souvislosti s jinými činnostmi. Jak správně zdůrazňuje Komise, takový přístup je v souladu se zásadou technologické neutrality připomenutou v bodě 112 výše a umožňuje posoudit rizika v souladu s posouzením provedeným u těchto jiných činností.

273 Ve druhé řadě nemůže obstát ani kritika nesprávného posouzení použitelného důkazního standardu v tom smyslu, že zpráva střediska JRC se zakládá na absenci vědeckých důkazů o významném poškozování spíše než na absenci důvodné pochybnosti o existenci významného poškozování.

274 Z judikatury totiž vyplývá, že zásada předběžné opatrnosti nevyžaduje, aby byla vyloučena jakákoli důvodná vědecká pochybnost o poškozování životního prostředí, neboť by to znamenalo, že by Komisi bylo v rozporu s judikaturou uloženo stanovit nulovou míru rizika (v tomto smyslu a obdobně viz rozsudek ze dne 11. září 2002, Pfizer Animal Health v. Rada, T-13/99, EU:T:2002:209, bod 145).

275 Kromě toho je třeba uvést, že zohledněné kritérium je v souladu s čl. 19 odst. 1 písm. f) nařízení o taxonomii, který Komisi toliko ukládá vycházet z přesvědčivých vědeckých důkazů.

276 Ve třetí řadě, pokud jde o ostatní výtky týkající se zprávy střediska JRC, jak již bylo uvedeno v bodě 212 výše, je třeba připomenout, že Komise jak při výběru, tak při hodnocení vědeckých studií disponuje širokým prostorem pro uvážení. Je přitom nutno konstatovat, že Rakouská republika neprokázala, že se Komise tím, že vycházela z uvedené zprávy, dopustila zjevně nesprávného posouzení.

277 Je třeba zaprvé uvést, že Rakouská republika se obecně odvolává na technické stanovisko BASE ke zprávě střediska JRC, nesouhlasné stanovisko v rámci skupiny odborníků podle článku 31 Smlouvy o Euratomu a na „jednotlivé odkazy uvedené v ostatních žalobních důvodech“. V této souvislosti je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury Tribunálu nepřísluší, aby zastoupil účastníky řízení tím, že by se pokoušel v dokumentech, na které se odvolávají, vyhledat relevantní skutečnosti [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 25. června 2020, Siberia Oriental v. OÚS (Siberia), T-737/18, EU:T:2020:289, bod 25 a citovaná judikatura]. Vzhledem k tomu, že důkazy, které by mohly podpořit tvrzení Rakouské republiky, nebyly s dostatečnou přesností určeny, nelze k nim přihlédnout.

278 Pokud jde zadruhé o odkaz na posouzení výboru SCHEER, je třeba uvést, že toto posouzení nemá význam, jenž mu přisuzuje Rakouská republika. I když výbor SCHEER zdůraznil, že spoléhat se na funkční regulační rámec není vždy dostačující, dospěl k závěru, že „obecně souhlasí se závěrem střediska JRC“, že činnosti spojené s provozem jaderných elektráren nevyhnutelně nepoškozují lidské zdraví nebo životní prostředí za předpokladu, že související průmyslové činnosti splňují příslušná technická screeningová kritéria.

279 Zatřetí z pouhé skutečnosti, že zpráva střediska JRC byla v některých bodech výborem SCHEER kritizována, každopádně nelze vyvodit, že Komise vycházela z nepřesvědčivých důkazů v rozporu se zásadou předběžné opatrnosti. S ohledem na obavy vyjádřené výborem SCHEER ohledně

nedostatečnosti funkčního regulačního rámce totiž Komise zahrnula do přílohy I napadeného nařízení dodatečná kritéria, která jdou nad rámec úrovně stanovené stávajícími normami unijního práva.

280 Začtvrté Rakouská republika tvrdí, že zprávu střediska JRC nelze považovat za průkaznější než jiné vědecké studie, jelikož pochází od interního útvaru Komise, a nikoli od nezávislého subjektu.

281 Stačí nicméně konstatovat, že Rakouská republika své tvrzení, podle kterého byla zpráva střediska JRC považována za průkaznější než jiné studie pocházející od vědecky uznávaných odborníků, nedokládá.

282 Rakouská republika ostatně netvrdí ani neprokazuje, že posouzení ve zprávě střediska JRC nemohou být považována za přesvědčivé vědecké důkazy ve smyslu čl. 19 odst. 1 písm. f) nařízení o taxonomii.

283 Argumenty Rakouské republiky tedy neumožňují prokázat, že Komise porušila požadavky na dokazování vyplývající z článku 17 a čl. 19 odst. 1 písm. f) nařízení o taxonomii, vykládaných ve světle zásady předběžné opatrnosti.

284 S ohledem na výše uvedené není druhá část třetího žalobního důvodu opodstatněná.

– K ostatním výtkám třetí části třetího žalobního důvodu a druhé části čtvrtého žalobního důvodu, vycházejícím z nezohlednění rizik spojených s vážnými haváriemi reaktoru

285 V rámci třetí části třetího žalobního důvodu Rakouská republika, podporovaná Lucemburským velkovévodstvím, tvrdí, že zahrnutí hospodářských činností souvisejících s jadernou energií do taxonomie spočívá v nezohlednění rizik spojených s vážnými haváriemi reaktoru a významně tak poškozuje environmentální cíle ve smyslu čl. 17 odst. 1 písm. c), e) a f) nařízení o taxonomii, které se týkají ochrany vodních a mořských zdrojů, prevence a omezování znečištění životního prostředí, jakož i ochrany a obnovy biologické rozmanitosti a ekosystémů. Rakouská republika uvádí, že není možné vyloučit důsledky, které mohou mít vážné havárie reaktoru na tyto environmentální cíle. Má rovněž za to, že posouzení uvedené v napadeném nařízení a jeho odůvodnění vykazují v tomto ohledu určité nedostatky. Dále tvrdí, že Komise nemůže tvrdit, že na ni unijní normotvůrce přenesl pravomoc určit riziko, které je pro společnost přijatelné, a že Komisi nepřísluší žádný manévrovací prostor při uplatňování zásady předběžné opatrnosti.

286 V rámci druhé části čtvrtého žalobního důvodu Rakouská republika tvrdí, že technická screeningová kritéria stanovená v příloze I napadeného nařízení neumožňují s odkazem na stávající ustanovení a normy jaderné bezpečnosti vyloučit vznik významného poškozování environmentálních cílů uvedených zejména v čl. 17 odst. 1 písm. c), e) a f) nařízení o taxonomii (ochrana vodních a mořských zdrojů, prevence a omezování znečištění, ochrana a obnova biologické rozmanitosti a ekosystémů) způsobeného rizikem spojeným s vážnou havárií reaktoru. Pokud jde o dodatečná kritéria, která technická screeningová kritéria v některých případech stanoví, má Rakouská republika za to, že jsou neurčitá nebo protiprávně přenášejí regulační pravomoc na vnitrostátní orgány dohledu.

287 Komise, podporovaná Českou republikou, Francouzskou republikou, Maďarskem, Polskou republikou, Rumunskem, Republikou Slovinsko a Slovenskou republikou, tuto argumentaci zpochybňuje.

288 Úvodem je nutno upřesnit, že dodržování kritéria „významně nepoškozovat“ nelze ověřit *in abstracto*, nýbrž s ohledem na technická screeningová kritéria stanovená v napadeném nařízení.

289 Zaprvé je třeba připomenout, že čl. 3 písm. b) nařízení o taxonomii stanoví, že hospodářská činnost se kvalifikuje jako environmentálně udržitelná, zejména pokud tato hospodářská činnost významně nepoškozuje některý z environmentálních cílů stanovených v článku 9 tohoto nařízení v souladu s článkem 17 uvedeného nařízení.

290 Z článku 17 odst. 1 písm. c), e) a f) a z bodů 34 a 40 odůvodnění nařízení o taxonomii zejména vyplývá, že aby byla daná hospodářská činnost kvalifikována jako environmentálně udržitelná, nesmí významně poškozovat některý z environmentálních cílů stanovených v nařízení o taxonomii, tj. způsobovat poškozování, které přesahuje přínos této činnosti k environmentálnímu cíli.

291 Kromě toho musí technická screeningová kritéria definovaná pro každou činnost zajistit, aby tato činnost významně nepoškozovala některý z environmentálních cílů stanovených v nařízení o taxonomii.

292 Za tímto účelem, jak vyplývá z bodů 263 až 265 výše, musí technická screeningová kritéria určit nezbytné minimální požadavky, a to mimo jiné tím, že se bude vycházet z případných minimálních požadavků stanovených podle unijního práva, včetně zejména směrnice Rady 2009/71/Euratom ze dne 25. června 2009, kterou se stanoví rámec Společenství pro jadernou bezpečnost jaderných zařízení (Úř. věst. 2009, L 172, s. 18), aniž by těmto kritériím bylo bráněno uvedené požadavky překročit.

293 Odkaz na významné poškozování navíc znamená, že dodržování kritéria „významně nepoškozovat“ má zabránit poškozováním vyznačujícím se určitou závažností, která by přesahovala přínos dotyčné činnosti ke zmírňování změny klimatu.

294 Tento odkaz rovněž znamená, že pokud předpokládané významné poškozování životního prostředí vyplývá z rizika havárie, vykazuje toto riziko určitou míru pravděpodobnosti.

295 Za účelem odpovědi na argumenty Rakouské republiky je tedy třeba zkoumat, zda tyto argumenty mohou prokázat, že Komise tím, že zahrnula hospodářské činnosti související s jadernou energií do taxonomie, nezohlednila riziko spojené s vážnou havárií reaktoru a významně tak poškodila environmentální cíle uvedené Rakouskou republikou, a zda Komise tím, že stanovila technická screeningová kritéria určená k předcházení tomuto riziku, nevymezila minimální požadavky nezbytné k tomu, aby se zabránilo významnému poškozování těchto cílů.

296 Zadruhé je mezi účastníky řízení nesporné, že ačkoli závažnost následků případné havárie reaktoru vykazuje nízký stupeň nejistoty, pravděpodobnost vzniku takové havárie vykazuje vysoký stupeň nejistoty. Podle judikatury citované v bodě 248 výše se zásada předběžné opatrnosti uplatní právě s ohledem na tuto nejistotu týkající se pravděpodobnosti vzniku vážné havárie reaktoru.

297 V tomto ohledu bylo rozhodnuto, že přijetí preventivního opatření nebo naopak jeho zrušení nebo zmírnění nelze podřídit důkazu o neexistenci jakéhokoli rizika, neboť obecně je takový důkaz z vědeckého hlediska nemožné předložit vzhledem k tomu, že nulová míra rizika ve skutečnosti

neexistuje [rozsudek ze dne 12. dubna 2013, Du Pont de Nemours (France) a další v. Komise, T-31/07, nezveřejněný, EU:T:2013:167, bod 140; v tomto smyslu viz rovněž rozsudek ze dne 21. října 2003, Solvay Pharmaceuticals v. Rada, T-392/02, EU:T:2003:277, bod 130].

298 V takovém případě je důležité, aby vědečtí odborníci provedli vědecké hodnocení rizik navzdory přetrvávající vědecké nejistotě takovým způsobem, aby měl příslušný orgán veřejné moci k dispozici dostatečně spolehlivou a věrohodnou informaci, která mu umožní zcela pochopit rozsah položené vědecké otázky a nastavit jeho politiku se znalostí věci (rozsudek ze dne 9. září 2011, Francie v. Komise, T-257/07, EU:T:2011:444, bod 77; v tomto smyslu viz rovněž rozsudky ze dne 11. září 2002, Pfizer Animal Health v. Rada, T-13/99, EU:T:2002:209, body 160 až 163, a ze dne 11. září 2002, Alpharma v. Rada, T-70/99, EU:T:2002:210, body 173 až 176).

299 Na základě judikatury citované v bodě 255 výše je tedy třeba ověřit, zda argumenty Rakouské republiky mohou prokázat, že zahrnutí hospodářských činností souvisejících s jadernou energií a určení technických screeningových kritérií bylo s ohledem na riziko vážné havárie reaktoru zjevně nesprávné.

300 V první řadě se Rakouská republika opírá o sdělení Komise COM(2000) 1 final ze dne 2. února 2000 o zásadě předběžné opatrnosti, aby uvedla, že hodnocení rizik z hlediska této zásady nemůže vycházet pouze z pravděpodobnosti vzniku události, ale mělo by rovněž zahrnovat závažnost jejích následků, které jsou v případě havárií reaktoru výjimečné.

301 V této souvislosti je třeba uvést, že existence závažných následků pro člověka a životní prostředí a poškozování, na které poukazuje Rakouská republika nutně závisí na pravděpodobnosti vzniku vážné havárie reaktoru.

302 Tento výklad není sdělením COM(2000) 1 final zpochybněn, neboť toto sdělení rovněž stanoví, že při hodnocení rizika se zohlední pravděpodobnost jeho vzniku.

303 Hodnocení rizika vážné havárie tedy předpokládá zohlednění nízké pravděpodobnosti jejího vzniku, kterou Rakouská republika uznala v bodě 98 žaloby, jakož i značné závažnosti možných následků takové havárie.

304 Ve druhé řadě má Rakouská republika za to, že zpráva střediska JRC nejde dostatečně do hloubky, když vychází ze zásady, že pravděpodobnost hypotetické vážné havárie reaktoru, která by způsobila smrt 30 000 osob, je mimořádně nízká, kdežto novější statistická studie [Wheatley, S., Sovacool, B. a Sornette, D., „Reassessing the safety of nuclear power“ (Přehodnocení bezpečnosti jaderné energetiky), *Energy Research & Social Science*, Elsevier, 2016, sv. 15, s. 96 až 100, zejména s. 99], kterou středisko JRC nezmiňuje, uvádí že i přes veškerá vylepšení bezpečnostních standardů je pravděpodobnost, že každých 60 až 150 let dojde k vážné havárii reaktoru, 50 %, a dále že i když je zohledněn rozsah následků, zůstává souhrnné sociální riziko spojené s jadernou energií stále vysoké. Vyvozuje z toho, že přetrvává značná nejistota.

305 Pokud jde o určení míry pravděpodobnosti havárie reaktoru, středisko JRC ve své zprávě uvedlo:

„V jaderných elektrárnách došlo k vážným haváriím spojeným s tavením jádra a veřejnost si je dobře vědoma následků tří velkých havárií, a sice Three Mile Island (1979, USA), Černobyl (1986, Sovětský svaz) a Fukušima (2011, Japonsko). Jaderné elektrárny, kterých se havárie týkaly, byly

různého druhu […] a okolnosti, které vedly k těmto událostem, se rovněž velmi lišily. Vážné havárie jsou události s mimořádně nízkou pravděpodobností, ale s potenciálně vážnými následky, které nelze se stoprocentní jistotou vyloučit.“

306 Středisko JRC mělo rovněž za to, že vážná havárie v jaderné elektrárně III. generace je vysoce nepravděpodobnou událostí.

307 Okolnost, že je tato pravděpodobnost zpochybňována studií předloženou Rakouskou republikou, přitom nemůže sama o sobě postačovat ke konstatování zjevně nesprávného posouzení, jelikož podle judikatury citované v bodě 212 výše má Komise při hodnocení vědeckých studií široký prostor pro uvážení.

308 Je tomu tak tím spíše, že scénář popsaný ve studii citované Rakouskou republikou vychází z hypotézy, kterou nelze porovnávat s hypotézou uvedenou ve zprávě střediska JRC, tj. že by bylo v provozu 388 reaktorů a že by po havárii ve Fukušimě nedošlo k žádnému zlepšení.

309 Rakouská republika ostatně neprokázala, že Komise při určování míry rizika považovaného pro společnost za přijatelné překročila prostor pro uvážení.

310 Rakouská republika mimoto zprávu střediska JRC kritizuje za to, že odkazuje na srovnání s rizikem protržení přehrady a s oběťmi znečištění ovzduší, kouření nebo silničního provozu a nezabývá se dlouhodobými následky havárií reaktoru na lidský život.

311 Jak však vyplývá ze zprávy střediska JRC, mají tato srovnání za cíl uvést počet obětí do souvislosti s jinými lidskými činnostmi, aby se zdůraznily rozdíly ve vnímání rizik. Kromě toho středisko JRC upřesnilo, že dlouhodobé následky na lidský život jsou obtížně měřitelné, avšak uznalo jejich význam.

312 Rakouská republika dále zprávu střediska JRC kritizuje za to, že dostatečně nezohledňuje dopady na životní prostředí, ačkoli by měly být podle článku 17 nařízení o taxonomii zohledněny. Zpráva střediska JRC opomněla přezkoumat rozhodující aspekty, tedy přezkum dopadu havárií reaktoru, jako byla havárie ve Fukušimě, na životní prostředí.

313 V této souvislosti však středisko JRC ve své zprávě na stranách 105 a 121 odkázalo na zprávu Vědeckého výboru OSN o účincích jaderného záření [„Levels and effects of radiation exposure due to the accident at the Fukushima Daiichi Nuclear Power Station: implications of information published since the UNSCEAR 2013 Report“ (Úrovně a účinky ozáření v důsledku havárie v jaderné elektrárně Fukušima Daiiči: důsledky informací zveřejněných od zprávy UNSCEAR 2013), *Sources, Effects and Risks of Ionizing Radiation*, *UNSCEAR 2020 Report*, 2021, sv. II, příloha B], v níž se hovoří o dopadech havárie ve Fukušimě na životní prostředí a která byla zohledněna v jeho posouzení.

314 Zpráva střediska JRC tedy nemůže být v tomto ohledu považována za neúplnou.

315 Ostatně je třeba uvést, že hospodářské činnosti související s jadernou energií podléhají v unijním právu přísné právní regulaci, jejíž cílem je snížit pravděpodobnost vážných havárií reaktoru a vážné následky takových havárií na lidské zdraví a životní prostředí.

316 Technická screeningová kritéria v tomto ohledu výslovně odkazují na všechna unijní pravidla v oblasti jaderné bezpečnosti, jakož i na nejnovější mezinárodní pokyny Mezinárodní agentury pro atomovou energii (MAAE) a Sdružení regulačních orgánů západní Evropy (WENRA).

317 Rakouská republika mimoto nepředkládá žádné konkrétní argumenty, které by prokazovaly, že hospodářské činnosti související s jadernou energií poškozují dobrý ekologický stav vodních útvarů nebo mořských vod, vedou k významnému zvýšení emisí znečišťujících látek do vody, ovzduší nebo krajiny nebo poškozují dobrý stav a odolnost ekosystémů nebo stav stanovišť či druhů z hlediska jejich ochrany ve smyslu čl. 17 odst. 1 písm. c), e) a f) nařízení o taxonomii.

318 Argumenty Rakouské republiky tedy neumožňují prokázat, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení, když měla za to, že bylo kritérium „významně nepoškozovat“ v rámci unijních pravidel jaderné bezpečnosti uvedených v napadeném nařízení dodrženo, a zejména že nebylo prokázáno, že hospodářské činnosti související s jadernou energií poškozují dobrý ekologický stav vodních útvarů nebo mořských vod, vedou k významnému zvýšení emisí znečišťujících látek do vody, ovzduší nebo krajiny nebo poškozují dobrý stav a odolnost ekosystémů nebo stav stanovišť či druhů z hlediska jejich ochrany ve smyslu čl. 17 odst. 1 písm. c), e) a f) nařízení o taxonomii.

319 Pokud jde ve třetí řadě o údajné „nedostatky v posouzení a odůvodnění“, jakož i kritiku vůči zprávě střediska JRC, Rakouská republika má za to, že tato zpráva měla posoudit poškozování environmentálních cílů způsobené vážnými haváriemi reaktoru a jejich následky na zdraví, zejména s přihlédnutím k současným kritickým studiím pravděpodobnosti havárie, jelikož se v kontextu článku 17 nařízení o taxonomii jedná o rozhodující aspekty. Rakouská republika z toho vyvozuje, že napadené nařízení je nedostatečně odůvodněno.

320 Konkrétně Rakouská republika, která se opírá o zprávu výboru SCHEER, vytýká středisku JRC, že dostatečně nezohlednilo účinky radioaktivního záření na životní prostředí v případě úniku vysokých dávek tohoto záření v důsledku havárie reaktoru.

321 V této souvislosti je třeba konstatovat, jak zdůrazňuje Rakouská republika v bodě 100 žaloby, že středisko JRC ve své zprávě výslovně uznalo, že vážná havárie reaktoru by měla vážné následky pro člověka a životní prostředí.

322 Zprávu střediska JRC tedy nelze považovat za nesprávnou nebo neúplnou, pokud jde o následky vážné havárie reaktoru na životní prostředí.

323 Navíc skutečnost, že středisko JRC neurčilo stejnou míru pravděpodobnosti havárie reaktoru, jako byla míra vyhodnocená ve studiích citovaných Rakouskou republikou, nestačí k prokázání, že tato zpráva je neúplná nebo nesprávná.

324 Z toho vyplývá, že nelze mít za to, že zpráva, z níž Komise vycházela, byla v tomto ohledu neúplná nebo nesprávná.

325 Kromě toho, jak vyplývá z bodu 7 odůvodnění napadeného nařízení, ve kterém se odkazuje na zprávu střediska JRC, která je součástí odůvodnění napadeného nařízení v souladu s judikaturou citovanou v bodě 216 výše, Komise právně dostačujícím způsobem odůvodnila své posouzení, podle kterého jaderná energie významně nepoškozuje cíle sledované čl. 17 odst. 1 nařízení o taxonomii, pokud jde o riziko vážných havárií reaktoru. V tomto ohledu je třeba z důvodu uvedeného v bodě 313 výše odmítnout tvrzení Rakouské republiky, že je napadené nařízení stiženo

„nedostatky v posouzení a odůvodnění“, jelikož středisko JRC ve své zprávě posoudilo následky vážných havárií reaktoru tím způsobem, že se ve svém posouzení zaměřilo na lidská úmrtí a vyloučilo další přímé a nepřímé následky, které je obtížnější posoudit, zejména následky na životní prostředí.

326 Pokud jde ve čtvrté řadě o technická screeningová kritéria, je třeba konstatovat, že Rakouská republika neprokázala, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení, když měla za to, že na základě unijních norem v oblasti ochrany zdraví a životního prostředí, jejichž cílem je vysoká úroveň ochrany, je možné splnit podmínky stanovené v čl. 17 odst. 1 písm. c), e) a f) nařízení o taxonomii a vyloučit tak významné poškozování environmentálních cílů ve smyslu tohoto článku 17.

327 Rakouská republika mimoto jako příklad uvádí technická screeningová kritéria použitelná na předobchodní fáze pokročilých technologií, která mimo jiné stanoví, že projekt musí být oznámen Komisi, která k němu vydá stanovisko, aby byla technická screeningová kritéria následně „uspokojivě upraven[a]“. Má za to, že tento požadavek je příliš neurčitý.

328 Jak však tvrdí Komise, toto technické screeningové kritérium nelze posuzovat nezávisle na všech ostatních screeningových kritériích. Naopak jeho cílem je právě umožnit Komisi posoudit, zda byla dodržena všechna technická screeningová kritéria, takže jej nelze považovat za příliš neurčitý.

329 Rakouská republika mimoto uvádí, že hodnoticí kritérium pro nová zařízení stanovené v odstavci 2 obecných kritérií oddílu 4.27 obsaženého v příloze I napadeného nařízení, které je zvláště relevantní pro rizika havárie, zní: „[pro účely projektu se] využívá nejlepší dostupn[á] technologi[e] a od roku 2025 paliva odolná vůči nehodám[; t]echnologie je certifikována a schválena vnitrostátním bezpečnostním regulačním orgánem“. Má za to, že toto znění neumožňuje vyloučit vznik významného poškozování environmentálních cílů.

330 Zaprvé Rakouská republika tvrdí, že pojem „nejlepší dostupná technologie“ není definován, takže je příliš neurčitý.

331 V tomto ohledu je třeba konstatovat, jak zdůrazňuje Komise, že kritérium nejlepší dostupné technologie má tu výhodu, že v souladu s přístupem technologické otevřenosti umožňuje zahrnout nové vědecké a technologické poznatky. V souladu s odstavcem 5 oddílu 4.27 obsaženého v příloze I napadeného nařízení Komise přezkoumá od roku 2025 a nejméně každých deset let technické parametry odpovídající nejlepší dostupné technologii.

332 Je třeba rovněž uvést, že na rozdíl od toho, co tvrdí Rakouská republika, je pojem „nejlepší dostupná technologie“ definován v úvodní větě oddílu 4.27 obsaženého v příloze I napadeného nařízení jako technologie, které plně splňují požadavky směrnice 2009/71 a plně respektují nejnovější technické parametry norem MAAE a bezpečnostní cíle a referenční úrovně WENRA.

333 Zadruhé, pokud jde o další podmínku týkající se povinného využívání paliva odolného vůči nehodám (dále jen „ATF“) od roku 2025, Rakouská republika tvrdí, že napadené nařízení je vnitřně rozporné, jelikož ATF je vyžadováno pouze pro nová a starší zařízení od roku 2025, nikoli však pro zařízení v předobchodní fázi (oddíl 4.26 uvedený v přílohách I a II napadeného nařízení). Pokud tedy Komise připouští, že se ATF vyžaduje u nových zařízení, aby se předešlo významným poškozováním způsobeným jadernými haváriemi, měla by ATF vyžadovat i pro starší zařízení před rokem 2025 a pro zařízení v předobchodní fázi.

334 Je však třeba upřesnit, že skutečnost, že toto kritérium není stanoveno pro hospodářskou činnost podle oddílu 4.26 uvedeného v příloze I napadeného nařízení, není rozporuplná. V rozsahu, v němž se tento oddíl týká nekomerčních („předobchodních“) činností výzkumu a vývoje inovativních zařízení na výrobu elektřiny, jejichž účelem je zkoumání dosud neznámých technologií, se totiž Komise nedopustila zjevně nesprávného posouzení, když se rozhodla nestanovit požadavky týkající se využívání paliva.

335 Zatřetí Rakouská republika zdůrazňuje, že pojem „ATF“ je příliš neurčitý, jelikož ATF jsou ve fázi vývoje a na mezinárodní ani unijní úrovni neexistují žádná kritéria ani normy pro jejich definování. Vzhledem k neexistenci definice ATF není možné z technického hlediska posoudit jejich bezpečnostní význam, a to tím spíše, že neexistují ani údaje o případných minimálních kritériích ATF ani obecná shoda na definici ATF na vnitrostátní úrovni, takže není možné předvídat, zda budou do roku 2025 k dispozici a zda budou certifikována a schválena vnitrostátními regulačními orgány. Hodnoticí kritéria jsou kromě toho ponechána na uvážení členských států a použití takových paliv může riziko úniku radioaktivity v případě havárie pouze snížit, nikoli odstranit, a to navzdory zavádějící charakteristice paliv jako „odolných vůči nehodám“.

336 Je však třeba odmítnout tvrzení, že kritérium ATF je neurčité, jelikož, jak tvrdí Komise, pojem „ATF“ odkazuje na kategorii paliv známou v odborných kruzích.

337 Začtvrté Rakouská republika tvrdí, že je s článkem 17 nařízení o taxonomii neslučitelné s konečnou platností určit bezpečnostní rizika a požadovat jejich odstranění do budoucna (použitím ATF), zatímco se již nyní připouští kvalifikace činností jako environmentálně udržitelných ve smyslu tohoto nařízení.

338 V tomto ohledu již Tribunál rozhodl, že v rámci širokého prostoru pro uvážení může Komise v aktu v přenesené pravomoci stanovit přechodná období (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 20. prosince 2023, Landesbank Baden-Württemberg v. SRB, T-389/21, EU:T:2023:827, body 231 až 233). Jelikož má tedy Komise při stanovení technických screeningových kritérií široký prostor pro uvážení, mohla předvídat, že se tento požadavek uplatní až v roce 2025, aby se vnitrostátním orgánům a hospodářským subjektům poskytl čas nezbytný k přizpůsobení se tomuto kritériu, a to tím spíše, že žádná ATF dosud nebyla povolena. Zjevně nesprávného posouzení se proto v této souvislosti nedopustila.

339 Zapáté Rakouská republika tvrdí, že nařízení o taxonomii a úkol svěřený Komisi určit technická screeningová kritéria jí neumožňují pověřit vnitrostátní orgány schvalováním a certifikací ATF bez stanovení jednotných norem na unijní úrovni, neboť zmocňovací ustanovení stanovená v čl. 10 odst. 2, čl. 11 odst. 3 a článku 23 nařízení o taxonomii pro účely přijetí nařízení v přenesené pravomoci neumožňují přenést vymezení kritérií pro certifikaci na vnitrostátní orgány dohledu.

340 Tato výtka, která se zakládá na odkazu na pravomoc vnitrostátních orgánů v oblasti certifikace a schvalování, musí být odmítnuta, jelikož napadené nařízení pouze uplatňuje platná pravidla týkající se pravomocí k povolování paliv.

341 Konečně, pokud jde o starší zařízení, Rakouská republika připomíná, že relevantní technické screeningové kritérium pro rizika havárií zní: „[m]odernizovaný projekt provádí veškerá přiměřeně proveditelná zlepšení bezpečnosti a od roku 2025 využívá [ATF; t]echnologie je certifikována a schválena vnitrostátním bezpečnostním regulačním orgánem“.

342 Rakouská republika kritizuje jednak skutečnost, že požadavky na bezpečnost jsou u starších zařízení méně přísné než u nových zařízení, jelikož v případě starších zařízení se pouze stanoví, že „modernizovaný projekt provádí veškerá přiměřeně proveditelná zlepšení bezpečnosti“, a jednak skutečnost, že technická screeningová kritéria se nezabývají podmínkami pro umístění stávajícího zařízení, které jsou z hlediska změny klimatu důležité. Rakouská republika z toho vyvozuje, že u starších zařízení jsou kritéria technického posouzení nedostatečná a neumožňují předejít významnému poškozování.

343 V tomto ohledu a z důvodů obdobných důvodům uvedeným v bodech 263 až 265 výše je třeba připomenout, že technická screeningová kritéria mají určit minimální požadavky nezbytné k tomu, aby se zabránilo významnému poškozování dalších cílů, a to i tím, že se bude vycházet z případných minimálních požadavků stanovených podle unijního práva. Vzhledem k tomu, že je kritérium „veškerého přiměřeně proveditelného zlepšení bezpečnosti“ v souvislosti s výrobou elektřiny z jaderné energie ve stávajících zařízeních vyžadováno již v čl. 6 písm. c) a čl. 8a odst. 2 písm. b) směrnice 2009/71 ve znění směrnice Rady 2014/87/Euratom ze dne 8. července 2014 (Úř. věst. 2014, L 219, s. 42), nelze mít za to, že použití téhož kritéria v odstavci 2 oddílu 4.28 obsaženého v příloze I napadeného nařízení je v rozporu s čl. 17 odst. 1 písm. c), e) a f) nařízení o taxonomii.

344 Stejně tak z toho nelze vyvodit, že technická screeningová kritéria v případě starších zařízení neumožňují předejít významnému poškozování, jelikož toto kritérium ukládá stejný požadavek jako směrnice 2009/71.

345 Argumenty předložené Rakouskou republikou tudíž neumožňují prokázat, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení, když měla za to, že technická screeningová kritéria stanovená v příloze I napadeného nařízení umožňují s odkazem na stávající bezpečnostní ustanovení a normy vyloučit vznik významného poškozování environmentálních cílů způsobeného rizikem spojeným s vážnou havárií reaktoru.

346 S ohledem na výše uvedené nejsou třetí část třetího žalobního důvodu ani druhá část čtvrtého žalobního důvodu opodstatněné.

– Ke čtvrté části třetího žalobního důvodu a třetí části čtvrtého žalobního důvodu, vycházejícím z nezohlednění rizik spojených s vysoce radioaktivním odpadem

347 V rámci čtvrté části třetího žalobního důvodu Rakouská republika, podporovaná Lucemburským velkovévodstvím, tvrdí, že zahrnutí hospodářských činností souvisejících s jadernou energií do taxonomie spočívá v nezohlednění rizik vyplývajících z vysoce radioaktivního odpadu, který vážně poškozuje environmentální cíle uvedené v čl. 17 odst. 1 písm. c) až f) nařízení o taxonomii. Rakouská republika rovněž tvrdí, že napadené nařízení je v tomto ohledu „nedostatečně posouzeno“ a nedostatečně odůvodněno.

348 V rámci třetí části čtvrtého žalobního důvodu Rakouská republika uvádí, že technická screeningová kritéria stanovená v příloze I napadeného nařízení nepostačují k tomu, aby zabránila významnému poškozování environmentálního cíle uvedeného v čl. 17 odst. 1 písm. c) až f) nařízení o taxonomii v důsledku konečného ukládání vysoce radioaktivního odpadu.

349 Komise, podporovaná Českou republikou, Francouzskou republikou, Maďarskem, Polskou republikou, Rumunskem, Slovenskou republikou a Finskou republikou, tuto argumentaci zpochybňuje.

350 Je třeba připomenout, že podle čl. 17 odst. 1 písm. d) nařízení o taxonomii se při zohlednění životního cyklu výrobků a služeb poskytovaných v rámci hospodářské činnosti, včetně důkazů vyplývajících ze stávajících posouzení životního cyklu, hospodářská činnost považuje za činnost, která významně poškozuje oběhové hospodářství včetně předcházení vzniku odpadů a recyklace, pokud:

„i) tato činnost vede k významné nehospodárnosti v používání materiálů nebo v přímém nebo nepřímém využívání přírodních zdrojů, jako jsou neobnovitelné zdroje energie, suroviny, voda a krajina, v jedné nebo více fázích životního cyklu výrobků, mimo jiné i z hlediska trvanlivosti, opravitelnosti, modernizovatelnosti, opětovné použitelnosti či recyklovatelnosti výrobků;

ii) tato činnost vede k významnému zvýšení vzniku, spalování nebo odstraňování odpadu, s výjimkou spalování nerecyklovatelného nebezpečného odpadu, nebo

iii) může dlouhodobé odstraňování odpadu způsobit významné a dlouhodobé škody na životním prostředí“.

351 V tomto ohledu je třeba upřesnit, že slučitelnost hospodářských činností souvisejících s jadernou energií s kritériem „významně nepoškozovat“ je třeba přezkoumat s ohledem na technická screeningová kritéria stanovená k řešení rizika spojeného s radioaktivním odpadem.

352 Je třeba rovněž uvést, že poté, co středisko JRC mimo jiné popsalo a posoudilo pokročilé projekty rozvoje hlubinných geologických úložišť (dále jen „HÚ“) ve Švédsku, Finsku a Francii, dospělo ve své zprávě k následujícímu závěru:

„Ve vědecké komunitě panuje široká shoda na tom, že HÚ je nejbezpečnějším dlouhodobým řešením pro vyhořelé jaderné palivo a vysoce radioaktivní odpad. HÚ jsou založena na systému víceúrovňové ochrany skládající se jak z umělých, tak přírodních bariér. Bezpečný provoz geologických úložišť je zabezpečen technickými systémy a aktivními provozními kontrolami. Úložiště jsou navržena tak, aby po uzavření zůstala pasivně bezpečná. HÚ jsou navržena tak, aby případné úniky radioaktivních látek, k nimž může docházet ve vzdálené budoucnosti, byly výrazně nižší než maximální povolené limity stanovené příslušnými právními předpisy, přičemž tyto úniky samy o sobě dosahují hodnot, které jsou řádově nižší než úroveň ozáření z přírodních zdrojů, což zajišťuje, že ukládání nezpůsobuje lidem žádné významné škody. V současné době nejsou v provozu žádná HÚ, ale po čtyřech desetiletích výzkumu a technologického vývoje se v průběhu tohoto desetiletí plánuje výstavba a provoz několika úložišť.“

353 V první řadě Rakouská republika poté, co uvedla, že hospodářské činnosti související s jadernou energií uvedené v napadeném nařízení vytvářejí značné množství vysoce radioaktivního odpadu, jehož snížení na přijatelnou úroveň radiotoxicity může trvat řádově stovky tisíc let, v podstatě tvrdí, že není vyloučeno, že zvýšené využívání dočasných skladovacích kapacit by mohlo vážně poškozovat životní prostředí, jelikož jejich využívání po uplynutí původně stanovené doby vyvolává bezpečnostní problémy, které dosud nebyly vyřešeny, jak konstatovalo středisko JRC ve své zprávě. Dále v podstatě tvrdí, že i kdyby byla HÚ dostatečné dostupná, ukládání vysoce radioaktivního odpadu by mohlo i tak vážně poškozovat životní prostředí.

354 V tomto ohledu je třeba připomenout, že směrnice Rady 2011/70/Euratom ze dne 19. července 2011, kterou se stanoví rámec Společenství pro odpovědné a bezpečné nakládání s vyhořelým palivem a radioaktivním odpadem (Úř. věst. 2011, L 199, s. 48), stanoví podle čl. 1 odst. 1 rámec unijního práva pro zajištění odpovědného a bezpečného nakládání s vyhořelým

palivem a radioaktivním odpadem s cílem zabránit nepřiměřenému zatížení budoucích generací. Kromě toho podle čl. 1 odst. 2 zajišťuje, aby členské státy přijaly vhodná vnitrostátní opatření pro zajištění vysoké úrovně bezpečnosti při nakládání s vyhořelým palivem a radioaktivním odpadem za účelem ochrany pracovníků a obyvatelstva před nebezpečím vyplývajícím z ionizujícího záření.

355 Je třeba rovněž uvést, že technická screeningová kritéria obsažená v příloze I napadeného nařízení, která se použijí na hospodářské činnosti související s jadernou energií, na směrnici 2011/70 odkazují.

356 Konkrétně je třeba připomenout, jak zdůrazňuje Komise, že napadené nařízení v odst. 1 písm. e) a f) technických screeningových kritérií týkajících se významného přínosu v příloze I oddílů 4.26, 4.27 a 4.28 obsažených v tomto nařízení pro účely opatření ke zmírňování změny klimatu stanovených v příloze I uvedeného nařízení ukládá, že členský stát má v provozu zařízení ke konečnému ukládání veškerého velmi nízkoaktivního, nízkoaktivního a středněaktivního radioaktivního odpadu, tj. více než 99 % radioaktivního odpadu, a dále má zdokumentovaný plán s podrobnými kroky k tomu, aby bylo do roku 2050 v provozu úložiště vysoce radioaktivního odpadu.

357 Za těchto podmínek nemůže argument Rakouské republiky, podle kterého není vyloučeno, že zvýšené využívání dočasných skladovacích kapacit by mohlo vážně poškozovat životní prostředí, prokázat zjevně nesprávné posouzení Komise, jelikož napadené nařízení stanoví opatření konkrétně určená k řešení problémů spojených s riziky pro životní prostředí, na která poukazuje Rakouská republika.

358 Rakouská republika kromě toho kritizuje zprávu střediska JRC, jelikož dále nezkoumala rozdílné názory na dostatečnost technologie HÚ, třebaže empirické údaje vzbuzují pochybnosti o jejich ekologické udržitelnosti. Rovněž tvrdí, že napadené nařízení je stiženo zjevně nesprávným posouzením v rozsahu, v němž vychází ze zprávy střediska JRC, ačkoli z ní nevyplývá, že z vědeckého hlediska není pochyb o tom, že konečné ukládání vysoce radioaktivního odpadu významně nepoškodí environmentální cíle uvedené v čl. 17 odst. 1 písm. c) až f) nařízení o taxonomii. Rakouská republika má rovněž za to, že technická screeningová kritéria nemohou napravit významné poškozování spojené s jaderným odpadem, neboť nemohou poskytnout žádnou záruku bezpečnosti.

359 Od Komise však nelze požadovat, aby se opírala o vědecké poznatky, o nichž není pochyb, neboť by to znamenalo, že by Komisi bylo v rozporu s judikaturou uloženo stanovit nulovou míru rizika (v tomto smyslu a obdobně viz rozsudek ze dne 11. září 2002, Pfizer Animal Health v. Rada, T-13/99, EU:T:2002:209, body 144 až 147).

360 Rakouská republika tedy nemůže těmito argumenty prokázat, že je posouzení Komise týkající se neexistence významného poškozování životního prostředí z důvodu nakládání s odpady spojenými s jadernou energií stiženo zjevným pochybením.

361 Rakouská republika podpůrně vytýká Komisi, že důkladně neposoudila rizika vyplývající z nedostatečných kapacit HÚ a nezkoumala stanoviska odborníků, z nichž vyplývá, že aktuálně dostupná technologie nepostačuje k tomu, aby bylo možné vyloučit poškozování životního prostředí. Tento argument lze vykládat tak, že je Komisi vytýkáno, že se dopustila zjevně nesprávného posouzení a porušila zásadu řádné správy tím, že nesplnila povinnost řádné péče.

362 Ze zprávy střediska JRC však vyplývá, že existuje široký vědecký konsensus na tom, že HÚ jsou z dlouhodobého hlediska nejbezpečnějším řešením pro nakládání s palivem a vysoce radioaktivním odpadem. Kromě toho se střediskem JRC v tomto ohledu sdílí názor skupina odborníků podle článku 31 Smlouvy o Euratomu. Za těchto podmínek se Komise nedopustila zjevně nesprávného posouzení ani neporušila povinnost řádné péče, když nezkoumala další stanoviska odborníků.

363 Jak mimoto vyplývá z bodu 7 odůvodnění napadeného nařízení, Komise vycházela ze zprávy střediska JRC, která v oddíle 5.2.5 uvádí, že HÚ představují nejbezpečnější řešení. Jak vyplývá z oddílu 5.3 uvedené zprávy, tento závěr se opírá o velké množství bibliografických odkazů. Rakouská republika tedy nemůže Komisi vytýkat, že nesplnila povinnost, která plyne ze zásady řádné správy, pečlivě a nestranně zkoumat všechny relevantní skutečnosti.

364 Konečně Rakouská republika tvrdí, že napadené nařízení je nedostatečně odůvodněno, pokud jde o důvody, pro které má Komise za to, že navzdory těmto rizikům a stanoviskům odborníků je zaručeno, že vysoce radioaktivní odpad z dlouhodobého hlediska významně nepoškodí životní prostředí.

365 Jak však vyplývá jednak z bodu 7 odůvodnění napadeného nařízení, v němž se odkazuje na zprávu střediska JRC, která je součástí odůvodnění uvedeného nařízení v souladu s judikaturou citovanou v bodě 216 výše, a jednak z bodu 14 odůvodnění tohoto nařízení, posouzení, podle kterého jaderná energie významně nepoškozuje cíle sledované čl. 17 odst. 1 nařízení o taxonomii s ohledem na stávající a budoucí řešení pro nakládání s radioaktivním odpadem, je právně dostačujícím způsobem odůvodněno.

366 Pokud jde ve druhé řadě o technická screeningová kritéria, je třeba připomenout, že podle úvodních pododstavců oddílů 4.26 až 4.29 obsažených v příloze I napadeného nařízení hospodářská činnost představuje činnost uvedenou v čl. 10 odst. 2 nařízení o taxonomii, pokud splňuje technická screeningová kritéria definovaná v uvedených oddílech.

367 Kritérium podle odst. 1 písm. f) oddílů 4.26 až 4.28 obsažených v příloze I napadeného nařízení, které patří mezi obecná kritéria týkající se významného přínosu ke zmírňování změny klimatu a kritérium „významně nepoškozovat“, zní:

„Projekt související s hospodářskou činností (dále jen ‚projekt‘) se nachází v členském státě, který splňuje všechny tyto podmínky:

[…]

f) členský stát má zdokumentovaný plán s podrobnými kroky k tomu, aby bylo do roku 2050 v provozu úložiště vysoce radioaktivního odpadu, přičemž tento plán popisuje vše níže uvedené:
   i) koncepce nebo plány a technická řešení pro nakládání s vyhořelým palivem a radioaktivním odpadem od vzniku po uložení;
   ii) koncepce nebo plány pro dobu životnosti úložiště po jeho uzavření, včetně doby, po kterou budou probíhat příslušné kontroly, a prostředků, které mají být použity k uchování znalostí o tomto zařízení v dlouhodobém horizontu;
   iii) odpovědnost za provádění plánu a klíčové ukazatele výkonnosti pro sledování jeho pokroku;
   iv) posouzení nákladů a režimy financování.

Pro účely písmene f) mohou členské státy použít plány vypracované jako součást národního programu vyžadovaného články 11 a 12 směrnice [2011/70].“

368 Zaprvé Rakouská republika tvrdí, že technická screeningová kritéria stanovená v odst. 1 písm. f) oddílech 4.26 až 4.29 obsažených v příloze I napadeného nařízení pouze odkazují na obecný právní rámec každopádně použitelný na základě směrnice 2011/70, jenž problémy spojené s vysoce radioaktivním odpadem dosud neumožnil vyřešit. Kromě toho podle Rakouské republiky skutečnost, že Komise kvalifikaci jaderné energie jako environmentálně udržitelné podmiňuje toliko „plánem“ na uvedení zařízení ke konečnému ukládání do provozu „do roku 2050“, nic nemění na okolnosti, že není zaručena dostatečně předvídatelná dostupnost HÚ. Technická screeningová kritéria jsou mimoto formulována příliš pružně a nepřesně na to, aby v dohledné budoucnosti zajistila uvedení zařízení ke konečnému ukládání do provozu a odstranila bezpečnostní rizika a vzniklou nejistotu.

369 Je třeba uvést, že technická screeningová kritéria stanovená v odst. 1 písm. f) oddílech 4.26 až 4.29 obsažených v příloze I napadeného nařízení ukládají opatření, která umožní zavádět řešení pro ukládání vysoce radioaktivního odpadu do roku 2050.

370 Jak tvrdí Komise, plán konečného ukládání je vyžadován od data vstupu napadeného nařízení v platnost.

371 Kromě toho, jak vyplývá z bodu 14 odůvodnění napadeného nařízení, technická screeningová kritéria pro vysoce radioaktivní odpad mají podobně jako směrnice 2011/70 umožnit zavádění realistických řešení zpracování tohoto druhu odpadu.

372 Jak v tomto ohledu vyplývá z bodu 23 odůvodnění směrnice 2011/70, členské státy by při zachování odpovědnosti za příslušné politiky v oblasti nakládání s vyhořelým palivem a nízko, středně a vysoce aktivním odpadem měly možnosti plánování a provádění jejich ukládání zahrnout do vnitrostátních politik. V uvedeném bodě odůvodnění je upřesněno, že jelikož realizace úložišť a související vývoj budou probíhat po mnoho desetiletí, mnoho programů uznává nutnost zachování pružnosti a přizpůsobivosti, zejména za účelem začlenění nových znalostí o podmínkách na daném místě nebo možného vývoje v oblasti daného systému uložení.

373 V této souvislosti Rakouská republika nemůže svými argumenty prokázat, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení, když měla za to, že zavádění řešení pro ukládání vysoce radioaktivního odpadu do roku 2050 umožní vyloučit významné poškozování environmentálních cílů.

374 Až do roku 2050 totiž Komise neponechává státům volnost v plánování přechodu na HÚ, nýbrž od nich vyžaduje, aby vypracovaly plány, které by mohly odpovídat programům uvedeným ve směrnici 2011/70. Podle článku 12 směrnice 2011/70 je přitom obsah těchto programů přesně stanoven a v souladu s článkem 13 uvedené směrnice se uvedené programy oznamují Komisi. V této souvislosti existence přechodného období až do doby uvedení úložišť do provozu nepředstavuje riziko pro životní prostředí.

375 To platí tím spíše, že tento přístup odpovídá přístupu, který již unijní normotvůrce zaujal ve směrnici 2011/70, takže Komisi nelze vytýkat, že se dopustila zjevně nesprávného posouzení, když zvolila podobný přístup jako normotvůrce.

376 Zadruhé Rakouská republika tvrdí, že kritérium týkající se „zdokumentovan[ého] plán[u] s podrobnými kroky k tomu, aby bylo do roku 2050 v provozu úložiště“, které bylo stanoveno v odst. 1 písm. f) oddílu 4.28 obsaženého v příloze I napadeného nařízení, se použije pouze na „projekty schválené po roce 2025“, takže takový plán není vyžadován u starších zařízení. Rakouská republika tvrdí, že tato odchylka není odůvodněná. Pokud se totiž Komise domnívá, že plán nakládání s odpady je u jaderných zařízení nezbytný k vyloučení jakéhokoli významného poškozování ve smyslu článku 17 nařízení o taxonomii, mělo by to tím spíše platit pro stávající zařízení bez ohledu na datum schválení dotyčných projektů.

377 Komise konstatuje, že datum vstupu v platnost v roce 2025 bylo s ohledem na splnění cíle nařízení o taxonomii, kterým je zabránit nečinnosti nebo opožděnému provedení opatření, zavedeno tak, aby členské státy měly na přijetí zdokumentovaného podrobného plánu dostatek času a zabránilo se tomu, že v mezidobí nebude možné žádný projekt modernizace považovat za slučitelný s taxonomií.

378 Je třeba připomenout, že na zařízení před rokem 2025 se nadále vztahují ostatní povinnosti vyplývající z odst. 1 písm. a) až e) oddílu 4.28 obsaženého v příloze I napadeného nařízení. Komise tedy tím, že vyloučila kritérium, které by mělo za následek vyloučení uvedených zařízení z působnosti nařízení o taxonomii, a tudíž omezení pobídek k realizaci projektů modernizace stávajících zařízení, jednala v souladu s cílem uvedeného nařízení zabránit nečinnosti nebo opožděnému provedení opatření. Nelze tedy mít za to, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení.

379 Komise se proto nedopustila zjevně nesprávného posouzení, když rozhodla, že kritérium „zdokumentovan[ého] plán[u] s podrobnými kroky k tomu, aby bylo do roku 2050 v provozu úložiště“, které bylo stanoveno v odst. 1 písm. f) oddílu 4.28 obsaženého v příloze I napadeného nařízení, se na starší zařízení použije pouze částečně, a sice na „projekty schválené po roce 2025“.

380 Zatřetí podle Rakouské republiky nelze ani za předpokladu, že by byly včas k dispozici dostatečné kapacity v HÚ, vyloučit, že konečné ukládání vysoce radioaktivního odpadu v HÚ může způsobit významné a dlouhodobé škody na životním prostředí ve smyslu čl. 17 odst. 1 písm. d) bodu iii) nařízení o taxonomii. Technická screeningová kritéria mimoto neobsahují žádné ustanovení, které by tuto situaci mohlo napravit.

381 Jak však vyplývá z bodu 14 odůvodnění napadeného nařízení, HÚ představují v současné době nejbezpečnější a nejudržitelnější možnost. Rakouské republice se přitom nepodařilo toto zjištění vyvrátit.

382 Technická screeningová kritéria obsažená v příloze I napadeného nařízení kromě toho odkazují na směrnici 2011/70. Jak přitom vyplývá z bodů 263 až 265 výše, unijní normotvůrce měl za to, že technická screeningová kritéria mohou dosáhnout cíle environmentální udržitelnosti a být slučitelná se zásadou předběžné opatrnosti tím, že odkazují na dodržování minimálních požadavků stanovených v příslušných právních předpisech.

383 Za těchto podmínek Rakouská republika nemůže svými argumenty prokázat, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení, když měla za to, že konečné ukládání vysoce radioaktivního odpadu v HÚ může zabránit významnému poškozování environmentálních cílů.

384 S ohledem na výše uvedené nejsou čtvrtá část třetího žalobního důvodu ani třetí část čtvrtého žalobního důvodu opodstatněné.

– Ke čtvrté části čtvrtého žalobního důvodu, vycházející z nezohlednění rizik spojených s běžným provozem jaderných elektráren

385 Rakouská republika tvrdí, že jaderné elektrárny i při běžném provozu vyzařují záření, které i v nízkých dávkách zvyšuje riziko rakoviny a jeho účinky nejsou v žádném případě dobře zdokumentovány a nebyly zkoumány ve zprávách zohledněných Komisí. Podle Rakouské republiky tím dochází k porušení čl. 19 odst. 1 písm. f) nařízení o taxonomii a zásady předběžné opatrnosti.

386 Komise tuto argumentaci zpochybňuje.

387 V tomto ohledu stačí konstatovat, že zpráva střediska JRC obsahuje důkladné posouzení účinků radioaktivity v oddílech 3.4 a 4.3.

388 Ze zprávy střediska JRC zejména vyplývá, že průměrná roční expozice veřejnosti spojená s účinky, které lze přičítat výrobě elektřiny z jaderné energie, je přibližně 0,2 mikrosievertu (μSv) (μSv), což je čtyřikrát méně než průměrná roční dávka ozáření z přírodních zdrojů.

389 Rakouská republika přitom neprokázala, že zjištění Komise založená na této zprávě jsou nevěrohodná, jelikož se omezuje na citování jedné studie, na jejímž základě tvrdí, že účinky nízkých dávek záření nejsou dobře zdokumentovány.

390 Kromě toho, jak zdůrazňuje Komise, *acquis* Euratomu stanoví přísné požadavky na radiační ochranu. Článek 2 písm. b) Smlouvy o Euratomu totiž stanoví vypracování jednotných bezpečnostních standardů ochrany zdraví obyvatelstva a pracovníků a článek 30 této smlouvy definuje „základní standardy“ ochrany zdraví obyvatelstva a pracovníků před nebezpečím vyplývajícím z ionizujícího záření. Směrnice Rady 2013/59/Euratom ze dne 5. prosince 2013, kterou se stanoví základní bezpečnostní standardy ochrany před nebezpečím vystavení ionizujícímu záření a zrušují se směrnice 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom a 2003/122/Euratom (Úř. věst. 2014, L 13, s. 1), v této souvislosti stanoví jednotné základní bezpečnostní standardy ochrany zdraví osob, které jsou vystaveny profesnímu ozáření, lékařskému ozáření a ozáření obyvatelstva, před nebezpečím vyplývajícím z ionizujícího záření.

391 Technická screeningová kritéria stanovená napadeným nařízením, která se týkají jaderných činností, přitom na tuto směrnici výslovně odkazují.

392 Tvrzení Rakouské republiky tedy neprokazují, že Komise v rámci posouzení rizik nízkých dávek záření při běžném provozu jaderných elektráren nevycházela z přesvědčivých vědeckých důkazů.

393 Z těchto důvodů není čtvrtá část čtvrtého žalobního důvodu opodstatněná.

– K páté části třetího žalobního důvodu a páté části čtvrtého žalobního důvodu, vycházejícím z porušení cíle přizpůsobování se změně klimatu

394 V rámci páté části třetího žalobního důvodu Rakouská republika tvrdí, že napadené nařízení ve vztahu k cíli přizpůsobování se změně klimatu uvedenému v čl. 17 odst. 1 písm. b) nařízení o taxonomii porušuje kritérium „významně nepoškozovat“, jelikož četnost a délka období sucha se v posledních 20 letech v důsledku změn klimatu výrazně zvýšila a předpokládá se, že následky těchto změn mají a nadále budou mít stále negativnější dopad na jadernou energii.

395 V rámci páté části čtvrtého žalobního důvodu Rakouská republika v podstatě tvrdí, že napadené nařízení je v rozporu s čl. 17 odst. 1 písm. b) nařízení o taxonomii, neboť jsou technická screeningová kritéria nedostatečná a neumožňují s jistotou vyloučit specifická rizika spojená s potřebou chladicí vody a mimoto nejsou založena na přesvědčivých vědeckých důkazech.

396 Rakouská republika zejména zdůrazňuje, že významná spotřeba vody jadernými elektrárnami vede během vlny veder nebo v období sucha k poruchám, což prokazuje, že činnost rovněž zhoršuje současný a očekávaný negativní dopad klimatu na ni samotnou, neboť v takových podmínkách již nelze zaručit kontinuitu provozu.

397 Komise, podporovaná Francouzskou republikou, Polskou republikou a Rumunskem, tuto argumentaci zpochybňuje.

398 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle čl. 17 odst. 1 písm. b) nařízení o taxonomii se činnost považuje za činnost, která významně poškozuje přizpůsobování se změně klimatu, pokud tato činnost vede k nárůstu nepříznivého dopadu stávajícího a očekávaného budoucího klimatu na tuto činnost samotnou nebo na osoby, přírodu nebo aktiva.

399 Aby se takovému poškozování zabránilo, stanoví napadené nařízení v přílohách I a II pod nadpisem „Udržitelné využívání a ochrana vodních a mořských zdrojů“ technická screeningová kritéria týkající se zásady „významně nepoškozovat“ vodní a mořské zdroje, podle nichž:

„Jsou zjištěna a řešena rizika zhoršování stavu životního prostředí související se zachováním kvality vody a předcházením vodnímu stresu v souladu s plánem hospodaření s vodou a ochrany vod vypracovaným po konzultaci s příslušnými zúčastněnými stranami.

S cílem omezit tepelné anomálie spojené s vypouštěním odpadního tepla provozovatelé vnitrozemských jaderných elektráren, kteří využívají jednorázové mokré chlazení odběrem vody z řeky nebo jezera, kontrolují:

a) maximální teplotu přijímajícího sladkovodního útvaru po smíchání a

b) maximální teplotní rozdíl mezi vypouštěnou chladicí vodou a přijímajícím sladkovodním útvarem.

Kontrola teploty se provádí v souladu s podmínkami individuální licence pro konkrétní operace, jsou-li stanoveny, nebo s prahovými hodnotami v souladu s právem Unie[, nebo s prahovými hodnotami stanovenými v regulačním rámci Unie].“

400 Rakouská republika přitom nezpochybňuje způsobilost těchto technických screeningových kritérií zajistit, aby činnosti související s jadernou energií nevedly k nárůstu nepříznivého dopadu stávajícího a očekávaného budoucího klimatu na tyto činnosti samotné nebo na osoby, přírodu nebo aktiva ve smyslu čl. 17 odst. 1 písm. b) nařízení o taxonomii, a zejména aby nezvyšovaly riziko sucha. Tvrdí totiž, že uvedená kritéria neumožňují s jistotou vyloučit specifická rizika spojená s potřebou chladicí vody.

401 Pokud jde o argument Rakouské republiky, který v podstatě vychází z toho, že jaderná energie v případě častějšího a intenzivnějšího sucha částečně ztratí užitečnost, je třeba uvést, že je příliš spekulativní na to, aby mohl prokázat existenci zjevně nesprávného posouzení ze strany Komise.

I když lze mít za to, že vznik takového sucha spadá pod vědecký konsensus, rozsah jeho možného dopadu na samotný provoz jaderných elektráren ve všech zeměpisných oblastech Unie je pouhou domněnkou.

402 Za těchto podmínek je třeba tvrzení, že jaderné činnosti významně poškozují cíl přizpůsobování se změně klimatu, odmítnout.

403 Cílem technických screeningových kritérií je podle čl. 10 odst. 3 písm. a) nařízení o taxonomii určit, za jakých podmínek se konkrétní hospodářská činnost kvalifikuje jako významně přispívající ke zmírňování změny klimatu. Jak vyplývá z čl. 10 odst. 3 písm. b) uvedeného nařízení, tato kritéria mají rovněž pro každý příslušný environmentální cíl určit, zda hospodářská činnost, pro kterou jsou stanovena technická screeningová kritéria, významně poškozuje jeden nebo více uvedených cílů.

404 Dodržení čl. 17 odst. 1 písm. b) nařízení o taxonomii tedy nelze posuzovat bez ohledu na technická screeningová kritéria přijatá právě za účelem provedení tohoto ustanovení.

405 Argumenty Rakouské republiky tedy neumožňují prokázat, že napadené nařízení je stiženo zjevně nesprávným posouzením podmínky stanovené v čl. 17 odst. 1 písm. b) nařízení o taxonomii.

406 Podpůrně Rakouská republika tvrdí, že je napadené nařízení stiženo nedostatky v posouzení a nedostatečným odůvodněním, pokud jde o environmentální cíl přizpůsobování se změně klimatu, jelikož Komise ani její odborníci neověřili, zda jaderná energie tento environmentální cíl poškozuje.

407 Jak však vyplývá z bodu 7 odůvodnění napadeného nařízení, ve kterém se odkazuje na zprávu střediska JRC, která je součástí odůvodnění uvedeného nařízení v souladu s judikaturou citovanou v bodě 216 výše, Komise právně dostačujícím způsobem odůvodnila své posouzení, podle kterého jaderná energie významně nepoškozuje cíle sledované čl. 17 odst. 1 nařízení o taxonomii.

408 Pokud jde o technická screeningová kritéria, Rakouská republika nejprve tvrdí, že napadené nařízení s ohledem na environmentální cíl přizpůsobování se změně klimatu porušuje čl. 19 odst. 1 písm. f) nařízení o taxonomii, jelikož není zřejmé, do jaké míry se technická screeningová kritéria obsažená v příloze I napadeného nařízení zakládají na přesvědčivých vědeckých důkazech v oblasti jaderné energie, a jelikož se touto otázkou nikterak nezabývají dostupná stanoviska k jaderné energii.

409 V tomto ohledu je třeba zmínit, že středisko JRC na straně 357 své zprávy v řádku tabulky nazvané „Přizpůsobování se změně klimatu“ uvedlo:

„Činnost splňuje kritéria stanovená v dodatku E této přílohy.

1. Prodloužení životnosti stávajících jaderných elektráren

Dodržování referenčních úrovní bezpečnosti WENRA pro stávající reaktory a [směrnice 2009/71] zaručuje, že stávající zařízení je schopno čelit extrémním přírodním nebezpečím (jako jsou povodně a extrémní povětrnostní podmínky), která mohou být důsledkem budoucí změny klimatu.

Odolnost jaderných elektráren [Unie] vůči extrémním přírodním nebezpečím (včetně zemětřesení) byla prokázána v rámci zátěžových testů [Unie].

2. Výstavba a provoz nových jaderných elektráren

Dodržování bezpečnostních cílů WENRA pro nové jaderné elektrárny a dodržování [směrnice 2009/71] zaručuje, že nové zařízení bude schopno čelit extrémním přírodním nebezpečím (jako jsou povodně a extrémní povětrnostní podmínky), která mohou být důsledkem budoucí změny klimatu.“

410 Dodatek E, který je uveden na straně 369 zprávy střediska JRC, obsahuje upřesnění týkající se hodnocení klimatických rizik a zranitelnosti, včetně typologie klimatických rizik.

411 Z toho vyplývá, že středisko JRC provedlo hodnocení rizik spojených s přizpůsobováním se změně klimatu.

412 Argument, podle kterého není zřejmé, do jaké míry se technická screeningová kritéria obsažená v příloze I napadeného nařízení zakládají na přesvědčivých vědeckých důkazech v oblasti jaderné energie, pokud jde o kritérium přizpůsobování se změně klimatu, ani argument, podle kterého se touto otázkou nezabývají žádná dostupná stanoviska, tudíž nemohou obstát.

413 Rakouská republika dále kritizuje skutečnost, že s cílem zabránit významnému poškozování cíle přizpůsobování se změně klimatu se technická screeningová kritéria stanovená v příloze I napadeného nařízení v případě jaderné energie omezují na odkaz na dodatek A přílohy I nařízení v přenesené pravomoci 2021/2139, jakož i na směrnici 2009/71 a pokyny MAAE a WENRA týkající se extrémních přírodních nebezpečí. Za těchto podmínek není možné řádně posoudit, natož s jistotou vyloučit specifická rizika spojená s potřebou chladicí vody a jejím využíváním, která by měla na výrobu jaderné energie významný nepříznivý dopad ve smyslu čl. 17 odst. 1 písm. b) nařízení o taxonomii.

414 Podle Rakouské republiky dodatek A přílohy I nařízení v přenesené pravomoci 2021/2139 mimoto obsahuje procesní povinnost provést hodnocení rizika spojeného s klimatem a hodnocení zranitelnosti. Rakouská republika má v tomto ohledu za to, že v rozsahu, v němž dodatek A ukládá hospodářským subjektům rovněž povinnost vyvíjet a provádět „adaptační řešení“, zůstává tato povinnost neurčitá a každopádně omezená na „významné snížení“ „nejvýznamnějších rizik spojených s klimatem“. Podle Rakouské republiky to umožňuje zmírnit dopad jaderné energie na environmentální cíl přizpůsobování se změně klimatu, ačkoli by bylo třeba tak významný dopad zcela vyloučit. Rakouská republika tvrdí, že kritéria „by měla“ rovněž zajistit, že „budou prováděna řešení pro přizpůsobování se změně klimatu, aby se minimalizovaly možné ztráty nebo dopady na kontinuitu podnikání nebo se jim zamezilo“, jak vyplývá z bodu 51 odůvodnění nařízení v přenesené pravomoci 2021/2139, a že povinnosti stanovené v dodatku A tohoto nařízení nejsou dostatečné, zejména pro zohlednění specifických následků změny klimatu.

415 V tomto ohledu stačí uvést, jak uznává Rakouská republika, že tato technická screeningová kritéria umožňují zmírnit dopad jaderné energie na environmentální cíl přizpůsobování se změně klimatu.

416 Kromě toho argument, podle kterého je třeba tak významný dopad zcela vyloučit, musí být odmítnut, neboť by to znamenalo, že by Komisi bylo v rozporu s judikaturou uloženo stanovit „nulovou míru rizika“ (v tomto smyslu a obdobně viz rozsudek ze dne 11. září 2002, Pfizer Animal Health v. Rada, T-13/99, EU:T:2002:209, body 144 až 147).

417 Kromě toho tvrzení, že odkaz na směrnici 2009/71, jakož i na pokyny MAAE a WENRA neumožňuje vyloučit negativní dopad, nemůže prokázat, že napadené nařízení je stiženo zjevně nesprávným posouzením z důvodu nedostatečného odůvodnění, jelikož Komise postupovala podle přístupu stanoveného v článku 17 nařízení o taxonomii vykládaného ve světle bodu 40 odůvodnění uvedeného nařízení (viz body 263 až 265 výše). Stejně tak z důvodů obdobných důvodům uvedeným v bodě 401 výše nemůže obstát kritika týkající se údajného nezohlednění budoucí potřeby chladicí vody.

418 Rakouská republika dodává, že u stávajících zařízení jsou v souladu s uvedenými ustanoveními *a priori* vyžadována pouze taková zlepšení bezpečnosti, která jsou považována za přiměřeně proveditelná, což je neurčité a nedostatečně ambiciózní. Zejména faktory umístění ohrožující bezpečnost zařízení nevylučují možnost zařazení do taxonomie, neboť tyto faktory, jako je poloha řek ohrožených vysycháním, nemohou být „přiměřeně“ změněny.

419 Nicméně vzhledem k tomu, že toto kritérium „přiměřeně proveditelného zlepšení“ použité v odstavci 2 oddílu 4.28 obsaženého v příloze I napadeného nařízení je vyžadováno směrnicí 2009/71, pokud jde o stávající zařízení, jeho použití v napadeném nařízení nemůže představovat zjevně nesprávné posouzení Komise z důvodů obdobných důvodům uvedeným v bodech 263 až 265 výše.

420 Konečně Rakouská republika tvrdí, že provádění adaptačních řešení a zlepšení bezpečnostních norem neumožňuje dospět k závěru o neexistenci nepříznivého dopadu ve smyslu čl. 17 odst. 1 písm. b) nařízení o taxonomii. Environmentální cíl přizpůsobování se změně klimatu se totiž neomezuje na zajištění bezpečnosti člověka a přírody, ale zahrnuje i další dílčí cíle, jako je dostupnost a stabilita dodávek energie a vody. Podle Rakouské republiky je přitom dosažení těchto cílů značně ohroženo v případě, že jsou jaderné elektrárny během vlny veder nebo v období sucha odstaveny, zvyšuje se povolená teplota vstřikované chladicí vody nebo musí být prováděna nákladná adaptační řešení za předpokladu, že jsou možná.

421 Nicméně, jak již bylo uvedeno v bodě 401 výše, je třeba konstatovat, že scénář předpokládaný Rakouskou republikou v podstatě vycházející z toho, že globální oteplování bude mít na provoz elektráren takové následky, že tyto elektrárny ztratí užitečnost jakožto zdroj energie, je příliš spekulativní na to, aby mohl prokázat existenci zjevně nesprávného posouzení ze strany Komise.

422 Okolnost, že je posouzení Komise ve vědecké literatuře terčem kritiky, v této souvislosti nemůže sama o sobě stačit ke zpochybnění tohoto závěru, jelikož podle judikatury citované v bodě 212 výše má Komise široký prostor pro uvážení při hodnocení vědeckých studií, jakož i při rozhodování, kterým z nich má být dána přednost.

423 S ohledem na výše uvedené neumožňují argumenty Rakouské republiky prokázat, že napadené nařízení ve vztahu k cíli přizpůsobování se změně klimatu uvedenému v čl. 17 odst. 1 písm. b) nařízení o taxonomii porušuje kritérium „významně nepoškozovat“.

424 Pátá část třetího žalobního důvodu a pátá část čtvrtého žalobního důvodu proto musí být zamítnuty.

– K šesté části třetího žalobního důvodu, vycházející z porušení požadavku na posouzení životního cyklu

425 Podle Rakouské republiky podporované Lucemburským velkovévodstvím napadené nařízení porušuje čl. 17 odst. 2 a čl. 19 odst. 1 písm. g) nařízení o taxonomii, jelikož v podstatě vychází z hodnocení, které dostatečně nezohledňuje celý životní cyklus jaderné energie, tedy těžbu a zpracování uranové rudy, rafinaci, konverzi, obohacování uranu, montáž palivových článků, přepravu a potenciální ozbrojené konflikty.

426 Rakouská republika zejména tvrdí, že Komise po kritice výboru SCHEER záměrně opomněla zahrnout těžbu a zpracování uranu do napadeného nařízení, čímž připustila posouzení životního cyklu, na základě něhož u těchto činností nelze zaručit dodržování environmentálních norem odpovídajících alespoň v zásadě normám Unie. Rakouská republika v této souvislosti zdůrazňuje, že i zpráva střediska JRC identifikovala přinejmenším vysoké riziko významného poškozování několika environmentálních cílů, přičemž zároveň uznala, že toto riziko má být vyloučeno s odkazem na požadavky unijního práva v technických screeningových kritériích. Jelikož se Komise tímto stanoviskem střediska JRC neřídila, má Rakouská republika za to, že v napadeném nařízení implicitně připustila existenci významného poškozování environmentálních cílů ve fázi těžby a zpracování uranu, a napadené nařízení je tudíž stiženo zjevně nesprávným posouzením.

427 Komise, podporovaná Francouzskou republikou, Maďarskem, Polskou republikou a Rumunskem, tuto argumentaci zpochybňuje.

428 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle čl. 17 odst. 2 nařízení o taxonomii se při posuzování hospodářské činnosti podle kritéria „významně nepoškozovat“ vezmou v úvahu environmentální dopady činnosti samotné, jakož i environmentální dopady výrobků a služeb poskytovaných v rámci této činnosti během celého jejich životního cyklu, a to zejména zohledněním výroby, používání a skončení životnosti těchto výrobků a služeb.

429 V souladu s čl. 19 odst. 1 písm. g) nařízení o taxonomii musí technická screeningová kritéria brát v potaz životní cyklus, včetně důkazů vyplývajících ze stávajících posouzení životního cyklu, zohledněním environmentálních dopadů hospodářské činnosti samotné, jakož i výrobků a služeb poskytovaných v rámci této hospodářské činnosti, zejména zohledněním výroby, používání a skončení životnosti těchto výrobků a služeb.

430 Je třeba rovněž uvést, že podle bodu 40 odůvodnění nařízení o taxonomii „[p]ři stanovování a aktualizaci technických screeningových kritérií by měla Komise zajistit, aby tato kritéria byla založena na dostupných vědeckých důkazech, aby byly při jejich vypracování zohledněny aspekty související se životním cyklem, včetně stávajících posouzení životního cyklu, a aby byla pravidelně aktualizována“.

431 Navíc bod 47 odůvodnění nařízení o taxonomii uvádí, že „[t]echnická screeningová kritéria by mohla vyžadovat provedení posouzení životního cyklu, pokud je to dostatečně proveditelné a nezbytné“.

432 Jak čl. 17 odst. 2, tak čl. 19 odst. 1 písm. g) nařízení o taxonomii se konkrétně zaměřují na danou hospodářskou činnost a výrobky nebo služby z této činnosti vyplývající, pro kterou mají být stanovena technická screeningová kritéria.

433 Článek 17 odst. 2 ani čl. 19 odst. 1 písm. g) nařízení o taxonomii mimoto nevyžadují, aby Komise provedla posouzení životního cyklu všech hospodářských činností, nýbrž životní cyklus pouze zohlednila.

434 Jak tvrdí Komise, ze znění jak čl. 17 odst. 2, tak čl. 19 odst. 1 písm. g) nařízení o taxonomii tedy vyplývá, že požadavek zohlednit životní cyklus určité činnosti se nutně nevztahuje na činnosti, které dotyčné hospodářské činnosti předcházejí nebo na ni navazují.

435 Tento výklad není zpochybněn skutečností, že podle doporučení Komise 2013/179/EU ze dne 9. dubna 2013 o používání společných metod pro měření a sdělování environmentálního profilu životního cyklu produktů a organizací (Úř. věst. 2013, L 124, s. 1), zmíněného v napadeném nařízení, by měly být při výpočtu environmentální stopy zohledněny všechny činnosti od těžby surovin přes zpracování, distribuci, skladování, použití až po stadium odstranění nebo recyklace.

436 Cílem tohoto doporučení totiž není zhodnotit přínos určité činnosti ke zmírňování změny klimatu nebo možné poškozování environmentálních cílů definovaných v nařízení o taxonomii, které bylo touto činností způsobeno.

437 Dále je třeba poznamenat, že přístup zastávaný Komisí v napadeném nařízení se netýká výhradně jaderné energie, ale byl přijat vůči jiným činnostem zahrnutým do taxonomie, zejména vůči zařízením na výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů energie, které jsou rovněž spojeny s těžbou surovin nebo vzácných zemin, za účelem jejich výstavby a údržby.

438 Z toho vyplývá, že Komise neporušila čl. 17 odst. 2 a čl. 19 odst. 1 písm. g) nařízení o taxonomii, když při stanovení technických screeningových kritérií nezohlednila aspekty související se životním cyklem hospodářských činností, jako je těžba a zpracování uranové rudy, rafinace, konverze, obohacování uranu, montáž palivových článků a přeprava, což jsou činnosti, které činnostem souvisejícím s jadernou energií, na které se vztahuje napadené nařízení, předcházejí nebo na ně navazují.

439 Je třeba rovněž uvést, že dopady činností spočívajících ve vyřazování z provozu a odstraňování radioaktivního odpadu a vyhořelého paliva byly Komisí v hodnocení kritéria „významně nepoškozovat“ zohledněny, jak vyplývá z bodů 3 a 7 odůvodnění napadeného nařízení.

440 Za těchto podmínek okolnosti, kterých se Rakouská republika dovolává, zaprvé, že Komise v návaznosti na zprávy výboru SCHEER a střediska JRC nezahrnula tyto činnosti do taxonomie, zadruhé, že zpracování, konverzi, obohacování a montáž palivových článků v zásadě provádí třetí státy, nebo dokonce zatřetí, že Komise implicitně připustila poškozování životního prostředí způsobované těmito činnostmi, nemohou samy o sobě prokázat, že je napadené nařízení stiženo zjevně nesprávným posouzením.

441 Články 17 a 19 nařízení o taxonomii v rozsahu, v němž odkazují na dané činnosti, které má Komise vymezit, totiž nebrání tomu, aby Komise považovala činnosti uvedené Rakouskou republikou za autonomní ve vztahu k činnostem v oblasti výroby jaderné energie, které jsou předmětem napadeného nařízení.

442 Mimoto na rozdíl od toho, co tvrdí Rakouská republika, Komise při posuzování významného poškozování environmentálních cílů nebyla povinna v posouzení životního cyklu využívání jaderné energie pro civilní účely zohlednit aspekty spojené s účinky ozbrojených konfliktů, sabotáží a rizik zneužití a šíření technologií jaderné energie pro civilní i vojenské účely.

443 Ze znění článku 17 nařízení o taxonomii ani z žádného jiného ustanovení tohoto nařízení totiž nevyplývá, že by tyto prvky měly být zohledněny při vypracování technických screeningových kritérií.

444 Konečně Rakouská republika tvrdí, že napadené nařízení je stiženo „nedostatky v posouzení a odůvodnění“ u všech aspektů zohlednění životního cyklu jaderné energie.

445 Nicméně vzhledem k tomu, že Komise nebyla povinna zohlednit životní cyklus činností předcházejících hospodářským činnostem souvisejícím s jadernou energií nebo na ně navazujících, nelze jí vytýkat, že tyto prvky, které podle jejího názoru nejsou součástí životního cyklu posledně uvedených činností, dostatečně neodůvodnila.

446 Šestá část třetího žalobního důvodu tedy není opodstatněná.

– K šesté části čtvrtého žalobního důvodu, vycházející z rozporuplnosti a nedostatečnosti ustanovení přílohy II napadeného nařízení, která se týkají předcházení významnému poškozování v důsledku vážných havárií reaktoru a konečného ukládání vysoce radioaktivního odpadu

447 Rakouská republika tvrdí, že ustanovení obsažená v příloze II napadeného nařízení, která se týkají předcházení významnému poškozování v důsledku vážných havárií reaktoru a konečného ukládání vysoce radioaktivního odpadu, jsou s ohledem na kritéria „významně nepoškozovat“ stanovená v příloze I napadeného nařízení rozporuplná a nedostatečná. V příloze II napadeného nařízení jsou totiž jako kritéria pro předcházení významnému poškozování environmentálních cílů zahrnuta pouze kritéria stanovená v příloze I napadeného nařízení pod názvem „Další kritéria týkající se zásady ‚významně nepoškozovat‘ “. Rakouská republika v tomto ohledu odkazuje na argumenty vznesené v rámci první části třetího žalobního důvodu, první části čtvrtého žalobního důvodu, třetí části třetího žalobního důvodu, druhé části čtvrtého žalobního důvodu, čtvrté části třetího žalobního důvodu a třetí části čtvrtého žalobního důvodu, které se týkají úrovně ochrany a míry rizika vážných havárií reaktoru a konečného ukládání vysoce radioaktivního odpadu. Vyvozuje z toho, že výše uvedenými protiprávnostmi jsou stižena ustanovení obsažená v příloze II napadeného nařízení, jakož i ustanovení uvedeného nařízení, která na ně odkazují, v rozsahu, v němž se shodují s přílohou I napadeného nařízení.

448 Rakouská republika dodává, že příloha II napadeného nařízení neobsahuje žádné z kritérií uvedených v „obecných kritériích“ na začátku přílohy I uvedeného nařízení. Některá kritéria, která jdou nad rámec platných právních požadavků a jsou ještě v příloze I tohoto nařízení obsažena, se podle přílohy II napadeného nařízení ani neuplatní.

449 Rakouská republika dále tvrdí, že ustanovení obsažená v příloze II napadeného nařízení porušují čl. 19 odst. 1 písm. f) nařízení o taxonomii a zásadu předběžné opatrnosti pouze z toho důvodu, že „obecná kritéria“ nejsou v této příloze obsažena, zatímco taková obecná kritéria byla jakožto nezbytná vložena do přílohy I napadeného nařízení.

450 Komise tuto argumentaci zpochybňuje.

451 Vzhledem k tomu, že Rakouská republika neprokázala, že další kritéria týkající se kritéria „významně nepoškozovat“, pokud jde o úroveň ochrany (body 261 až 269 výše), jakož i o rizika vážných havárií reaktoru (body 288 až 346 výše) a konečného ukládání vysoce radioaktivního

odpadu (body 350 až 384 výše), jsou stižena zjevně nesprávným posouzením, nemůže tento argument vzhledem k nedostatku dalšího upřesnění prokázat rozporuplnost a nedostatečnost ustanovení obsažených v příloze II napadeného nařízení.

452 Dále je třeba připomenout, že příloha I napadeného nařízení stanoví podle článku 10 nařízení o taxonomii technická screeningová kritéria pro určení toho, za jakých podmínek se hospodářská činnost kvalifikuje jako významně přispívající ke zmírňování změny klimatu, a toho, zda tato hospodářská činnost významně nepoškozuje některý z dalších environmentálních cílů stanovených v článku 9 nařízení o taxonomii.

453 Příloha II napadeného nařízení stanoví na základě článku 11 nařízení o taxonomii technická screeningová kritéria pro určení toho, za jakých podmínek se hospodářská činnost kvalifikuje jako významně přispívající k přizpůsobování se změně klimatu, a toho, zda tato hospodářská činnost významně nepoškozuje některý z dalších environmentálních cílů stanovených v článku 9 nařízení o taxonomii.

454 Článek 11 odst. 1 nařízení o taxonomii, který je proveden technickými screeningovými kritérii obsaženými v příloze II napadeného nařízení, přitom kritérium nejlepších výsledků v daném odvětví nebo průmyslu stanovené v čl. 10 odst. 2 písm. a) nařízení o taxonomii neuplatňuje.

455 Pro účely kvalifikace významného přínosu k přizpůsobování se změně klimatu tedy Komise na rozdíl od kvalifikace významného přínosu ke zmírňování změny klimatu obsažené v příloze I napadeného nařízení u úložiště nevyžadovala splnění přísnější podmínky.

456 Z toho vyplývá, že rozdíly mezi přílohou I a přílohou II napadeného nařízení, kterých se Rakouská republika dovolává, nemohou samy o sobě prokázat zjevně nesprávné posouzení ani porušení čl. 19 odst. 1 písm. f) nařízení o taxonomii. Konečně jelikož uvedené rozdíly vyplývají z čl. 10 odst. 2 písm. a) a čl. 11 odst. 1 nařízení o taxonomii, nemohou prokázat ani nedostatečné odůvodnění.

457 S ohledem na výše uvedené není šestá část čtvrtého žalobního důvodu opodstatněná.

– K sedmé části čtvrtého žalobního důvodu, vycházející podpůrně z „nedostatků v posouzení a odůvodnění“

458 Rakouská republika se podpůrně dovolává „nedostatků v posouzení a odůvodnění“ v souvislosti s technickými screeningovými kritérii, zejména pokud jde o vážné havárie reaktoru, konečné ukládání vysoce radioaktivního odpadu, environmentální cíl přizpůsobování se změně klimatu a obecná kritéria týkající se kritéria „významně nepoškozovat“, která jsou obsažena v příloze II napadeného nařízení, s odkazem na argumenty vznesené v rámci ostatních částí čtvrtého žalobního důvodu.

459 Komise, podporovaná Bulharskou republikou, tuto argumentaci zpochybňuje.

460 Vzhledem k tomu, že výtky vycházející z „nedostatků v posouzení a odůvodnění“ byly, pokud jde o vážné havárie reaktoru, konečné ukládání vysoce radioaktivního odpadu, environmentální cíl přizpůsobování se změně klimatu a obecná kritéria týkající se kritéria „významně nepoškozovat“, která jsou obsažena v příloze II napadeného nařízení, v bodech 325, 365 a 407 výše odmítnuty, musí být ze stejných důvodů zamítnuta i sedmá část čtvrtého žalobního důvodu.

461 S ohledem na výše uvedené neumožňují argumenty Rakouské republiky prokázat, že napadené nařízení tím, že zahrnulo hospodářské činnosti související s jadernou energií do přechodných činností a stanovilo pro tyto činnosti technická screeningová kritéria, porušilo kritérium „významně nepoškozovat“, jak je stanoveno v článku 17 a čl. 19 odst. 1 písm. f) a g) nařízení o taxonomii, nebo zásadu předběžné opatrnosti.

462 V důsledku toho musí být třetí a čtvrtý žalobní důvod zamítnuty.

K pátému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení článku 11 a čl. 19 odst. 1 písm. f) nařízení o taxonomii, jakož i zásady předběžné opatrnosti

463 Rakouská republika tvrdí, že napadené nařízení porušuje článek 11 a čl. 19 odst. 1 písm. f) nařízení o taxonomii, jakož i zásadu předběžné opatrnosti tím, že hospodářské činnosti související s jadernou energií kvalifikuje jako činnosti významně přispívající k přizpůsobování se změně klimatu.

464 Komise, podporovaná Bulharskou republikou a Rumunskem, tuto argumentaci zpochybňuje.

465 V tomto ohledu je třeba připomenout, že článek 11 nařízení o taxonomii stanoví:

„1. Hospodářská činnost se kvalifikuje jako významně přispívající k přizpůsobování se změně klimatu, pokud:

a) zahrnuje řešení pro přizpůsobování se změně klimatu, která významně snižují riziko nepříznivého dopadu stávajícího a očekávaného budoucího klimatu na tuto hospodářskou činnost nebo významně snižují tento nepříznivý dopad, aniž by zároveň zvyšovala riziko nepříznivého dopadu na osoby, přírodu nebo aktiva; nebo

b) poskytuje řešení pro přizpůsobování se změně klimatu, která kromě toho, že splňují podmínky stanovené v článku 16, významně přispívají k zabránění riziku nepříznivého dopadu stávajícího a očekávaného budoucího klimatu na osoby, přírodu či aktiva či ke snížení tohoto rizika nebo významně snižují tento nepříznivý dopad, aniž by zvyšovala riziko nepříznivého dopadu na osoby, přírodu nebo aktiva.

2. Řešení pro přizpůsobování se změně klimatu uvedená v odst. 1 písm. a) se posoudí a seřadí podle priorit za použití nejlepších dostupných klimatických prognóz a musí alespoň zabraňovat nebo snižovat:

a) nepříznivý dopad změny klimatu specifický pro dané místo a kontext na hospodářskou činnost; nebo

b) potenciální nepříznivý dopad změny klimatu na prostředí, v němž je hospodářská činnost vykonávána.“

466 Kromě toho čl. 19 odst. 1 písm. f) nařízení o taxonomii stanoví, že technická screeningová kritéria jsou založena na přesvědčivých vědeckých důkazech a na zásadě předběžné opatrnosti.

467 Je třeba rovněž poznamenat, že v části nazvané „Významný přínos k přizpůsobování se změně klimatu“ obsažené v příloze II napadeného nařízení je v případě činností spadajících do oddílů 4.26 až 4.28 v podstatě uvedeno, že v rámci dotyčných hospodářských činností musí být zavedena fyzická a nefyzická řešení („adaptační řešení“), která významně snižují nejvýznamnější fyzická rizika spojená s klimatem, jež jsou pro tyto činnosti podstatná. Dále je upřesněno, že fyzická rizika spojená s klimatem, jež jsou pro dotyčnou činnost podstatná, byla identifikována ze seznamu v dodatku A přílohy II nařízení v přenesené pravomoci 2021/2139, do něhož byly napadeným nařízením vloženy oddíly 4.26 až 4.31, na základě důkladného posouzení klimatických rizik a zranitelností.

468 Zaprvé podle Rakouské republiky, vzhledem k tomu, že hospodářské činnosti související s jadernou energií ve smyslu napadeného nařízení mají nepříznivý dopad na environmentální cíl přizpůsobování se změně klimatu ve smyslu čl. 17 odst. 1 písm. b) nařízení o taxonomii, nemohou k environmentálnímu cíli přizpůsobování se změně klimatu významně přispívat. Rakouská republika v této souvislosti odkazuje na argumenty, které vznesla v rámci páté části třetího žalobního důvodu a páté části čtvrtého žalobního důvodu.

469 Nicméně vzhledem k tomu, že Rakouská republika svými argumenty v rámci páté části třetího žalobního důvodu a páté části čtvrtého žalobního důvodu neprokázala, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení kritéria „významně nepoškozovat“, pokud jde o přizpůsobování se změně klimatu, nemůže opětovné vznesení těchto argumentů v rámci tohoto žalobního důvodu samo o sobě prokázat, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení, když měla za to, že hospodářské činnosti související s jadernou energií k cíli přizpůsobování se změně klimatu významně přispívají.

470 Zadruhé Rakouská republika zdůrazňuje, že závěr o neexistenci významného přínosu hospodářských činností souvisejících s jadernou energií k přizpůsobování se změně klimatu nemůže být zpochybněn formulacemi obsaženými v příloze II napadeného nařízení v části „Významný přínos k přizpůsobování se změně klimatu“. Výraz „zahrnuje“ obsažený v čl. 11 odst. 1 nařízení o taxonomii totiž vyžaduje „významný“ přínos k přizpůsobování se změně klimatu, takže se nelze spokojit s jakýmkoli druhem adaptačního opatření. Kromě toho se požadavek týká významného přínosu, tj. významných fyzických adaptačních opatření, která musí tvořit nedílnou součást hospodářské činnosti jako takové. Taková opatření přitom nejsou v příloze II napadeného nařízení definována, neboť kritéria stanovená v uvedené příloze II se do značné míry shodují s kritérii uvedenými v příloze I téhož nařízení a jsou v zásadě čistě procesní povahy. Podle Rakouské republiky není z důvodu nepřesnosti jejich znění možné určit, zda a v jaké míře z nich vyplývají fyzická adaptační řešení.

471 Jak přitom vyplývá z bodu 467 výše, odstavec 1 jednotlivých technických screeningových kritérií v části nazvané „Významný přínos k přizpůsobování se změně klimatu“ obsažené v příloze II napadeného nařízení v případě činností spadajících do oddílů 4.26 až 4.28 vyžaduje zavedení fyzických a nefyzických řešení, která významně snižují nejvýznamnější fyzická rizika spojená s klimatem, jež jsou pro tyto činnosti podstatná. Jak je uvedeno v odstavci 2 této části, fyzická rizika spojená s klimatem, jež jsou pro dotyčnou činnost podstatná, byla identifikována ze seznamu v dodatku A přílohy II nařízení v přenesené pravomoci 2021/2139 na základě posouzení klimatických rizik a zranitelností provedeného podle kroků podrobně popsaných v uvedeném odstavci 2. Odstavce 5 a 6 uvedené části odkazují na příslušné *acquis* Euratomu.

472 Argument Rakouské republiky vycházející z neexistence fyzického řešení a z procesní a neurčité povahy požadavků obsažených v příloze II napadeného nařízení je proto třeba odmítnout.

473 Zatřetí Rakouská republika uvádí, že technická screeningová kritéria stanovená v příloze II napadeného nařízení se nezabývají účinky, které mají vlny veder a chladu na bezpečnost reaktorů nebo na dodávky energie, které jsou pro tuto bezpečnost zásadní. Dodává, že chybí také zmínka o konkrétních problémech, které představuje klima pro samotnou jadernou energii a které plynou z očekávaného nárůstu střetů zájmů, jež mohou nastat v souvislosti s využíváním vody mezi dodávkami energie a ochranou vod nebo v souvislosti s energetickou bezpečností.

474 Jak vyplývá z bodu 467 výše, příloha II napadeného nařízení v této souvislosti odkazuje na dodatek A přílohy II nařízení v přenesené pravomoci 2021/2139. Tento dodatek obsahuje klasifikaci nebezpečí souvisejících s klimatem, mezi něž patří zejména vlny veder, studené vlny a v rámci nebezpečí souvisejících s vodou vodní stres. Kromě toho z důvodů obdobných těm, které byly uvedeny v bodě 401 výše, je tvrzení týkající se nezohlednění konkrétních problémů, které bude klima v budoucnu představovat pro jadernou energii, příliš spekulativní na to, aby mohlo uspět.

475 Argument vycházející ze skutečnosti, že se dotčená technická screeningová kritéria těmito riziky spojenými s klimatem nezabývají, je proto třeba odmítnout.

476 Začtvrté Rakouská republika tvrdí, že čl. 19 odst. 1 první věta nařízení o taxonomii ve spojení s jeho čl. 11 odst. 3 rovněž ukládá použití kritéria stanoveného v čl. 19 odst. 1 písm. f) tohoto nařízení a zásady předběžné opatrnosti na technická screeningová kritéria, která mají zajistit dodržování podmínek stanovených v čl. 11 odst. 1 uvedeného nařízení. Uvádí, že Komise neshromáždila žádná odborná posouzení k tomu, zda a do jaké míry mohou hospodářské činnosti související s jadernou energií významně přispívat k přizpůsobování se změně klimatu. Zejména v souvislosti s očekávanými následky změny klimatu v podobě většího sucha, vysychání vodních toků a nárůstu teploty vody nebyla projednána žádná konkrétní bezpečnostní rizika a možné střety zájmů, kterým bude využívání vody (ve třech regulovaných hospodářských odvětvích) v důsledku hospodářských činností souvisejících s jadernou energií vystaveno. Rakouská republika z toho vyvozuje, že při neexistenci relevantních odborných posouzení je vyloučeno, aby technická screeningová kritéria byla v tomto ohledu založena na přesvědčivých vědeckých poznatcích, a dále že zásada předběžné opatrnosti nemohla být zohledněna, neboť její použití předpokládá úplná, přesná a konečná zjištění a z podstaty věci se použije i na takové vědecké nejistoty, které jsou s těmito zjištěními spojeny.

477 Na rozdíl od toho, co tvrdí Rakouská republika, však středisko JRC posoudilo otázku přínosu hospodářských činností souvisejících s jadernou energií k přizpůsobování se změně klimatu na straně 357 své zprávy. Nelze tedy tvrdit, že Komise neshromáždila žádná odborná posouzení k tomu, zda a do jaké míry může jaderná energie významně přispívat k přizpůsobování se změně klimatu. Kromě toho středisko JRC na straně 358 své zprávy v souvislosti s udržitelným využíváním a ochranou vodních a mořských zdrojů uvádí, že rizika zhoršování stavu životního prostředí související se zachováním kvality vody a předcházením vodnímu stresu jsou identifikována a řešena v souladu s plánem hospodaření s vodou a ochrany vod vypracovaným po konzultaci s příslušnými zúčastněnými stranami. V této souvislosti odkazuje na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (Úř. věst. 2000, L 327, s. 1; Zvl. vyd. 15/05, s. 275).

478 Na rozdíl od toho, co tvrdí Rakouská republika, nelze mít za to, že technická screeningová kritéria nejsou v tomto ohledu založena na přesvědčivých vědeckých poznatcích a že zásada předběžné opatrnosti nemohla být zohledněna.

479 S ohledem na výše uvedené neumožňují argumenty Rakouské republiky prokázat, že napadené nařízení bylo přijato v rozporu s článkem 11 a čl. 19 odst. 1 písm. f) nařízení o taxonomii, jakož i se zásadou předběžné opatrnosti tím, že jadernou energii kvalifikuje jako energii významně přispívající k přizpůsobování se změně klimatu.

480 Pátý žalobní důvod je tedy třeba zamítnout.

K šestému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 19 odst. 1 písm. k) nařízení o taxonomii

481 Rakouská republika tvrdí, že technická screeningová kritéria nesplňují požadavky čl. 19 odst. 1 písm. k) nařízení o taxonomii, neboť obsahují neurčité právní pojmy a podmínky, které mají být splněny až v budoucnu, například pro plánování konečného ukládání a využívání ATF od roku 2025.

482 Komise, podporovaná Bulharskou republikou a Rumunskem, tuto argumentaci zpochybňuje.

483 Je třeba uvést, že podle čl. 19 odst. 1 písm. k) nařízení o taxonomii jsou technická screeningová kritéria stanovená podle čl. 10 odst. 3 a čl. 11 odst. 3 tohoto nařízení snadno použitelná a jsou stanovována způsobem, který usnadňuje ověřování jejich plnění.

484 Stačí přitom konstatovat, že skutečnost, že technická screeningová kritéria vycházejí z neurčitých právních pojmů a podmínek, které mají být splněny v budoucnu, sama o sobě nestačí k prokázání, že tato kritéria nejsou snadno použitelná nebo nejsou stanovena způsobem, který usnadňuje ověřování jejich plnění ve smyslu čl. 19 odst. 1 písm. k) nařízení o taxonomii. Každopádně žádný požadavek nebrání tomu, aby unijní orgán v normě, kterou přijme, použil abstraktní právní pojem, ani neukládá, aby abstraktní norma uváděla jednotlivé konkrétní případy, ve kterých se uplatní, jelikož tento orgán je nemůže předem všechny určit (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 16. února 2022, Polsko v. Parlament a Rada, C-157/21, EU:C:2022:98, bod 320).

485 V rozsahu, v němž se Rakouská republika ve své argumentací snaží namítat porušení zásady právní jistoty, lze mimo jiné připomenout, že ustanovení unijního aktu je v rozporu se zásadou právní jistoty z důvodu své nejasnosti pouze tehdy, je-li stiženo nejednoznačností, která brání tomu, aby jednotlivci mohli s dostatečnou jistotou rozptýlit případné pochybnosti o působnosti nebo smyslu tohoto ustanovení (rozsudek ze dne 24. ledna 2024, Volkskreditbank v. SRB, T-348/21, nezveřejněný, EU:T:2024:32, bod 70).

486 V projednávané věci Rakouská republika neprokázala, že jsou technická screeningová kritéria stižena takovou nejednoznačností, která brání tomu, aby jednotlivci mohli s dostatečnou jistotou rozptýlit případné pochybnosti o působnosti nebo smyslu uvedených kritérií.

487 Z těchto důvodů se šestý žalobní důvod zamítá.

K sedmému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení účelu a užitečného účinku nařízení o taxonomii z důvodu rizika fragmentace trhu

488 Podle tvrzení Rakouské republiky, podporované Lucemburským velkovévodstvím, celkově hrozí, že kvalifikace hospodářských činností souvisejících s jadernou energií jako udržitelných povede k fragmentaci trhu, což je v rozporu s účelem nařízení o taxonomii a povinností zachovat jeho užitečný účinek.

489 Podle Rakouské republiky zvláštní požadavky na zveřejňování informací, které se týkají investic zejména do činností v oblasti výroby jaderné energie, vedou k rozlišování mezi „vyšší“ a „nižší“ mírou environmentální udržitelnosti, což je v rozporu s duchem a cílem nařízení o taxonomii, kterým je zajistit transparentnost stanovením jednotných kritérií pro environmentálně udržitelné činnosti na úrovni Unie.

490 Tento cíl je přitom zpochybněn klasifikací hospodářských činností souvisejících s jadernou energií jako udržitelných, jelikož od okamžiku, kdy Komise oznámila záměr tyto činnosti kvalifikovat jako udržitelné, je na trhu patrná fragmentace, čemuž chtěl unijní normotvůrce předejít. Rakouská republika uvádí, že investoři propagují „zelené“ finanční produkty „mimo jadernou energetiku“, že institucionální investoři již oznámili, že nemají zájem investovat do finančních produktů zahrnujících složky jaderné energie, nebo v tomto smyslu zaujali stanovisko, a většina vnitrostátních značek udržitelného financování v Evropě výslovně vylučuje činnosti související s jadernou energií z kvalifikace podle svých kritérií.

491 Komise, podporovaná Bulharskou republikou, Francouzskou republikou a Rumunskem, tuto argumentaci zpochybňuje.

492 Je třeba připomenout, že v bodě 14 odůvodnění nařízení o taxonomii se uvádí, že aby se předešlo fragmentaci trhu, stejně jako poškozování zájmů spotřebitelů a investorů v důsledku odlišných konceptů environmentálně udržitelných hospodářských činností, měly by vnitrostátní požadavky, které mají účastníci finančního trhu nebo emitenti dodržovat, pokud chtějí uvádět na trh finanční produkty nebo podnikové dluhopisy jako „environmentálně udržitelné“, vycházet z jednotných kritérií pro environmentálně udržitelné hospodářské činnosti.

493 Zaprvé je třeba uvést, že cílem nařízení o taxonomii je definovat podmínky, za nichž lze určité hospodářské činnosti kvalifikovat jako environmentálně udržitelné, zejména v čl. 10 odst. 1 a 2 tohoto nařízení, a Komise tedy tím, že některé hospodářské činnosti související s jadernou energií kvalifikovala jako udržitelné podle odstavce 2 uvedeného ustanovení, neprovedla neoprávněné rozlišování mezi hospodářskými činnostmi.

494 Zadruhé argument, že klasifikace hospodářských činností souvisejících s jadernou energií do kategorie přechodných činností měla na trhu za následek ztrátu podpory ze strany účastníků trhu nebo fragmentaci způsobenou rozvojem finančních produktů či udržitelných investic „mimo jadernou energetiku“, jak tvrdí Rakouská republika, není takové povahy, aby způsobil protiprávnost napadeného nařízení.

495 Legalita unijního aktu totiž nemůže záviset na stupni jeho účinnosti, na údajných jednáních dotyčných hospodářských a institucionálních subjektů nebo na způsobu, jakým je tento akt v praxi uplatňován (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 25. června 1998, British Airways a další v. Komise, T-371/94 a T-394/94, EU:T:1998:140, bod 291 a citovaná judikatura, a ze dne 29. listopadu 2006, Campoli v. Komise, T-135/05, EU:T:2006:366, bod 124 a citovaná judikatura).

496 Z těchto důvodů se rovněž zamítá sedmý žalobní důvod.

K desátému až šestnáctému žalobnímu důvodu, týkajícím se hospodářských činností souvisejících s odvětvím fosilního plynu

497 Pokud jde o odvětví fosilního plynu, napadené nařízení definuje tři druhy činností:

– výroba elektřiny z fosilních plynných paliv (nové oddíly 4.29 příloh I a II nařízení v přenesené pravomoci 2021/2139, které byly do uvedených příloh vloženy napadeným nařízením);

– vysoce účinná kombinovaná výroba tepla/chladu a energie z fosilních plynných paliv (nové oddíly 4.30 příloh I a II nařízení v přenesené pravomoci 2021/2139, které byly do uvedených příloh vloženy napadeným nařízením);

– výroba tepla/chladu z fosilních plynných paliv v systému účinného dálkového vytápění a chlazení (nové oddíly 4.31 příloh I a II nařízení v přenesené pravomoci 2021/2139, které byly do uvedených příloh vloženy napadeným nařízením) (dále společně jen „hospodářské činnosti související s fosilním plynem“).

498 Příloha I napadeného nařízení stanoví pro každou z těchto činností technická screeningová kritéria pro určení toho, za jakých podmínek se hospodářská činnost kvalifikuje jako významně přispívající ke zmírňování změny klimatu, a toho, zda tato hospodářská činnost významně nepoškozuje některý z dalších environmentálních cílů stanovených v článku 9 nařízení o taxonomii. Příloha II napadeného nařízení stanoví technická screeningová kritéria pro určení toho, za jakých podmínek se hospodářská činnost kvalifikuje jako významně přispívající k přizpůsobování se změně klimatu, a toho, zda tato hospodářská činnost významně nepoškozuje některý z dalších environmentálních cílů stanovených v článku 9 nařízení o taxonomii.

K desátému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 10 odst. 2 a čl. 19 odst. 1 písm. f) a g) nařízení o taxonomii, jakož i zásady předběžné opatrnosti

499 Rakouská republika, podporovaná Lucemburským velkovévodstvím, v podstatě tvrdí, že napadené nařízení porušuje čl. 10 odst. 2 a čl. 19 odst. 1 písm. f) a g) nařízení o taxonomii, jakož i zásadu předběžné opatrnosti tím, že pro hospodářské činnosti související s fosilním plynem stanoví prahové hodnoty 270 g ekvivalentu CO_2/kWh a 550 kg ekvivalentu CO_2/kW jako roční průměr za 20 let.

500 Rakouská republika uvádí, že hospodářské činnosti související s odvětvím fosilního plynu významně nepřispívají ke zmírňování změny klimatu, přinejmenším pokud jsou povoleny nad prahový limit 100 g ekvivalentu CO_2/kWh, tedy ani v rámci prahových limitů 270 g ekvivalentu CO_2/kWh a 550 kg ekvivalentu CO_2/kW.

501 Komise, podporovaná Maďarskem, Polskou republikou a Rumunskem, tuto argumentaci zpochybňuje.

502 Tento žalobní důvod se dělí na osm částí, z nichž první vychází z existence nízkouhlíkových alternativ, druhá z nepřispívání k přechodu na uhlíkově neutrální hospodářství v souladu s cílem 1,5 °C, třetí z porušení požadavku na posouzení životního cyklu, čtvrtá z prodlení při dosahování nejlepších výsledků v daném odvětví nebo průmyslu, pátá z překážky pro nízkouhlíkové alternativy, šestá z porušení zákazu účinků zakonzervování, sedmá z porušení čl. 19 odst. 1 písm. g) nařízení o taxonomii a podpůrně osmá z porušení čl. 19 odst. 1 písm. f) uvedeného nařízení, zásady předběžné opatrnosti a z „nedostatků v posouzení a odůvodnění“.

– K první části desátého žalobního důvodu, vycházející z existence nízkouhlíkových alternativ

503 Rakouská republika tvrdí, že podmínka neexistence nízkouhlíkové alternativy není splněna, neboť energie z obnovitelných zdrojů, inteligentní sítě a techniky ukládání energie a snižování spotřeby představují dostupné nízkouhlíkové alternativy, které mohou nahradit hospodářské činnosti související s fosilním plynem.

504 Rakouská republika dodává, že Komise tím, že měla za to, že nízkouhlíkové alternativy „nemusí být dosud komerčně dostupné“, jak je uvedeno v bodech 4 a 6 odůvodnění napadeného nařízení, zakládá toto nařízení na „rozšíření“ čl. 10 odst. 2 nařízení o taxonomii, které je neslučitelné se zněním, systematikou a účelem tohoto ustanovení z důvodů uvedených na podporu druhého žalobního důvodu.

505 Rakouská republika mimoto tvrdí, že požadavek, podle kterého elektřina a/nebo teplo/chlad, které mají být nahrazeny, nemohou být vyrobeny z obnovitelných zdrojů energie na základě srovnávacího posouzení s nákladově nejefektivnější a technicky proveditelnou alternativou z obnovitelných zdrojů pro stejnou určenou kapacitu, stanovený v odst. 1 písm. b) bodě ii) oddílu 4.29 a v odst. 1 písm. b) bodě iii) oddílů 4.30 a 4.31 obsažených v příloze I napadeného nařízení, v podstatě vede k protiprávnímu rozšíření působnosti čl. 10 odst. 2 nařízení o taxonomii. Má za to, že posledně uvedené ustanovení vyžaduje srovnání nejen s „nákladově nejefektivnější“ alternativou, ale také se všemi „ekonomicky proveditelnými“ alternativami, a že uvedené ustanovení vylučuje kvalifikaci dané činnosti jako environmentálně udržitelné nejen tehdy, když lze „stejné určené kapacity“ dosáhnout pomocí alternativních zdrojů, ale i ve chvíli, kdy jsou takové zdroje dostupné.

506 Komise, podporovaná Maďarskem, Polskou republikou a Rumunskem, tuto argumentaci zpochybňuje.

507 Zaprvé je třeba připomenout, že z bodu 4 odůvodnění napadeného nařízení v podstatě vyplývá, že Komise měla za to, že ekologická transformace vyžaduje podstatné snížení emisí skleníkových plynů v odvětvích, v nichž nízkouhlíkové alternativy nejsou proveditelné, neboť by neumožnily zajistit nezbytné dodávky energie.

508 Za tímto účelem se Komise v podstatě domnívala, že je nutné stanovit technická screeningová kritéria pro hospodářské činnosti související s fosilním plynem, u nichž jsou emise skleníkových plynů pod příslušnou prahovou hodnotou, ale také pokud tyto druhy výroby tuto příslušnou prahovou hodnotu dosud nesplňují.

509 Komise se rovněž domnívala, že je zapotřebí stanovit jiný přístup než přímé omezení emisí skleníkových plynů. Podle tohoto přístupu, který by měl přinést podobné výsledky během období 20 let, mohou zařízení těchto výsledků dosáhnout omezením počtu hodin provozu nebo posunutím přechodu na obnovitelné nebo nízkouhlíkové plyny na dřívější datum. Mimoto by měla technická screeningová kritéria pro využívání fosilního plynu rovněž zajistit, aby byly k dispozici spolehlivé důkazy prokazující, že tutéž energetickou kapacitu nelze vyrobit z obnovitelných zdrojů a pro každé zařízení budou v souladu s nejlepší výkonností v odvětví zavedeny účinné plány na úplný přechod na obnovitelné zdroje nebo plyny s nízkými emisemi uhlíku, a to do určitého data.

510 Zadruhé, jak vyplývá z bodů 164 až 169 výše, podmínka neexistence technologicky a ekonomicky proveditelné nízkouhlíkové alternativy stanovená v čl. 10 odst. 2 nařízení o taxonomii vyžaduje zohlednění aspektů spojených s bezpečností dodávek.

511 Zatřetí z toho vyplývá, že je třeba odmítnout argument, podle kterého čl. 10 odst. 2 nařízení o taxonomii vylučuje kvalifikaci dané činnosti jako environmentálně udržitelné nejen tehdy, když lze „stejné určené kapacity“ dosáhnout pomocí alternativních zdrojů, ale i ve chvíli, kdy jsou takové zdroje dostupné.

512 Jak totiž vyplývá z bodů 164 až 169 výše, podmínka neexistence technologicky a ekonomicky proveditelné nízkouhlíkové alternativy stanovená v čl. 10 odst. 2 nařízení o taxonomii vyžaduje zohlednění aspektů spojených s bezpečností dodávek. Výklad Rakouské republiky je přitom v rozporu s požadavkem bezpečnosti dodávek.

513 Začtvrté na rozdíl od toho, co tvrdí Rakouská republika, požadavek, podle kterého energie, která má být nahrazena, nemůže být vyrobena z obnovitelných zdrojů energie na základě srovnávacího posouzení s nákladově nejefektivnější a technicky proveditelnou alternativou z obnovitelných zdrojů pro stejnou určenou kapacitu, stanovený v odst. 1 písm. b) bodě ii) oddílu 4.29 a v odst. 1 písm. b) bodě iii) oddílů 4.30 a 4.31 obsažených v příloze I napadeného nařízení, není protiprávní, jelikož by vedl k rozšíření působnosti čl. 10 odst. 2 nařízení o taxonomii za účelem zahrnutí požadavku bezpečnosti dodávek do tohoto ustanovení.

514 I tento požadavek má totiž zajistit požadavek bezpečnosti dodávek v souladu s výkladem, který vyplývá z bodů 164 až 169 výše, a zároveň zaručit, aby byly k dispozici spolehlivé důkazy prokazující, že tutéž energetickou kapacitu nelze vyrobit z obnovitelných zdrojů v souladu s přístupem Komise popsaným v bodě 509 výše. Nevede tedy k rozšíření působnosti čl. 10 odst. 2 nařízení o taxonomii.

515 Zapáté je třeba uvést, že podle modelů Komise, které vycházejí z posouzení dopadů připojeného k jejímu sdělení COM(2020) 562 final ze dne 17. září 2020 nazvanému „Zvýšení cílů Evropy v oblasti klimatu do roku 2030 – Investice do klimaticky neutrální budoucnosti“, jsou plynové elektrárny za současných technologických a tržních podmínek potřebné jako přechodné a rezervní kapacity, neboť Unie bude v období 2020 až 2030 potřebovat nové kapacity plynu v rozmezí od 23 do 31 gigawattů (GW).

516 Tvrzení Rakouské republiky založená na závěrech platformy přitom neumožňují prokázat, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení, když měla za to, že nízkouhlíkové alternativy nemusí být dosud komerčně dostupné a neumožnily by zajistit bezpečnost dodávek.

517 Pouhé tvrzení, že existují životaschopné alternativy založené na energii z obnovitelných zdrojů, totiž nestačí k tomu, aby posouzení Komise zbavilo věrohodnosti.

518 Argumenty Rakouské republiky tedy neumožňují prokázat, že nebyla splněna podmínka neexistence nízkouhlíkové alternativy stanovená v čl. 10 odst. 2 nařízení o taxonomii.

519 Z těchto důvodů není první část desátého žalobního důvodu opodstatněná.

– Ke druhé části desátého žalobního důvodu, vycházející z nepřispívání k přechodu na uhlíkově neutrální hospodářství v souladu s cílem 1,5 °C

520 Rakouská republika v podstatě tvrdí, že prahové limity 270 g ekvivalentu CO_2/kWh a 550 kg ekvivalentu CO_2/kW použité v příloze I napadeného nařízení nejsou v souladu s cílem 1,5 °C stanoveným Pařížskou dohodou a příslušnými dílčími cíli Unie pro roky 2030 a 2050 a další technická screeningová kritéria neumožňují přispívat ke zmírňování změny klimatu.

521 Komise, podporovaná Rumunskem a Polskou republikou, tuto argumentaci zpochybňuje.

522 Je třeba připomenout, že čl. 10 odst. 2 nařízení o taxonomii vyžaduje, aby dotyčná hospodářská činnost mimo jiné podporovala přechod ke klimaticky neutrálnímu hospodářství v souladu se scénářem umožňujícím omezit nárůst teploty na 1,5 °C ve srovnání s úrovní před průmyslovou revolucí, a to i postupným ukončením produkce emisí skleníkových plynů, zejména emisí z tuhých fosilních paliv.

523 Z bodu 41 odůvodnění nařízení o taxonomii rovněž vyplývá, že činnosti spadající pod čl. 10 odst. 2 tohoto nařízení musí důvěryhodným způsobem podporovat přechod ke klimaticky neutrálnímu hospodářství v souladu se scénářem umožňujícím omezit nárůst teploty na 1,5 °C ve srovnání s úrovní před průmyslovou revolucí, a to i postupným ukončením produkce emisí skleníkových plynů.

524 Článek 10 odst. 2 nařízení o taxonomii Komisi ukládá povinnost zajistit, aby hospodářská činnost spadající pod toto ustanovení podporovala přechod ke klimaticky neutrálnímu hospodářství a měla za cíl omezit nárůst teploty na 1,5 °C ve srovnání s úrovní před průmyslovou revolucí, a to i postupným ukončením produkce emisí skleníkových plynů.

525 Z článku 10 odst. 2 nařízení o taxonomii vyplývá, že by byla posouzení Komise zbavena věrohodnosti a stižena zjevně nesprávným posouzením, pokud by Rakouská republika prokázala, že na rozdíl od toho, co Komise v podstatě uvedla v napadeném nařízení, technická screeningová kritéria nejsou způsobilá k postupnému ukončení nebo postupnému snížení produkce emisí skleníkových plynů.

526 Pokud jde v tomto ohledu o výrobu elektřiny z fosilních plynných paliv (oddíl 4.29 obsažený v příloze I napadeného nařízení), odst. 1 písm. b) oddílu 4.29 obsaženého v příloze I napadeného nařízení v rámci technického screeningového kritéria týkajícího se významného přínosu ke zmírňování změny klimatu stanoví:

„[Z]ařízení, pro něž je stavební povolení uděleno do 31. prosince 2030, splňují všechny následující podmínky:

i) přímé emise skleníkových plynů z činnosti jsou nižší než 270 g ekvivalentu CO_2/kWh výstupní energie nebo roční přímé emise skleníkových plynů z činnosti nepřesahují průměr 550 kg ekvivalentu CO_2/kW kapacity zařízení během 20 let;

ii) energie, která má být nahrazena, nemůže být vyrobena z obnovitelných zdrojů energie na základě srovnávacího posouzení s nákladově nejefektivnější a technicky proveditelnou alternativou z obnovitelných zdrojů pro stejnou určenou kapacitu; výsledek tohoto srovnávacího posouzení je zveřejněn a je předmětem konzultace se zúčastněnými stranami;

iii) činnost nahrazuje stávající činnost výroby elektřiny s vysokými emisemi, která využívá pevná nebo kapalná fosilní paliva;

iv) nově instalovaná výrobní kapacita nepřesahuje kapacitu zařízení, které nahradila, o více než 15 %;

v) zařízení je navrženo a vybudováno tak, aby používalo obnovitelná a/nebo nízkouhlíková plynná paliva, a přechod k plnému využívání obnovitelných a/nebo nízkouhlíkových plynných paliv proběhne do 31. prosince 2035, přičemž řídící orgán podniku schválí závazný a ověřitelný plán;

vi) nahrazení vede ke snížení emisí skleníkových plynů nejméně o 55 % po dobu životnosti nově instalované výrobní kapacity;

vii) pokud činnost probíhá na území členského státu, v němž je využíváno k výrobě energie uhlí, zavázal se tento členský stát k postupnému ukončení výroby energie z uhlí […]“

527 Mezní hodnota 270 g ekvivalentu CO_2/kWh výstupní energie je rovněž použita v technických screeningových kritériích pro vysoce účinnou kombinovanou výrobu tepla/chladu a energie z fosilních plynných paliv (oddíl 4.30 obsažený v příloze I napadeného nařízení) a pro výrobu tepla/chladu z fosilních plynných paliv v systému účinného dálkového vytápění a chlazení (oddíl 4.31 obsažený v příloze I napadeného nařízení).

528 V první řadě Rakouská republika uvádí, že se skupina TEG domnívá, že prahový limit 100 g ekvivalentu CO_2/kWh představuje vědecký předpoklad pro splnění podmínky spočívající v podpoře přechodu ke klimaticky neutrálnímu hospodářství a měl by být každých pět let snižován, přičemž připomíná, že skupina TEG rovněž uvedla, že tento prahový limit nemohou splňovat konvenční plynové elektrárny, ale pouze elektrárny využívající technologii zachycování a pohlcování uhlíku. Zdůrazňuje rovněž, že platforma měla za to, že prahové limity 270 g ekvivalentu CO_2/kWh a 550 kg ekvivalentu CO_2/kW nejsou v souladu s cíli Unie v oblasti klimatu a Pařížskou dohodou, a že Komise považovala prahový limit 100 g ekvivalentu CO_2/kWh za rozhodující, zejména pro jiné činnosti, které jsou v nařízení v přenesené pravomoci 2021/2139 kvalifikovány jako činnosti významně přispívající ke zmírňování změny klimatu, a pro jadernou energii.

529 Zaprvé je třeba uvést, že ve zprávě skupiny TEG bylo k prahové hodnotě 100 g ekvivalentu CO_2 /kWh uvedeno:

„Pro výrobu elektřiny, výrobu tepla a kombinovanou výrobu tepla a elektřiny se navrhuje celková a technologicky neutrální prahová hodnota intenzity emisí 100 g [ekvivalentu] CO_2/kWh. Tato prahová hodnota bude každých pět let snížena v souladu s politickými cíli stanovenými pro dosažení nulových čistých emisí do roku 2050. […]

Metoda výběru prahové hodnoty intenzity emisí

Roční trajektorie emisí v odvětví elektřiny v [Unii] bude muset do roku 2050 dosáhnout nulových čistých emisí v souladu s Pařížskou dohodou […] a dalšími politickými závazky v oblasti klimatu a energetiky.

Výpočet prahové hodnoty 100 g ekvivalentu CO_2/kWh vychází z politických cílů pro budoucí emise povolené v odvětví elektřiny, které se vydělí očekávaným vývojem poptávky po elektřině.

Prahová hodnota bude stanovena jako jednotná hodnota pro všechny nové investice do výroby elektřiny, dokud nebude následně revidována. To platí i pro výrobu tepla/chladu a kombinovanou výrobu tepla a elektřiny.

Aby byla daná investice nebo činnost s touto trajektorií slučitelná, musí být její průměrné emise za dobu jejich fyzické životnosti nebo za 40 let (podle toho, co je kratší) nižší než prahová hodnota.

[…]

Prahová hodnota byla určena následovně:

– Historické údaje o emisích v odvětví elektřiny a poptávce po elektřině pro EU 28 pocházejí od Eurostatu.

– Budoucí emise jsou v souladu s politickými závazky [Unie] pro odvětví [systému obchodování s emisemi] (–43 % do roku 2030), poté do roku 2050 lineárně klesnou až na nulu. Předpokládá se, že budoucí poptávka po elektřině (čistá výroba) poroste v souladu se základním scénářem EU PRIMES 2016.

– Vydělením předpokládaných emisí v odvětví elektřiny předpokládanou poptávkou po elektřině se získají předpokládané roční hodnoty, které jsou v souladu s politikami pro emisní faktory v odvětví elektřiny v [Unii].

– Má se za to, že daný výrobce elektřiny splňuje tyto politické cíle, jsou-li jeho emise nižší než průměr těchto ročních emisních faktorů během životního cyklu jeho životnosti.

– Za účelem určení jednotné technologicky neutrální prahové hodnoty zahrnující všechny technologie metoda zohledňuje průměrné roční emisní faktory za dobu 40 let od uvedení do provozu.“

530 Prahová hodnota 100 g ekvivalentu CO_2/kWh tedy byla získána vydělením předpokládaných emisí v odvětví elektřiny (s přihlédnutím k cíli nulové čisté emise do roku 2050) předpokládanou poptávkou po elektřině.

531 Prahová hodnota 100 g ekvivalentu CO_2/kWh podle skupiny TEG představuje průměrnou hodnotu emisí z výroby elektřiny v letech 2020 až 2050, která má Unii umožnit dosáhnout cíle nulové čisté emise do roku 2050.

532 Tato prahová hodnota vychází z poměru mezi odhadovanou hodnotou celkových emisí, která nesmí být do roku 2050 překročena tak, aby se dospělo k omezení nebo ukončení produkce emisí skleníkových plynů, a odhadovanou hodnotou poptávky po elektřině do roku 2050.

533 Jinými slovy, prahová hodnota 100 g ekvivalentu CO_2/kWh určuje hypotetickou hodnotu ekvivalentu vyprodukovaných CO_2/kWh, kterou nelze překročit, aby se omezila nebo ukončila produkce emisí skleníkových plynů způsobem slučitelným s cílem omezit do roku 2050 nárůst teploty na 1,5 °C ve srovnání s úrovní před průmyslovou revolucí.

534 Zadruhé je však třeba uvést, že prahová hodnota stanovená skupinou TEG není sama o sobě ukazatelem legality technických screeningových kritérií stanovených v napadeném nařízení, jelikož Komise může zohlednit všechny faktory.

535 V tomto ohledu, jak Komise poznamenala v žalobní odpovědi, čemuž není oponováno, prahová hodnota 100 g ekvivalentu CO_2/kWh není v současné době dosažitelná pro plynové elektrárny, které nemají systém zachytávání CO_2. Přístup Komise v podstatě spočívá v tom, že se na uvedená zařízení použije prahová hodnota 270 g ekvivalentu CO_2/kWh tak, aby spadala do působnosti napadeného nařízení a podléhala jiným technickým screeningovým kritériím. Je přitom nutno konstatovat, že takový přístup je v souladu s cílem nařízení o taxonomii, kterým je zabránit nečinnosti nebo opožděnému provedení opatření, který již byl zmíněn v bodě 377 výše.

536 Za těchto podmínek argumenty Rakouské republiky založené na nesplnění prahové hodnoty 100 g ekvivalentu CO_2/kWh nemohou samy o sobě prokázat, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení, když měla za to, že technická screeningová kritéria mohou podpořit snížení nebo ukončení produkce emisí skleníkových plynů, a tedy přechod ke klimaticky neutrálnímu hospodářství v souladu se scénářem umožňujícím omezit nárůst teploty na 1,5 °C.

537 Zatřetí argumenty Rakouské republiky neumožňují prokázat, ani že technická screeningová kritéria nejsou způsobilá přispívat k dosažení průběžného cíle pro rok 2030 stanoveného v čl. 4 odst. 1 evropského právního rámce pro klima, kterým je čisté domácí snížení emisí skleníkových plynů (emisí po odečtení propadů) do roku 2030 alespoň o 55 % ve srovnání s úrovní z roku 1990.

538 Je totiž nutno konstatovat, že Rakouská republika svou argumentací v podstatě zpochybňuje dostatečně přísnou nebo ambiciózní povahu dotčených kritérií, ale nezpochybňuje, zda jsou způsobilá postupně ukončit nebo postupně snížit produkci emisí skleníkových plynů. Z důvodů, které již byly vysvětleny v bodech 523 až 525 výše, tedy tato argumentace neumožňuje prokázat, že se Komise při uplatňování čl. 10 odst. 2 nařízení o taxonomii dopustila zjevně nesprávného posouzení. Kromě toho z důvodů obdobných těm, které byly uvedeny v bodě 378 výše, je třeba připomenout, že rozhodnutí Komise upřednostnit potenciálně méně přísná kritéria může souviset s cílem zabránit nečinnosti nebo opožděnému provedení opatření tím, že se umožní širší působnost napadeného nařízení a všech kritérií, která jsou v něm uvedena.

539 To platí tím spíše, že dotyčné činnosti musí rovněž nahradit stávající činnost výroby elektřiny s vysokými emisemi, která využívá pevná nebo kapalná fosilní paliva, a vést ke snížení emisí skleníkových plynů nejméně o 55 % po dobu životnosti nově instalované výrobní kapacity, a členský stát se musí zavázat k postupnému ukončení výroby energie z uhlí [odst. 1 písm. b) body iii), vi) a vii), oddílu 4.29 a odst. 1 písm. b) body iv), vii) a ix) oddílů 4.30 a 4.31 obsažených v příloze I napadeného nařízení].

540 Argument Rakouské republiky ostatně nezohledňuje ani skutečnost, že přístup uplatňovaný na hospodářské činnosti související s fosilním plynem je postupný a jeho cílem je snižovat výrobu energie související s fosilním plynem po etapách a zároveň umožnit bezpečnost dodávek, jak vyplývá zejména z bodu 4 odůvodnění napadeného nařízení. Jak tvrdí Komise, zařízení mohou buď omezit počet hodin provozu na konstantní úroveň, nebo po vyčerpání uhlíkového rozpočtu rychle přejít na plné využívání obnovitelných nebo nízkouhlíkových paliv. Pokud tedy v prvních letech činnosti vyčerpají větší část svého uhlíkového rozpočtu, budou to muset v následujících letech kompenzovat snížením počtu hodin provozu nebo posunutím přechodu na obnovitelné nebo nízkouhlíkové plyny na dřívější datum. Tento přístup je v souladu se záměrem unijního

normotvůrce nezahrnovat výhradně ty hospodářské činnosti, které jsou způsobilé zajistit co nejvýznamnější přínos k cíli zmírňování změny klimatu a nikterak nepoškozují, nebo v co nejmenší míře poškozují jiné environmentální cíle.

541 Ve druhé řadě Rakouská republika zaprvé tvrdí, že ani kritéria technického posouzení nezaručují dosažení těchto cílů. Zejména podmínka přechodu k plnému využívání obnovitelných nebo nízkouhlíkových plynných paliv k 31. prosinci 2035 nemůže přispívat k dosažení průběžného cíle pro rok 2030, který je závazný podle čl. 4 odst. 1 evropského právního rámce pro klima.

542 Rakouská republika tvrdí, že požadovaná změna paliva nestačí k zajištění dostatečného přínosu k plnění cílů Unie v oblasti klimatu, které předpokládají, že odvětví energetiky bude již do roku 2040 (a každopádně do roku 2050) klimaticky téměř neutrální, a nebude tedy již produkovat žádné významné emise skleníkových plynů.

543 Tímto argumentem Rakouská republika tvrdí, že technické screeningové kritérium související se změnou paliva nestačí k zajištění dostatečného přínosu k plnění cílů Unie v oblasti klimatu.

544 Je přitom nutno konstatovat, že Rakouská republika neprokazuje ani netvrdí, že požadovaná změna paliva není způsobilá k postupnému ukončení nebo postupnému snížení produkce emisí skleníkových plynů. Z důvodů obdobných těm, které byly uvedeny v bodě 538 výše, tedy taková argumentace nemůže obstát.

545 Zadruhé Rakouská republika tvrdí, že technická screeningová kritéria umožňují uvažovat o zařízeních, která vytvářejí významné emise skleníkových plynů, výrazně za horizont roku 2040 (nebo dokonce i roku 2050). Zdůrazňuje totiž, že podle technických screeningových kritérií mohou být nová zařízení kvalifikována jako environmentálně udržitelná, pokud jsou povolena před 31. prosincem 2030 a pokud jsou splněny ostatní podmínky napadeného nařízení. Podle Rakouské republiky je průměrná doba provozu těchto zařízení 25 až 30 let. Ani od 1. ledna 2036 přitom technická screeningová kritéria nepředpokládají výlučné využívání obnovitelných paliv, ale pouze využívání nízkouhlíkových paliv, které s prahovým limitem 270 g ekvivalentu CO_2 /kWh nijak nesouvisí, ani ve vztahu k tomuto nebo jakémukoli jinému prahovému limitu nestanoví žádné konkrétní snížení.

546 Podle Rakouské republiky, i kdyby se mělo za to, že povinnost využívat nízkouhlíková paliva vede ke snížení o 70 % ve srovnání s referenční hodnotou pro fosilní paliva v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 ze dne 11. prosince 2018 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů (Úř. věst. 2018, L 328, s. 82), vyplývalo by z toho pouze snížení povolené úrovně emisí na necelých 200 g ekvivalentu CO_2/kWh. Rakouská republika z toho vyvozuje, že i po roce 2035 a s ohledem na dobu provozu zařízení ještě dlouho po roce 2040 a 2050 budou emise skleníkových plynů povoleny na úrovni výrazně překračující prahový limit 100 g ekvivalentu CO_2/kWh, jehož dodržování je nezbytné pro dosažení cílů v oblasti klimatu.

547 Je přitom nutno konstatovat, že Rakouská republika neprokazuje ani netvrdí, že povinnost využívat nízkouhlíková paliva není způsobilá k postupnému ukončení nebo postupnému snížení produkce emisí skleníkových plynů. Z důvodů obdobných těm, které byly uvedeny v bodě 538 výše, tedy taková argumentace nemůže obstát.

548 Zatřetí Rakouská republika tvrdí, že odkaz na cíl spočívající ve snížení o 55 % stanovený v odst. 1 písm. b) bodě vi) oddílu 4.29, jakož i v odst. 1 písm. b) bodě vii) oddílů 4.30 a 4.31 obsažených v příloze I napadeného nařízení nesprávně evokuje plnění požadavku stanoveného v článku 4

evropského právního rámce pro klima, aby se čisté emise skleníkových plynů v Evropě do roku 2030 snížily o 55 %, zatímco vzhledem k tomu, že odvětví energetiky představuje 75 % těchto emisí, je zjevné, že v tomto odvětví by mělo být dosaženo větších úspor.

549 Je však nutno konstatovat, že Rakouská republika neprokazuje ani netvrdí, že technická screeningová kritéria, podle nichž nahrazení staršího zařízení vede ke snížení emisí skleníkových plynů nejméně o 55 % za dobu životnosti nově instalované výrobní kapacity nebo nejméně o 55 % za kWh výstupní energie, nejsou způsobilá k postupnému ukončení nebo postupnému snížení produkce emisí skleníkových plynů. Z důvodů obdobných těm, které byly uvedeny v bodě 538 výše, tedy taková argumentace nemůže obstát.

550 Začtvrté jsou podle Rakouské republiky podmínky pro nahrazení staršího zařízení vybudováním nového zařízení stanovené v odst. 1 písm. b) bodě vi) oddílu 4.29 a v odst. 1 písm. b) bodě vii) oddílů 4.30 a 4.31 obsažených v příloze I napadeného nařízení, nedostatečné. Tato hospodářská činnost má totiž nahradit činnosti výroby elektřiny, které v současné době zajišťují uhelné kogenerační elektrárny nebo hnědouhelné elektrárny, a v souladu s odst. 1 písm. b) bodem iv) oddílu 4.29 je dokonce možné zvýšit kapacitu zařízení uvedených v tomto oddíle o 15 %. Podmínky stanovené v odst. 1 písm. b) bodě v) oddílů 4.30 a 4.31 mimoto odpovídají podmínce stanovené v odst. 1 písm. b) bodě iv) oddílu 4.29, s výjimkou skutečnosti, že zvýšení kapacity u těchto činností není možné a snížení kapacity ve srovnání se *statusem quo ante* není vyžadováno.

551 Tímto argumentem Rakouská republika tvrdí, že podmínky pro nahrazení staršího zařízení vybudováním nového zařízení stanovené v odst. 1 písm. b) bodě vi) oddílu 4.29 a v odst. 1 písm. b) bodě vii) oddílů 4.30 a 4.31 obsažených v příloze I napadeného nařízení, jsou nedostatečné.

552 Rakouská republika však neprokazuje ani netvrdí, že podmínky nahrazení staršího zařízení ve spojení s jinými technickými screeningovými kritérii nejsou způsobilé k postupnému ukončení nebo postupnému snížení produkce emisí skleníkových plynů. Z důvodů obdobných těm, které byly uvedeny v bodě 538 výše, tedy taková argumentace nemůže obstát.

553 Zapáté má Rakouská republika za to, že podmínky stanovené v odst. 1 písm. b) bodě vii) oddílu 4.29 a v odst. 1 písm. b) bodě ix) oddílů 4.30 a 4.31 obsažených v příloze I napadeného nařízení zavazují pouze členské státy, které k výrobě energie využívají uhlí, ale nepředstavují základní podmínku, jelikož pro upuštění od této výroby není stanoven žádný termín, a oznámené datum upuštění od uvedené výroby tak může být vzdáleno i několik desetiletí.

554 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že Rakouská republika neprokázala, že technická screeningová kritéria, která vyžadují, aby se daný členský stát zavázal k postupnému ukončení výroby energie z uhlí, nejsou způsobilá k postupnému ukončení nebo postupnému snížení produkce emisí skleníkových plynů. Z důvodů obdobných těm, které byly uvedeny v bodě 538 výše, tedy taková argumentace nemůže obstát.

555 Ve třetí řadě Rakouská republika zaprvé zdůrazňuje, že nově instalovaná výrobní kapacita může překročit kapacitu zařízení, které nahradila, o 15 %, takže se kapacity pro fosilní paliva mohou ve srovnání s dotčenými předchozími kapacitami pro fosilní paliva dokonce dále zvyšovat, aniž by se tím jakkoli změnila udržitelnost investice.

556 Rakouská republika však neprokázala, že omezení nově instalované výrobní kapacity na 15 % nad kapacitu zařízení, které nahradila, ve spojení s jinými technickými screeningovými kritérii není způsobilé k postupnému ukončení nebo postupnému snížení produkce emisí skleníkových plynů. Z důvodů obdobných těm, které byly uvedeny v bodě 538 výše, tedy taková argumentace nemůže obstát.

557 Zadruhé má Rakouská republika za to, že určité snížení produkce emisí skleníkových plynů ve srovnání se současným stavem nestačí k tomu, aby dočasná činnost splňovala podmínku souladu se „scénářem umožňujícím“ dosažení cílů Unie v oblasti klimatu. Vyvozuje z toho, že dodatečná ustanovení technických screeningových kritérií napadeného nařízení, která mohou přispět k vytvoření nových elektráren s nižšími emise ve srovnání s elektrárnami, které nahrazují, nejsou pro účely čl. 10 odst. 2 nařízení o taxonomii relevantní.

558 Tento argument však neumožňuje prokázat, že technická screeningová kritéria týkající se činností souvisejících s fosilním plynem nejsou takové povahy, aby vedla k postupnému ukončení nebo postupnému snížení produkce emisí skleníkových plynů. Z důvodů obdobných těm, které byly uvedeny v bodě 538 výše, tedy taková argumentace nemůže obstát.

559 Jak tedy vyplývá z bodů 538, 544, 547, 549, 552, 554, 556 a 558 výše, argumenty Rakouské republiky neumožňují prokázat nezpůsobilost technických screeningových kritérií, posuzovaných jednotlivě i jako celek, k postupnému ukončení produkce emisí skleníkových plynů.

560 Každopádně je třeba uvést, že prognózy předložené Rakouskou republikou nemohou samy o sobě zbavit věrohodnosti prognózy, na nichž je založeno napadené nařízení.

561 Zatřetí Rakouská republika tvrdí, že podmínky stanovené v odst. 1 písm. b) bodě i) oddílů 4.30 a 4.31 obsažených v příloze 1 napadeného nařízení pouze přebírají definici, která byla přijata ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2012/27/EU ze dne 25. října 2012 o energetické účinnosti, o změně směrnic 2009/125/ES a 2010/30/EU a o zrušení směrnic 2004/8/ES a 2006/32/ES (Úř. věst. 2012, L 315, s. 1) ve vztahu k vysoce účinné kombinované výrobě tepla a elektřiny nebo účinné kombinované výrobě dálkového vytápění a chlazení.

562 Tato údajná shoda mezi technickými screeningovými kritérii a touto směrnicí nicméně neumožňuje prokázat, že jsou tato kritéria stižena protiprávností. Kromě toho, jak vyplývá z bodů 263 až 265 výše, Komise byla oprávněna vycházet z jakéhokoli minimálního požadavku stanoveného podle unijního práva.

563 Ve čtvrté řadě Rakouská republika tvrdí, že prahové limity překračující hranici 100 g ekvivalentu CO_2/kWh nejsou založeny na přesvědčivých vědeckých důkazech ve smyslu čl. 19 odst. 1 písm. f) nařízení o taxonomii, jelikož nebyly předmětem studie skupiny TEG a jsou s ní v rozporu.

564 Jak přitom Komise uvádí v odpovědích na organizační procesní opatření ze dne 30. září 2024, prahová hodnota 270 g ekvivalentu CO_2/kWh nachází oporu v technické příloze k závěrečné zprávě skupiny TEG, která doporučila hodnotu blízkou uvedené prahové hodnotě, a sice 262 g ekvivalentu CO_2/kWh, pokud jde o kritérium „významně nepoškozovat“.

565 Kromě toho, jak vyplývá z jejích odpovědí na organizační procesní opatření ze dne 30. září 2024, Komise vypočítala prahovou hodnotu 550 kg ekvivalentu CO_2/kW právě na základě prahové hodnoty 270 g ekvivalentu CO_2/kWh. Jako model totiž použila plynovou elektrárnu s přímými emisemi 270 g ekvivalentu CO_2/kWh, provozovanou na 25 % ročních hodin provozu, tedy 2 190

hodin ročně, takže v takovém případě celkové roční emise odpovídají 270 g ekvivalentu CO_2/kWh, vynásobené 2 190 hodinami, či dokonce 591,3 kg ekvivalentu CO_2/kW. Komise tuto hodnotu zpřísnila a zaokrouhlila ji na 550 kg ekvivalentu CO_2/kW.

566 Za těchto podmínek nelze Komisi vytýkat, že se neopírala o dostupná vědecká hodnocení, takže tento argument musí být odmítnut.

567 S ohledem na výše uvedené Rakouská republika neprokázala, že je napadené nařízení stiženo zjevně nesprávným posouzením, neboť Komise měla v podstatě za to, že prahové limity 270 g ekvivalentu CO_2/kWh a 550 kg ekvivalentu CO_2/kW použité v příloze I napadeného nařízení jsou v souladu s cílem 1,5 °C stanoveným Pařížskou dohodou a odpovídajícími dílčími cíli Unie pro roky 2030 a 2050 a další technická screeningová kritéria umožňují přispívat ke zmírňování změny klimatu.

568 Druhá část desátého žalobního důvodu tedy není opodstatněná.

– Ke třetí části desátého žalobního důvodu, vycházející z porušení požadavku na posouzení životního cyklu

569 Podle Rakouské republiky je posouzení životního cyklu použitelné nejen v rámci kritéria „významně nepoškozovat“ (čl. 17 odst. 2 nařízení o taxonomii), ale i pro účely klasifikace jako přechodné činnosti podle čl. 19 odst. 1 písm. g) tohoto nařízení ve spojení s čl. 10 odst. 3 uvedeného nařízení, takže posouzení životního cyklu skleníkových plynů mělo být zohledněno.

570 Rakouská republika tvrdí, že oba prahové limity porušují požadavek posouzení životního cyklu, neboť se výslovně vztahují pouze na „přímé emise skleníkových plynů z činnosti“, a nikoli, podobně jako prahový limit 100 g ekvivalentu CO_2/kWh, na „emise skleníkových plynů během životního cyklu“. Dodává, že Komise tím, že opominula emise metanu, popírá svou strategii snižování emisí metanu.

571 Rakouská republika z toho vyvozuje, že parametry neslučitelné s požadovaným posouzením životního cyklu jsou stanoveny jako prahové limity a zároveň jsou opomíjeny významné a zvláště škodlivé emise metanu, přestože jsou generovány během dodavatelského řetězce, zejména při těžbě a distribuci fosilního plynu před spalováním.

572 Mimoto napadené nařízení podle Rakouské republiky porušuje požadavek na posouzení životního cyklu, jelikož technická screeningová kritéria nezaručují, aby obnovitelná nebo nízkouhlíková paliva, jejichž využívání je požadováno do 31. prosince 2035, byla sama vyráběna s nízkou uhlíkovou stopou. Technická screeningová kritéria zejména nevylučují nahrazení spalování „zeleného“ vodíku spalováním „šedého“ vodíku, jehož výroba vede ke značným emisím skleníkových plynů.

573 Komise, podporovaná Polskou republikou, tuto argumentaci zpochybňuje.

574 V tomto ohledu je třeba připomenout, že jak čl. 17 odst. 2, tak čl. 19 odst. 1 písm. g) nařízení o taxonomii stanoví, že technická screeningová kritéria berou v potaz životní cyklus, včetně důkazů vyplývajících ze stávajících posouzení životního cyklu, zohledněním environmentálních dopadů hospodářské činnosti samotné, jakož i výrobků a služeb poskytovaných v rámci této hospodářské činnosti, zejména zohledněním výroby, používání a skončení životnosti těchto výrobků a služeb.

575 Jak však vyplývá z bodů 428 až 434 výše, požadavek zohlednit životní cyklus určité činnosti se nutně nevztahuje na činnosti, které dotyčné hospodářské činnosti předcházejí nebo na ni navazují.

576 Povinnost zohlednit výrobu, používání a skončení životnosti výrobků a služeb poskytovaných v rámci hospodářských činností souvisejících s fosilním plynem tedy neznamená zohlednění těžby a distribuce fosilního plynu před spalováním, neboť tyto činnosti jako takové do výroby elektřiny nespadají.

577 Jak bylo ostatně uvedeno v bodě 4 výše, cílem nařízení o taxonomii je zavést jednotný klasifikační systém pro hospodářské činnosti, které se kvalifikují jako environmentálně udržitelné. Tato klasifikace nebo taxonomie se tedy týká daných hospodářských činností. Stanovení technických screeningových kritérií Komisí pro určení, zda lze určitou činnost kvalifikovat jako významně přispívající ke zmírňování změny klimatu a zda tato činnost významně nepoškozuje environmentální cíle, se v každém jednotlivém případě týká konkrétní hospodářské činnosti.

578 Za těchto podmínek argumenty Rakouské republiky neumožňují prokázat, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení, když zohlednila přímé emise skleníkových plynů z činnosti, a nikoli emise skleníkových plynů během životního cyklu.

579 Třetí část desátého žalobního důvodu tedy není opodstatněná.

– Ke čtvrté části desátého žalobního důvodu, vycházející v podstatě z porušení povinnosti odpovídat nejlepším výsledkům v daném odvětví nebo průmyslu stanovením prahových limitů 270 g ekvivalentu CO_2/kWh a 550 kg ekvivalentu CO_2/kW

580 Rakouská republika tvrdí, že prahové limity 270 g ekvivalentu CO_2/kWh a 550 kg ekvivalentu CO_2 /kW porušují čl. 10 odst. 2 písm. a) nařízení o taxonomii, neboť neodpovídají nejlepším výsledkům v daném odvětví nebo průmyslu.

581 Podle Rakouské republiky je čl. 10 odst. 2 písm. a) nařízení o taxonomii porušen toliko z toho důvodu, že technická screeningová kritéria pro fosilní plyn stanoví tři různé průměrné prahové limity 100 g a 270 g ekvivalentu CO_2/kWh, jakož i 550 kg ekvivalentu CO_2/kW jako roční průměr za 20 let. Zdůrazňuje, že prahová hodnota 270 g odpovídá výsledkům pod prahovou hodnotou 100 g a prahová hodnota 550 kg odpovídá ještě slabším výsledkům než ostatní dvě prahové hodnoty.

582 Rakouská republika dále tvrdí, že stanovené prahové limity výrazně překračují prahové hodnoty dosahované obnovitelnými zdroji energie a jinými zdroji energie, zejména větrnou energií a vodní energií, které během životního cyklu dosahují prahových hodnot emisí skleníkových plynů, které jsou nižší než 30 g ekvivalentu CO_2/kWh.

583 Mimoto Rakouská republika uvádí, že i kdyby byla výroba energie z fosilního plynu považována za samostatné odvětví nebo průmysl, prahové limity 270 g ekvivalentu CO_2/kWh a 550 kg ekvivalentu CO_2/kW by neodpovídaly nejlepším výsledkům v daném odvětví nebo průmyslu. Plynové elektrárny se zachycováním a pohlcováním uhlíku totiž mohou vykazovat podstatně lepší výsledky a splňovat prahový limit 100 g ekvivalentu CO_2/kWh.

584 Komise, podporovaná Maďarskem a Polskou republikou, tuto argumentaci zpochybňuje.

585 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle čl. 10 odst. 2 písm. a) nařízení o taxonomii se hospodářská činnost kvalifikuje jako významně přispívající ke zmírňování změny klimatu zejména za podmínky, že vykazuje úrovně emisí skleníkových plynů, které odpovídají nejlepším výsledkům v daném odvětví nebo průmyslu.

586 Jak uvádí Komise v souladu s bodem 41 odůvodnění nařízení o taxonomii, přechodné činnosti tuto podmínku splňují, když vytvářejí emise skleníkových plynů výrazně nižší, než je průměr u daného odvětví či průmyslu.

587 Kromě toho, jelikož z důvodů již vysvětlených v bodě 535 výše není prahová hodnota 100 g ekvivalentu CO_2/kWh v současné době dosažitelná pro plynové elektrárny, které nemají systém zachytávání CO_2, nemůže sloužit jako měřítko pro určení, zda hospodářské činnosti související s fosilním plynem splňují požadavek odpovídat nejlepším výsledkům v daném odvětví nebo průmyslu.

588 Pouhá okolnost, že prahová hodnota pro dané odvětví je vyšší než prahová hodnota 100 g ekvivalentu CO_2/kWh nebo než prahová hodnota týkající se jiného odvětví, jako je odvětví energie z obnovitelných zdrojů, ostatně neznamená, že tato prahová hodnota není výrazně nižší, než je průměr dotyčného odvětví. Srovnání s prahovými hodnotami emisí větrné energie a vodní energie, které provedla Rakouská republika, tudíž není relevantní.

589 Kromě toho, i kdyby se připustilo, že prahové hodnoty 270 g ekvivalentu CO_2/kWh a 550 kg ekvivalentu CO_2/kW mohou být jako takové považovány za prahové hodnoty, které neodpovídají hodnotě emisí skleníkových plynů výrazně nižší, než je průměr u daného odvětví či průmyslu, je nutno konstatovat, že uvedené prahové hodnoty jsou kombinovány s dalšími technickými screeningovými kritérii, jejichž cílem je postupné snížení úrovní emisí skleníkových plynů z činností souvisejících s fosilním plynem.

590 Za těchto podmínek Rakouská republika neprokázala, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení, když měla za to, že prahové hodnoty 270 g ekvivalentu CO_2/kWh a 550 kg ekvivalentu CO_2/kW ve spojení s dalšími technickými screeningovými kritérii mohou zajistit, aby byly dotyčné činnosti související s fosilním plynem kvalifikovány jako činnosti dosahující nejlepších výsledků v daném odvětví nebo průmyslu.

591 Z těchto důvodů není čtvrtá část desátého žalobního důvodu opodstatněná.

– K páté části desátého žalobního důvodu, vycházející z překážky pro nízkouhlíkové alternativy

592 Rakouská republika tvrdí, že napadené nařízení je v rozporu s čl. 10 odst. 2 písm. b) nařízení o taxonomii, jelikož hospodářské činnosti související s fosilním plynem brání rozvoji a zavádění nízkouhlíkových alternativ. Rakouská republika upřesňuje, že tato překážka není vyloučena požadavkem napadeného nařízení, podle kterého plnění, které má být nahrazeno, „nemůže být [poskytováno] z obnovitelných zdrojů energie na základě srovnávacího posouzení s nákladově nejefektivnější a technicky proveditelnou alternativou“.

593 Komise, podporovaná Maďarskem a Polskou republikou, tuto argumentaci zpochybňuje.

594 V tomto ohledu je třeba připomenout, že jak vyplývá z bodů 164 až 169 výše, podmínka neexistence technologicky a ekonomicky proveditelné nízkouhlíkové alternativy stanovená v čl. 10 odst. 2 nařízení o taxonomii nutně znamená, že Komise musí zohlednit požadavek bezpečnosti dodávek.

595 Rakouská republika mimoto neprokázala, že posouzení Komise, podle kterého alternativy spočívající ve využívání energie z obnovitelných zdrojů nejsou technologicky ani ekonomicky proveditelné, je zjevně nesprávné. Omezuje se totiž na tvrzení, že energie z obnovitelných zdrojů, inteligentní sítě a techniky ukládání energie a snižování spotřeby představují dostupné nízkouhlíkové alternativy, které mohou nahradit vybrané činnosti. Nepředkládá důkazy, které by potvrzovaly, že tyto alternativy umožňují zajistit požadavek bezpečnosti dodávek.

596 Lze ostatně rovněž uvést, že odst. 1 písm. b) body ii) nebo iii) oddílů 4.29 až 4.31 obsažených v příloze I napadeného nařízení vyžadují, aby bylo prokázáno, že kapacita nemůže být vyrobena z obnovitelných zdrojů energie, což je relevantní pro určení toho, zda existuje překážka pro nízkouhlíkové alternativy. Kromě toho podmínka stanovená v odst. 1 písm. b) bodech v) nebo vi) těchto oddílů, podle níž musí přechod na plné využívání obnovitelných a/nebo nízkouhlíkových plynných paliv proběhnout do 31. prosince 2035, rovněž podporuje nízkouhlíkové alternativy.

597 Z těchto důvodů není pátá část desátého žalobního důvodu opodstatněná.

– K šesté části desátého žalobního důvodu, vycházející z porušení zákazu účinků zakonzervování

598 Rakouská republika tvrdí, že napadené nařízení není v souladu se zákazem účinků zakonzervování pro činnosti s vysokými emisemi uhlíku, který je stanoven v čl. 10 odst. 2 písm. c) nařízení o taxonomii. Takové účinky je totiž třeba očekávat přinejmenším s ohledem na prahové limity 270 g ekvivalentu CO_2/kWh a 550 kg ekvivalentu CO_2/kW a s ohledem na skutečnost, že zařízení, která jsou v tomto ohledu kvalifikována jako způsobilá podle taxonomie, vyžadují značné investice, které jsou vázány na 25 až 30 let, a tudíž nejsou k dispozici pro alternativní obnovitelné zdroje energie.

599 Rakouská republika mimoto upřesňuje, že kapacity pro fosilní paliva se mohou ve srovnání se stávajícími kapacitami pro fosilní paliva zvýšit až o 15 %, takže kapitál, který je za tímto účelem potřebný, je rovněž vázán a nemůže, nebo již po léta nemohl být investován do energie z obnovitelných zdrojů ve stejném rozsahu jako do nových kapacit pro fosilní paliva.

600 Komise tuto argumentaci zpochybňuje.

601 V tomto ohledu je třeba připomenout, že cílem čl. 10 odst. 2 písm. c) nařízení o taxonomii je zabránit zakonzervování, tedy zachování aktiv s vysokými emisemi uhlíku.

602 Jak přitom tvrdí Komise, technická screeningová kritéria stanovená v odst. 1 písm. b) oddílů 4.29 až 4.31 obsažených v příloze I napadeného nařízení tento cíl splňují, neboť mimo jiné vyžadují, aby zařízení přešlo na využívání obnovitelných a/nebo nízkouhlíkových paliv do 31. prosince 2035. Nejedná se tedy o nenávratné investice spojené s činnostmi s vysokými emisemi uhlíku.

603 Kromě toho technická screeningová kritéria připomenutá v bodě 526 výše rovněž stanoví, že dotyčná činnost musí nahradit stávající činnost výroby elektřiny s vysokými emisemi, že nově instalovaná výrobní kapacita nesmí překračovat kapacitu zařízení, které nahradila, o více než 15 % a nahrazení musí umožnit snížení emisí skleníkových plynů nejméně o 55 %.

604 Za těchto podmínek argumenty Rakouské republiky neumožňují prokázat, že je napadené nařízení stiženo zjevně nesprávným posouzením, neboť Komise měla v podstatě za to, že činnosti související s fosilním plynem jsou v souladu se zákazem účinků zakonzervování pro činnosti s vysokými emisemi uhlíku.

605 Z tohoto důvodu není šestá část desátého žalobního důvodu opodstatněná.

– K sedmé části desátého žalobního důvodu, vycházející z porušení čl. 19 odst. 1 písm. g) nařízení o taxonomii

606 Podle Rakouské republiky jsou výše uvedená porušení čl. 10 odst. 2 nařízení o taxonomii „ještě zjevnější ve světle čl. 19 odst. 1 písm. g)“ tohoto nařízení. Povinnost ve smyslu posledně uvedeného ustanovení zohlednit životní cyklus a výsledky stávajících posouzení životního cyklu se totiž uplatní rovněž v rámci čl. 10 odst. 3 uvedeného nařízení prostřednictvím čl. 19 odst. 1 první věty téhož nařízení. Rakouská republika má tedy za to, že Komise zejména s ohledem na překážku pro nízkouhlíkové alternativy a na účinky zakonzervování nezohlednila dlouhá období plánování, povolování a provozování v současnosti relevantních hospodářských činností, a tedy ani celý životní cyklus.

607 Komise tuto argumentaci zpochybňuje.

608 V tomto ohledu stačí konstatovat, že Rakouská republika ve své argumentaci pouze opakuje argumenty, které vznesla v rámci třetí části tohoto žalobního důvodu a které již byly odmítnuty, a tvrzení, podle kterého Komise nezohlednila dlouhá období plánování, povolování a provozování v současnosti relevantních hospodářských činností, a tedy ani celý životní cyklus.

609 Posledně uvedený argument, který spočívá v pouhém nepodloženém tvrzení musí být z tohoto důvodu odmítnut.

610 Sedmá část desátého žalobního důvodu tedy není opodstatněná.

– K osmé části desátého žalobního důvodu, vycházející podpůrně z porušení čl. 19 odst. 1 písm. f) nařízení o taxonomii, zásady předběžné opatrnosti a z „nedostatků v posouzení a odůvodnění“

611 Rakouská republika tvrdí, že zahrnutí hospodářských činností souvisejících s fosilním plynem do technických screeningových kritérií, stejně jako definice a kritéria formulovaná za tímto účelem nespočívají na přesvědčivých vědeckých důkazech a porušují zásadu předběžné opatrnosti, neboť napadené nařízení neumožňuje určit, zda jsou technická screeningová kritéria v souladu s cíli Pařížské dohody a cíli Unie v oblasti klimatu, a je každopádně stiženo „nedostatky v posouzení a odůvodnění“.

612 Komise tuto argumentaci zpochybňuje.

613 Je třeba připomenout, že čl. 19 odst. 1 písm. f) nařízení o taxonomii stanoví, že technická screeningová kritéria jsou založena na přesvědčivých vědeckých důkazech a na zásadě předběžné opatrnosti.

614 Kromě toho, jak vyplývá z bodů 79 až 82 výše, odvětví fosilního plynu bylo součástí přípravné fáze výzkumu, která vedla k přijetí nařízení v přenesené pravomoci 2021/2139.

615 Pokud jde o vypracování technických screeningových kritérií, Komise uvádí, že použitý analytický základ je stejný jako základ pro posouzení dopadů, na němž je založen legislativní balíček „Fit for 55“, zejména pokud jde o úlohu hospodářských činností souvisejících s fosilním plynem v letech 2030 a 2050, a technická screeningová kritéria pro hospodářské činnosti související s fosilním plynem jsou v souladu se scénáři obsaženými v modelování Komise.

616 Za těchto podmínek je třeba odmítnout argument Rakouské republiky, který vychází z toho, že Komise nezaložila technická screeningová kritéria pro hospodářské činnosti související s fosilním plynem na přesvědčivých vědeckých důkazech.

617 Rakouská republika dodává, že se Komise ani nepokusila založit prahové limity 270 g ekvivalentu CO_2/kWh a 550 kg ekvivalentu CO_2/kW na prognózách nebo jiných vědeckých důkazech, které by mohly prokázat slučitelnost těchto prahových limitů s cíli Unie v oblasti klimatu.

618 Pokud jde o prahové limity 270 g ekvivalentu CO_2/kWh a 550 kg ekvivalentu CO_2/kW, stačí připomenout, že Komise při stanovení referenčních hodnot technických screeningových kritérií použila vědecká hodnocení obsažená zejména v technické příloze závěrečné zprávy skupiny TEG.

619 Okolnost, podle které se Komise v některých případech odchýlila od prahových hodnot navržených na základě vědeckého hodnocení nebo podle které jí zvolené prahové hodnoty nepředstavují vědecký konsenzus, přitom neprokazuje porušení čl. 19 písm. f) nařízení o taxonomii, jelikož nezpochybňuje skutečnost, že Komise založila technická screeningová kritéria na přesvědčivých vědeckých důkazech obsažených zejména v technické příloze závěrečné zprávy skupiny TEG, které následně zohlednila v rámci širokého prostoru pro uvážení.

620 Konečně je třeba argumenty vycházející z porušení zásady předběžné opatrnosti a „nedostatků v posouzení a odůvodnění“ odmítnout, neboť nebyly Rakouskou republikou podloženy.

621 Z výše uvedeného vyplývá, že osmá část desátého žalobního důvodu není opodstatněná.

622 V důsledku toho se desátý žalobní důvod zamítá.

K jedenáctému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásady rovného zacházení a čl. 19 odst. 1 písm. a) a j) nařízení o taxonomii z důvodu nedostatku technologické neutrality

623 Rakouská republika v podstatě tvrdí, že zahrnutí prahových limitů 270 g ekvivalentu CO_2/kWh a 550 kg ekvivalentu CO_2/kW do napadeného nařízení porušuje požadavek technologické neutrality stanovený v čl. 19 odst. 1 písm. a) a j) nařízení o taxonomii, jakož i zásadu zákazu diskriminace, jelikož napadené nařízení zmírněním obecně použitelných prahových limitů pro fosilní plyn zavádí pro určitou technologii neodůvodněně příznivější režim.

624 Komise, podporovaná Maďarskem a Rumunskem, tuto argumentaci zpochybňuje.

625 Nejprve je třeba připomenout, že čl. 19 odst. 1 písm. a) nařízení o taxonomii uvádí, že technická screeningová kritéria určují nejrelevantnější potenciální přínosy k danému environmentálnímu cíli, při současném dodržení zásady technologické neutrality, s ohledem na krátkodobé i na dlouhodobé dopady dané hospodářské činnosti.

626 Jak bylo uvedeno v bodě 113 výše, zásada technologické neutrality znamená, že dotyčná právní úprava musí uvádět práva a povinnosti osob obecně, aby nezvýhodňovala použití jedné technologie na úkor jiné.

627 Zásada rovného zacházení mimoto ukládá, aby se srovnatelnými situacemi nebylo zacházeno odlišně a s odlišnými situacemi stejně, není-li takové zacházení objektivně odůvodněno (viz rozsudek ze dne 16. prosince 2008, Arcelor Atlantique et Lorraine a další, C-127/07, EU:C:2008:728, bod 23 a citovaná judikatura).

628 Dále je třeba konstatovat, že ačkoli napadené nařízení, pokud jde o prahové limity vyjádřené v ekvivalentu CO_2/kWh, stanovilo pro hospodářské činnosti související s fosilním plynem vyšší hodnoty, jejich stanovení bylo výsledkem zohlednění různých faktorů specifických pro tyto činnosti, jako je stav současných technologií a infrastruktury, a dalších faktorů, jako je požadavek bezpečnosti dodávek a využívání fosilního plynu jako přechodného zdroje energie.

629 Kromě toho tyto prahové limity nejsou jedinými technickými screeningovými kritérii použitelnými na hospodářské činnosti související s fosilním plynem.

630 Za těchto podmínek argumenty Rakouské republiky neumožňují prokázat, že technická screeningová kritéria stanovená pro hospodářské činnosti související s fosilním plynem jsou jako celek výhodnější než technická screeningová kritéria definovaná pro jiné přechodné činnosti ve smyslu čl. 10 odst. 2 nařízení o taxonomii.

631 Rakouská republika tedy neprokázala, že napadené nařízení porušuje zásadu technologické neutrality.

632 Kromě toho, jelikož se hospodářské činnosti související s fosilním plynem liší od jiných přechodných činností spadajících do čl. 10 odst. 2 nařízení o taxonomii, neboť se netýkají téhož zdroje energie ani téže infrastruktury, rozdílné zacházení s těmito činnostmi nemůže prokázat, že napadené nařízení porušuje zásadu rovného zacházení.

633 Konečně skutečnost, že v napadeném nařízení je kvalifikace hospodářských činností souvisejících s fosilním plynem jako přispívajících k cíli přizpůsobování se změně klimatu uvedenému v čl. 11 odst. 1 nařízení o taxonomii podmíněna splněním prahového limitu 100 g ekvivalentu CO_2/kWh, neprokazuje porušení zásad rovného zacházení ani technologické neutrality, jelikož tento článek nesleduje stejné cíle jako čl. 10 odst. 2 tohoto nařízení.

634 Článek 10 odst. 2 nařízení o taxonomii se totiž týká činností, které významně přispívají ke zmírňování změny klimatu, kdežto článek 11 tohoto nařízení se týká činností, které významně přispívají k přizpůsobování se změně klimatu.

635 Rakouská republika dodává, že napadené nařízení je založeno na dalším neodůvodněném rozdílném zacházení v oddílech 4.29 až 4.31 obsažených v příloze II napadeného nařízení, které odkazují pouze na kritéria stanovená v odst. 1 písm. a) oddílů 4.29 až 4.31 obsažených v příloze I tohoto nařízení. Dokonce i v případě fosilního plynu je totiž kvalifikace činnosti jako přispívající k cíli přizpůsobování se změně klimatu uvedenému v čl. 11 odst. 1 nařízení o taxonomii podmíněna splněním prahového limitu 100 g ekvivalentu CO_2/kWh. Rakouská republika se domnívá, že neexistuje žádný důvod, proč by měla být povolena podstatně vyšší úroveň emisí skleníkových plynů pro kvalifikaci činnosti jako přispívající ke zmírňování změny klimatu než k přizpůsobování se změně klimatu.

636 Jak uvádí Komise, důvodová zpráva k návrhu napadeného nařízení v této souvislosti vysvětluje, proč hospodářské činnosti související s fosilním plynem, které lze kvalifikovat jako přechodné činnosti ve smyslu technických screeningových kritérií stanovených v odst. 1 písm. a) oddílů 4.29 až 4.31 obsažených v příloze I napadeného nařízení, nejsou pro účely opatření k přizpůsobování se změně klimatu zohledněny. Je v ní totiž upřesněno, že pro tyto činnosti, „které tento akt v přenesené pravomoci dočasně kvalifikuje jako přispívající ke zmírňování změny klimatu, není, s ohledem na tuto časově omezenou kvalifikaci, nutné stanovit zvláštní technická screeningová kritéria pro přizpůsobování se změně klimatu“.

637 Vzhledem k neexistenci konkrétních argumentů je tedy třeba argument Rakouské republiky, podle kterého neexistuje žádný důvod, proč by měla být povolena podstatně vyšší úroveň emisí skleníkových plynů pro kvalifikaci činnosti jako přispívající ke zmírňování změny klimatu než k přizpůsobování se změně klimatu, odmítnout.

638 Jedenáctý žalobní důvod se tudíž zamítá.

K dvanáctému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení článku 17 a čl. 19 odst. 1 písm. f) nařízení o taxonomii, jakož i zásady předběžné opatrnosti

639 Rakouská republika tvrdí, že prahové limity 270 g ekvivalentu CO_2/kWh a 550 kg ekvivalentu CO_2 /kW nejsou v souladu s kritériem „významně nepoškozovat“ stanoveným v čl. 17 odst. 1 písm. a) nařízení o taxonomii, jelikož tyto prahové limity vedou ke značným emisím skleníkových plynů, které jsou pro klima škodlivé, přinejmenším v rozsahu, v němž se zakládají na přímých emisích skleníkových plynů z činnosti a opomíjejí zvláště škodlivé emise metanu.

640 Rakouská republika mimoto tvrdí, že jelikož Komise pro jiné činnosti související s energetikou používá jako podmínku souladu s kritériem „významně nepoškozovat“ prahový limit 270 g ekvivalentu CO_2/kWh, prahová hodnota 550 kg ekvivalentu CO_2/kW, která povoluje emise skleníkových plynů vyšší než prahová hodnota 270 g ekvivalentu CO_2/kWh, není v souladu s kritériem „významně nepoškozovat“ „i podle kritérií vymezených Komisí“.

641 Rakouská republika má dále za to, že Komise výše uvedené prahové hodnoty nezaložila na vědeckých studiích ani na zásadě předběžné opatrnosti, čímž porušila čl. 19 odst. 1 písm. f) nařízení o taxonomii a uvedenou zásadu předběžné opatrnosti, a napadené nařízení je proto stiženo „nedostatky v posouzení a odůvodnění“.

642 Komise, podporovaná Rumunskem, tuto argumentaci zpochybňuje.

643 Je třeba připomenout, že podle čl. 17 odst. 1 písm. a) nařízení o taxonomii se hospodářská činnost považuje za činnost, která významně poškozuje zmírňování změny klimatu, pokud vede ke značným emisím skleníkových plynů.

644 Kromě toho je třeba uvést, že Rakouská republika tvrdí, že Komise tím, že vycházela z přímých emisí skleníkových plynů z činnosti, opominula emise metanu v rozporu s čl. 17 odst. 1 písm. a) nařízení o taxonomii.

645 Jak však vyplývá z bodů 575 až 578 výše, Komise se nedopustila zjevně nesprávného posouzení, když vycházela z přímých emisí skleníkových plynů z činnosti, a nikoli z emisí skleníkových plynů z jiných činností předcházejících těmto činnostem nebo na ně navazujících.

646 Je tedy třeba mít za to, že Rakouská republika neprokazuje, a dokonce ani netvrdí, že prahové limity 270 g ekvivalentu CO_2/kWh a 550 kg ekvivalentu CO_2/kW vedou ke značným emisím skleníkových plynů škodlivým pro klima v důsledku jediné činnosti.

647 Kromě toho skutečnost, že Komise pro jiné činnosti související s energetikou použila jako podmínku souladu s kritériem „významně nepoškozovat“ prahový limit 270 g ekvivalentu CO_2 /kWh, neprokazuje, že prahová hodnota 550 kg ekvivalentu CO_2/kW, která povoluje emise skleníkových plynů vyšší než prahová hodnota 270 g ekvivalentu CO_2/kWh, není s kritériem „významně nepoškozovat“ v souladu.

648 Plnění kritéria „významně nepoškozovat“ u hospodářských činností souvisejících s fosilním plynem totiž neznamená pouze splnění těchto prahových hodnot, ale všech dotyčných technických screeningových kritérií.

649 Pouhá okolnost, že prahové hodnoty uplatňované na tyto činnosti jsou vyšší než u jiných činností, tedy neprokazuje, že se Komise v tomto ohledu dopustila zjevně nesprávného posouzení.

650 Kromě toho ze stejných důvodů, jako jsou důvody uvedené v bodech 614 až 619 výše, musí být odmítnut argument, podle kterého Komise výše uvedené prahové hodnoty nezaložila na vědeckých studiích ani na zásadě předběžné opatrnosti, čímž porušila čl. 19 odst. 1 písm. f) nařízení o taxonomii a zásadu předběžné opatrnosti, a napadené nařízení je proto stiženo „nedostatky v posouzení a odůvodnění“.

651 Dvanáctý žalobní důvod je tedy třeba zamítnout.

K třináctému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení článku 11 a čl. 19 odst. 1 písm. f) nařízení o taxonomii, jakož i zásady předběžné opatrnosti

652 Rakouská republika tvrdí, že napadené nařízení je protiprávní, jelikož hospodářské činnosti související s fosilním plynem kvalifikuje jako činnosti významně přispívající k přizpůsobování se změně klimatu ve smyslu článku 11 nařízení o taxonomii.

653 Rakouská republika uvádí, že technická screeningová kritéria definovaná pro odvětví fosilního plynu v příloze II napadeného nařízení odpovídají kritériím stanoveným pro jadernou energii pro účely kvalifikace významného přínosu k přizpůsobování se změně klimatu, která jsou zároveň stejná s těmi, jež byla stanovena pro kritérium „významně nepoškozovat“.

654 Podle Rakouské republiky jsou tato kritéria ze stejných důvodů jako v případě jaderné energie nedostatečná.

655 Rakouská republika se kromě toho dovolává porušení čl. 19 odst. 1 písm. f) nařízení o taxonomii a zásady předběžné opatrnosti, jakož i „nedostatků v posouzení a odůvodnění“, jelikož není předložena žádná konkrétní studie ani odborné posouzení týkající se dotyčných hospodářských odvětví.

656 Komise, podporovaná Rumunskem, tuto argumentaci zpochybňuje.

657 V tomto ohledu je nutno připomenout, že článek 11 nařízení o taxonomii definuje podmínky, za nichž se hospodářská činnost kvalifikuje jako významně přispívající k přizpůsobování se změně klimatu.

658 Zejména podle čl. 11 odst. 1 písm. a) nařízení o taxonomii musí tato činnost zahrnovat řešení pro přizpůsobování se změně klimatu, která významně snižují riziko nepříznivého dopadu stávajícího a očekávaného budoucího klimatu na tuto hospodářskou činnost nebo významně snižují tento nepříznivý dopad, aniž by zároveň zvyšovala riziko nepříznivého dopadu na osoby, přírodu nebo aktiva.

659 Rakouská republika se omezuje na tvrzení, že stejně jako v případě jaderné energie představuje nárůst extrémního sucha vyvolaný změnou klimatu obtíže i pro výrobu energie z fosilního plynu, například v souvislosti s provozem a využíváním chladicí vody z kolektoru.

660 Podobně jako bylo rozhodnuto o podobném argumentu předloženém v souvislosti s jadernou energií v bodě 401 výše, je však třeba uvést, že takové tvrzení je příliš spekulativní na to, aby bylo možné dospět k závěru o zjevně nesprávném posouzení.

661 Rakouská republika ostatně Tribunálu nepředložila žádný konkrétní důkaz, který by prokazoval, že je napadené nařízení v těchto aspektech stiženo zjevně nesprávným posouzením.

662 Odkaz na obecná tvrzení platformy totiž nepostačuje k tomu, aby bylo posouzení Komise zbaveno věrohodnosti.

663 Konečně je třeba argumenty vycházející z porušení zásady předběžné opatrnosti a „nedostatků v posouzení a odůvodnění“ odmítnout, neboť nebyly Rakouskou republikou podloženy.

664 Z těchto důvodů se třináctý žalobní důvod zamítá.

Ke čtrnáctému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 19 odst. 1 písm. i) nařízení o taxonomii z důvodu vytvoření uvízlých aktiv

665 Rakouská republika tvrdí, že napadené nařízení porušuje čl. 19 odst. 1 písm. i) nařízení o taxonomii, jelikož zahrnutí fosilního plynu do taxonomie s sebou nese přinejmenším značné riziko vytvoření uvízlých aktiv.

666 Podle Rakouské republiky již prognózy Komise z roku 2020 týkající se dopadu legislativního balíčku „Fit for 55“ naznačovaly výrazný pokles využívání fosilního plynu jako zdroje energie a od té doby je to především zvýšení cen dodávek plynu a systém obchodování s emisemi skleníkových plynů, které dále zvýšily ekonomický tlak na fosilní plyn jako zdroj energie. Kromě toho ruská invaze na Ukrajinu v únoru 2022 tento tlak opět výrazně zvýšila, takže dodávky plynu do Unie jsou značně ohroženy.

667 V této souvislosti se Rakouská republika domnívá, že je třeba se obávat, že zahrnutí fosilního plynu do taxonomie vytváří nevhodnou pobídku, která v konečném důsledku povede ke vzniku uvízlých aktiv, neboť plyn je jako palivo k dispozici pouze za příliš vysokou cenu, pokud vůbec.

668 Komise, podporovaná Rumunskem a Polskou republikou, tuto argumentaci zpochybňuje.

669 V tomto ohledu stačí konstatovat, že tato tvrzení Rakouské republiky nejsou ani podložená, ani prokázaná, takže musí být odmítnuta jako neopodstatněná.

670 Odkaz na obecná tvrzení platformy totiž nepostačuje k tomu, aby bylo posouzení Komise zbaveno věrohodnosti.

671 Čtrnáctý žalobní důvod je tedy třeba zamítnout.

K patnáctému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 19 odst. 1 písm. k) nařízení o taxonomii

672 Rakouská republika tvrdí, že ustanovení napadeného nařízení použitelná na činnosti související s fosilním plynem porušují čl. 19 odst. 1 písm. k) nařízení o taxonomii, který stanoví, že technická screeningová kritéria mají být snadno použitelná a stanovována způsobem, který usnadňuje ověřování jejich plnění, neboť technická screeningová kritéria stanovená pro tyto činnosti obsahují do značné míry neurčité právní pojmy a podmínky, jejichž splnění se předpokládá až v budoucnu.

673 Rakouská republika upřesňuje, že pokud jde o fosilní plyn, protiprávnost se týká zejména plnění ročního prahového limitu 550 kg ekvivalentu CO_2/kW za 20 let a požadavku využívání obnovitelného nebo nízkouhlíkového plynu od 31. prosince 2035. Rovněž uvádí, že za účelem ověření plnění těchto podmínek je stanoveno, že nezávislá třetí strana vypracuje výroční zprávy s cílem posoudit, zda činnost „důvěryhodným způsobem“ směřuje ke splnění těchto kritérií. Z toho vyvozuje, že není zamýšleno kontrolovat splnění prahové hodnoty 550 kg ekvivalentu CO_2 /kW po 20 letech nebo přeměny dodávek plynu na konci roku 2035, takže nedodržení těchto povinností by nemělo mít vliv na klasifikaci dané činnosti jako environmentálně udržitelné.

674 Rakouská republika rovněž zdůrazňuje, že kontrola, jakož i plnění povinnosti nahradit fosilní plyn obnovitelným nebo nízkouhlíkovým plynem do roku 2035 není zaručeno, a zejména se nejeví, že by do roku 2035 byla zajištěna možnost přechodu na vodík.

675 Komise, podporovaná Rumunskem, tuto argumentaci zpochybňuje.

676 Zaprvé je třeba připomenout, že jak vyplývá z bodů 483 až 485 výše, tvrzení, podle kterého technická screeningová kritéria do značné míry obsahují neurčité právní pojmy a podmínky, které budou splněny až v budoucnu, neumožňuje prokázat, že tato kritéria nejsou snadno použitelná nebo nejsou stanovena způsobem, který usnadňuje ověřování jejich plnění.

677 Zadruhé je třeba uvést, že odst. 1 druhý až čtvrtý pododstavec oddílu 4.29 obsaženého v příloze I napadeného nařízení stanoví:

„Splnění kritérií uvedených v bodě 1 písm. b) ověřuje nezávislá třetí strana. Ověřovatel – nezávislá třetí strana má nezbytné zdroje a odborné znalosti k provádění tohoto ověření. Ověřovatel – nezávislá třetí strana není ve střetu zájmů s vlastníkem nebo investorem a nepodílí se na vývoji nebo provozování činnosti. Ověřovatel – nezávislá třetí strana provádí pečlivé ověření souladu s technickými screeningovými kritérii. Nezávislá třetí strana zejména každý rok zveřejňuje a předává Komisi zprávu:

a) osvědčující úroveň přímých emisí skleníkových plynů uvedenou v odst. 1 písm. b) bodě i);

b) případně posuzující, zda jsou roční přímé emise skleníkových plynů v rámci dané činnosti na věrohodné trajektorii ke splnění průměrné prahové hodnoty uvedené v odst. 1 písm. b) bodě i) během 20 let;

c) posouzení, zda je činnost na věrohodné trajektorii k dosažení souladu s [odst.] 1 písm. b) bodem v).

Při provádění posouzení uvedeného v [odst.] 1 písm. b) zohlední ověřovatel – nezávislá třetí strana zejména plánované roční přímé emise skleníkových plynů pro každý rok trajektorie, skutečné roční přímé emise skleníkových plynů, plánované a skutečné provozní hodiny a plánované a skutečné využití obnovitelných nebo nízkouhlíkových plynů.

Na základě zpráv, které jí byly předány, může Komise příslušným provozovatelům zaslat stanovisko […]“

678 Na rozdíl od toho, co tvrdí Rakouská republika, přitom z těchto ustanovení nelze vyvodit, že není zamýšleno kontrolovat splnění prahové hodnoty 550 kg ekvivalentu CO_2/kW po 20 letech nebo přeměny dodávek plynu na konci roku 2035.

679 Totéž platí pro tvrzení, že existují vážné pochybnosti o kontrole a plnění povinnosti nahradit fosilní plyn obnovitelným nebo nízkouhlíkovým plynem do roku 2035, neboť se jeví, že není zaručena skutečná možnost tuto povinnost plnit.

680 Jak totiž vyplývá z upřesnění, že soulad, zejména s kritérii uvedenými v odst. 1 písm. b) oddílu 4.29 obsaženého v příloze I napadeného nařízení, je ověřován nezávislou třetí stranou, je pro všechna tato kritéria stanoven ověřovací mechanismus.

681 Tyto argumenty Rakouské republiky tedy neumožňují prokázat, že napadené nařízení porušuje čl. 19 odst. 1 písm. k) nařízení o taxonomii.

682 Z tohoto důvodu se patnáctý žalobní důvod zamítá.

K šestnáctému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení účelu a užitečného účinku nařízení o taxonomii z důvodu rizika fragmentace trhu

683 Rakouská republika v podstatě tvrdí, že kvalifikace energie související s fosilním plynem jako udržitelné může vést k fragmentaci trhu, což je v rozporu s účelem nařízení o taxonomii a povinností zachovat jeho užitečný účinek.

684 Podle Rakouské republiky je s tím korelující rozlišování mezi „vyšší“ a „nižší“ mírou environmentální udržitelnosti v rozporu s duchem a cílem nařízení o taxonomii, kterým je zajistit transparentnost stanovením jednotných kritérií pro environmentálně udržitelné činnosti na úrovni Unie.

685 Komise, podporovaná Rumunskem, tuto argumentaci zpochybňuje.

686 V tomto ohledu je třeba uvést, že jak vyplývá z bodů 493 až 495 výše, rozlišování vytýkané Rakouskou republikou představuje uplatňování nařízení o taxonomii, které zavádí různé kategorie činností podle udržitelnosti, zejména v čl. 10 odst. 1 a 2 tohoto nařízení.

687 Z těchto důvodů se šestnáctý žalobní důvod zamítá.

688 S ohledem na výše uvedené je třeba žalobu v plném rozsahu zamítnout.

K návrhu Rakouské republiky na úpravu žaloby

689 V souladu s čl. 86 odst. 1 jednacího řádu může žalobce žalobu upravit tak, že zohlední novou skutečnost spočívající v tom, že akt, jehož zrušení je navrhováno, byl nahrazen nebo změněn jiným aktem se stejným předmětem.

690 Dne 20. února 2024 předložila Rakouská republika návrh na úpravu žaloby za účelem rozšíření svých návrhových žádání na nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2023/2485 ze dne 27. června 2023, kterým se mění nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2021/2139 stanovující další technická screeningová kritéria pro určení toho, za jakých podmínek se určité hospodářské činnosti kvalifikují jako významně přispívající ke zmírňování změny klimatu nebo k přizpůsobování se změně klimatu, a toho, zda tyto hospodářské činnosti významně nepoškozují některý z dalších environmentálních cílů (Úř. věst. L, 2023/2485).

691 Komise, Bulharská republika, Česká republika, Francouzská republika, Lucemburské velkovévodství, Maďarsko, Polská republika, Rumunsko, Republika Slovinsko, Slovenská republika a Finská republika měly možnost předložit k tomuto návrhu na úpravu žaloby vyjádření.

692 V tomto ohledu, jak tvrdí Komise, čl. 86 odst. 2 jednacího řádu stanoví, že úprava žaloby musí být provedena ve lhůtě stanovené v čl. 263 šestém pododstavci SFEU, v níž lze navrhnout zrušení aktu, který je důvodem úpravy žaloby.

693 Nařízení v přenesené pravomoci 2023/2485 bylo přitom zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* dne 21. listopadu 2023. Podle článku 59 jednacího řádu se lhůta pro podání návrhu na úpravu žaloby počítá od konce čtrnáctého dne po zveřejnění, tedy od 5. prosince 2023. Datum uplynutí dvouměsíční lhůty počínající dne 5. prosince 2023 je 5. únor 2024. S ohledem na lhůtu z důvodu vzdálenosti stanovenou v článku 60 jednacího řádu tedy lhůta pro podání návrhu na úpravu žaloby uplynula dne 15. února 2024.

694 Za těchto podmínek je návrh na úpravu žaloby podaný dne 20. února 2024 nepřípustný z důvodu opožděnosti.

K nákladům řízení

695 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a Rakouská republika neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit, že ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Komisí.

696 V souladu s čl. 138 odst. 1 jednacího řádu ponesou Bulharská republika, Česká republika, Francouzská republika, Lucemburské velkovévodství, Maďarsko, Polská republika, Rumunsko, Republika Slovinsko, Slovenská republika a Finská republika vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (velký senát),

rozhodl takto:

1) **Žaloba se zamítá.**

2) **Rakouská republika ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.**

3) **Bulharská republika, Česká republika, Francouzská republika, Lucemburské velkovévodství, Maďarsko, Polská republika, Rumunsko, Republika Slovinsko, Slovenská republika a Finská republika ponesou vlastní náklady řízení.**

van der Woude	Papasavvas	Marcoulli
Costeira	Porchia	Kančeva
Öberg	De Baere	Pynnä
Laitenberger	Steinfatt	Petrlík
Zilgalvis	Tichy-Fisslberger	Spangsberg Grønfeldt

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 10. září 2025.

Podpisy

Obsah

Skutečnosti předcházející sporu 3

Návrhová žádání účastníků řízení 3

Právní otázky 4

Úvodní poznámky k rozsahu soudního přezkumu 5

K prvnímu a devátému žalobnímu důvodu, vycházejícím z porušení procesních ustanovení obsažených v nařízení o taxonomii a čl. 6 odst. 4 evropského právního rámce pro klima 6

Ke druhému až osmému žalobnímu důvodu, které se týkají hospodářských činností souvisejících s odvětvím jaderné energie 12

K osmému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení článku 290 SFEU 13

K druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 10 odst. 2 a čl. 19 odst. 1 písm. f) a g) nařízení o taxonomii, jakož i zásady předběžné opatrnosti 17

– K první části druhého žalobního důvodu, vycházející z nepoužitelnosti čl. 10 odst. 2 nařízení o taxonomii na hospodářské činnosti související s jadernou energií 17

– Ke druhé části druhého žalobního důvodu, vycházející podpůrně z nedodržení podmínek stanovených v čl. 10 odst. 2 nařízení o taxonomii 23

– Ke třetí části druhého žalobního důvodu, vycházející podpůrně z porušení čl. 19 odst. 1 písm. f) nařízení o taxonomii a zásady předběžné opatrnosti 29

Ke třetímu a čtvrtému žalobnímu důvodu, vycházejícím z porušení článku 17 a čl. 19 odst. 1 písm. f) a g) nařízení o taxonomii, jakož i zásady předběžné opatrnosti 31

– K první části třetího žalobního důvodu, první části čtvrtého žalobního důvodu a páté výtce třetí části třetího žalobního důvodu, vycházejícím z nedodržení úrovně ochrany 34

– Ke druhé části třetího žalobního důvodu, vycházející z porušení čl. 19 odst. 1 písm. f) nařízení o taxonomii 35

– K ostatním výtkám třetí části třetího žalobního důvodu a druhé části čtvrtého žalobního důvodu, vycházejícím z nezohlednění rizik spojených s vážnými haváriemi reaktoru 37

– Ke čtvrté části třetího žalobního důvodu a třetí části čtvrtého žalobního důvodu, vycházejícím z nezohlednění rizik spojených s vysoce radioaktivním odpadem 44

– Ke čtvrté části čtvrtého žalobního důvodu, vycházející z nezohlednění rizik spojených s běžným provozem jaderných elektráren 50

– K páté části třetího žalobního důvodu a páté části čtvrtého žalobního důvodu, vycházejícím z porušení cíle přizpůsobování se změně klimatu 50

– K šesté části třetího žalobního důvodu, vycházející z porušení požadavku na posouzení životního cyklu . . . 55

– K šesté části čtvrtého žalobního důvodu, vycházející z rozporuplnosti a nedostatečnosti ustanovení přílohy II napadeného nařízení, která se týkají předcházení významnému poškozování v důsledku vážných havárií reaktoru a konečného ukládání vysoce radioaktivního odpadu . . . 57

– K sedmé části čtvrtého žalobního důvodu, vycházející podpůrně z „nedostatků v posouzení a odůvodnění“ . . . 58

K pátému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení článku 11 a čl. 19 odst. 1 písm. f) nařízení o taxonomii, jakož i zásady předběžné opatrnosti . . . 59

K šestému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 19 odst. 1 písm. k) nařízení o taxonomii . . . 62

K sedmému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení účelu a užitečného účinku nařízení o taxonomii z důvodu rizika fragmentace trhu . . . 62

K desátému až šestnáctému žalobnímu důvodu, týkajícím se hospodářských činností souvisejících s odvětvím fosilního plynu . . . 64

K desátému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 10 odst. 2 a čl. 19 odst. 1 písm. f) a g) nařízení o taxonomii, jakož i zásady předběžné opatrnosti . . . 64

– K první části desátého žalobního důvodu, vycházející z existence nízkouhlíkových alternativ . . . 65

– Ke druhé části desátého žalobního důvodu, vycházející z nepřispívání k přechodu na uhlíkově neutrální hospodářství v souladu s cílem 1,5 °C . . . 67

– Ke třetí části desátého žalobního důvodu, vycházející z porušení požadavku na posouzení životního cyklu . . . 74

– Ke čtvrté části desátého žalobního důvodu, vycházející v podstatě z porušení povinnosti odpovídat nejlepším výsledkům v daném odvětví nebo průmyslu stanovením prahových limitů 270 g ekvivalentu CO_2/kWh a 550 kg ekvivalentu CO_2 /kW . . . 75

– K páté části desátého žalobního důvodu, vycházející z překážky pro nízkouhlíkové alternativy . . . 76

– K šesté části desátého žalobního důvodu, vycházející z porušení zákazu účinků zakonzervování . . . 77

– K sedmé části desátého žalobního důvodu, vycházející z porušení čl. 19 odst. 1 písm. g) nařízení o taxonomii . . . 78

– K osmé části desátého žalobního důvodu, vycházející podpůrně z porušení čl. 19 odst. 1 písm. f) nařízení o taxonomii, zásady předběžné opatrnosti a z „nedostatků v posouzení a odůvodnění“ . . . 78

K jedenáctému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásady rovného zacházení a čl. 19 odst. 1 písm. a) a j) nařízení o taxonomii z důvodu nedostatku technologické neutrality 79

K dvanáctému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení článku 17 a čl. 19 odst. 1 písm. f) nařízení o taxonomii, jakož i zásady předběžné opatrnosti 81

K třináctému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení článku 11 a čl. 19 odst. 1 písm. f) nařízení o taxonomii, jakož i zásady předběžné opatrnosti 82

Ke čtrnáctému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 19 odst. 1 písm. i) nařízení o taxonomii z důvodu vytvoření uvízlých aktiv 83

K patnáctému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 19 odst. 1 písm. k) nařízení o taxonomii 84

K šestnáctému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení účelu a užitečného účinku nařízení o taxonomii z důvodu rizika fragmentace trhu 85

K návrhu Rakouské republiky na úpravu žaloby 86

K nákladům řízení 86